XXVIII. ÉVFOLYAM, 31. SZÁM. **Ára: 1,80 Ft** 1972. AUGUSZTUS 3.

Ludas Matyi

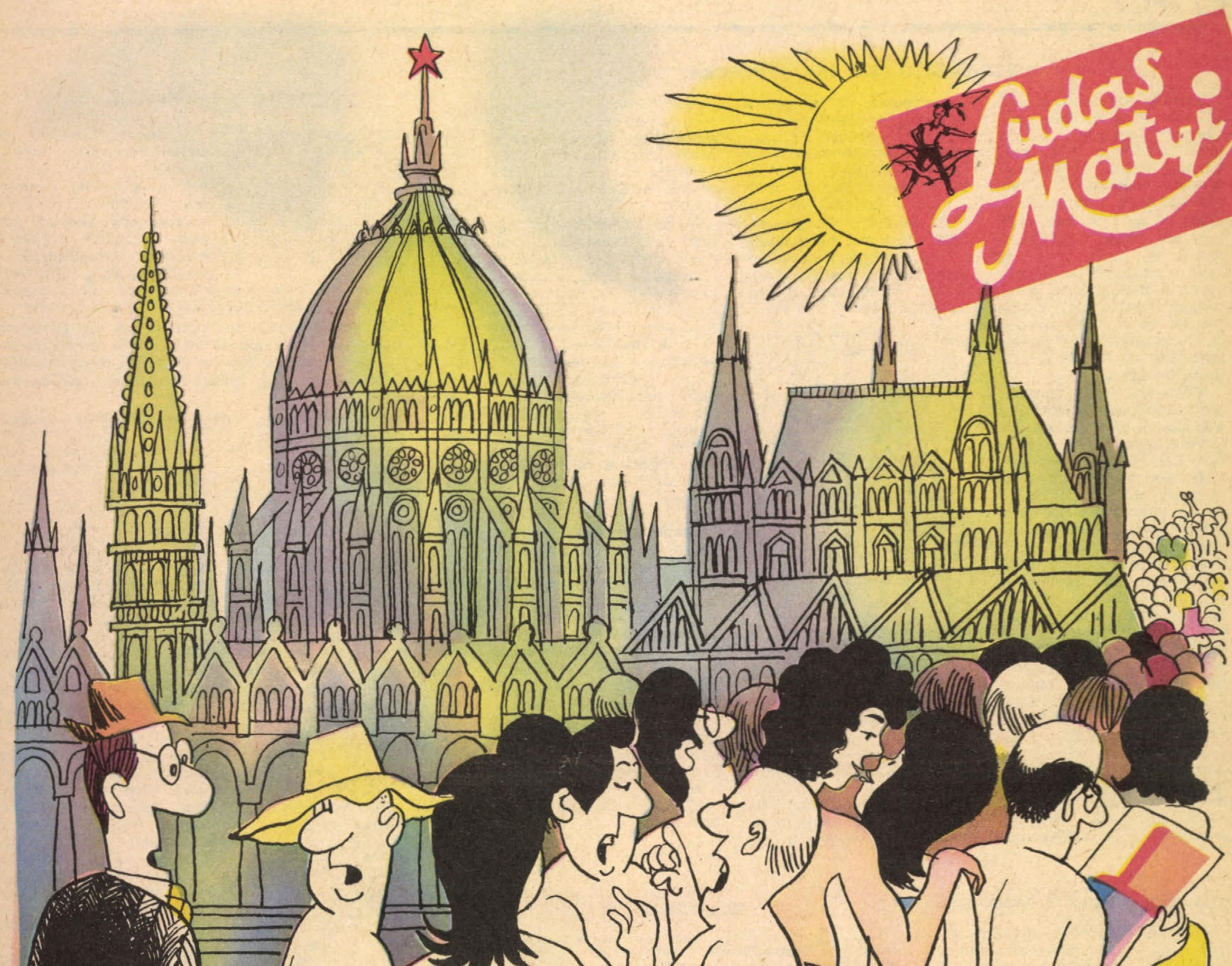

Mészáros András rajza

ZSÚFOLT A BALATON

— Hol ennek a sornak az eleje?
— A siófoki önkiszolgálónál!

KEDVES LUDAS!

HOGYAN KERÜLT A SAJT A POLCRA?

Kedden egy doboz kolbászos sajtot vásároltam magamnak vacsorára, a szép nevű „Melódia" ABC áruházban, a Luther utcában. Mielőtt nekiültem volna, szerencsémre, észrevettem, hogy a sajt szavatossága már 12 nappal korábban lejárt. Jó estét, nyár, jó estét, ételmérgezés! — köszöntem illedelmesen, s eltoltam magam elől a sajtot. Eszembe jutott ugyanis a megszívlelendő figyelmeztetés: ne fogadj el salmonellát idegentől!

Másnap, szerdán, ismételten elkocogtam a sajttal a Melódiába. Szóltam az üzletvezetőnek, hogy ez a sajt már túlélte önmagát, s figyelmeztettem őt arra is, hogy még legalább 15 doboz ugyanilyen túlkoros sajt hever a polcon. A boltvezető megköszönte a figyelmeztetést, azonmód összeszedte a kivénhedt sajtokat, bevitte a raktárba, mondván, nincs semmi baj, a gyártó cég úgyis visszaveszi tőlük. Mentségül csupán annyit hozott fel, hogy kevesen vannak, s így nem jut rá idő, hogy a szavatossági időket figyelemmel kísérjék.

Ott azonmód elhatároztam, hogy ha egyszer nyugdíjas leszek, társadalmi munkában vállalom ezt a nemes feladatot. Végigjárom a boltokat, s gondosan leszedegetem a polcokról azokat a romlandó élelmiszereket, amelyeknek már lejárt a szavatossága. Igen ám, de ez csak húsz év múlva lesz aktuális, addig is tenni kellene valamit. Nem találok jobb megoldást, mint azt, hogy addig a bolt személyzete nézegesse a szavatossági dátumokat. Én viszont, a biztonság kedvéért, átmenetileg lemondok a kolbászos sajtról és a Melódia áruház látogatásáról.

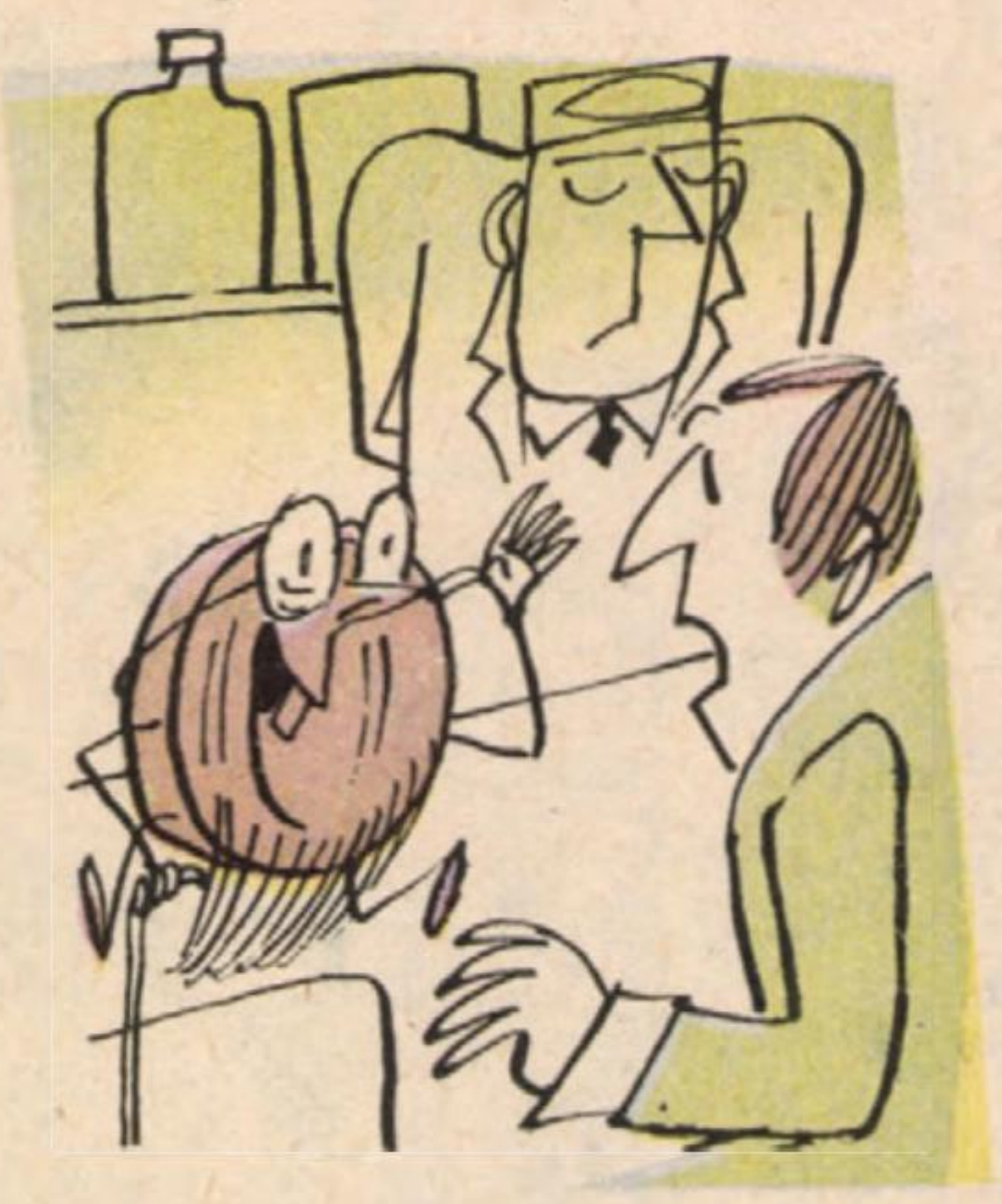

Csütörtökön éppen ezért a Rákóczi út 59. szám alatti Csemegeboltban vásároltam krémsajtot vacsorára. A krémsajt szavatossága 5 nappal korábban lejárt, ami egy tejszínes készítménynél jócskán elég ahhoz, hogy megromoljon. Itt is szóltam a vezetőnek, aki megköszönte a figyelmeztetést, s azonmód beszedte a krémsajtos dobozokat. Mentségül elmondta, hogy kevesen vannak, és nincs idejük arra... (Lásd fentebb!)

Mégis be kellett hát térnem a Melódiába, ahol, nagy örömömre, találtam viszonylag friss, szavatolt krémsajtot. Szemem véletlenül oda tévedt, ahol előző nap még garmadában állt — a közbelépésemre eltávolított — kolbászos sajt. És mit gondolnak, mit láttam? Igen, eltalálták! Újra ott voltak a régi helyükön a régi, lejárt szavatosságú sajtok. Csak öt dobozzal már kevesebb volt belőlük, azt időközben eladták a kevésbé figyelmes vevőknek.

Újabb eszmecsere a boltvezetővel, újabb mentegetőzés: fogalma sincs, hogyan kerültek vissza azok a sajtok megint a polcra...

Erre én sem tudok magyarázatot. Annyira azért mégsem voltak régiek azok a sajtok, hogy már mozogtak volna is. Nyilván nem maguktól másztak vissza a helyükre. Valaki visszavitte őket. Erre, úgy látszik, van idő. De hogy a szavatosságra ügyeljenek, arra már nincs.

Különös eset. Ám, sajnos, nem ritka.

(r. b.)

SEGÍTSÉG MINDENFELŐL

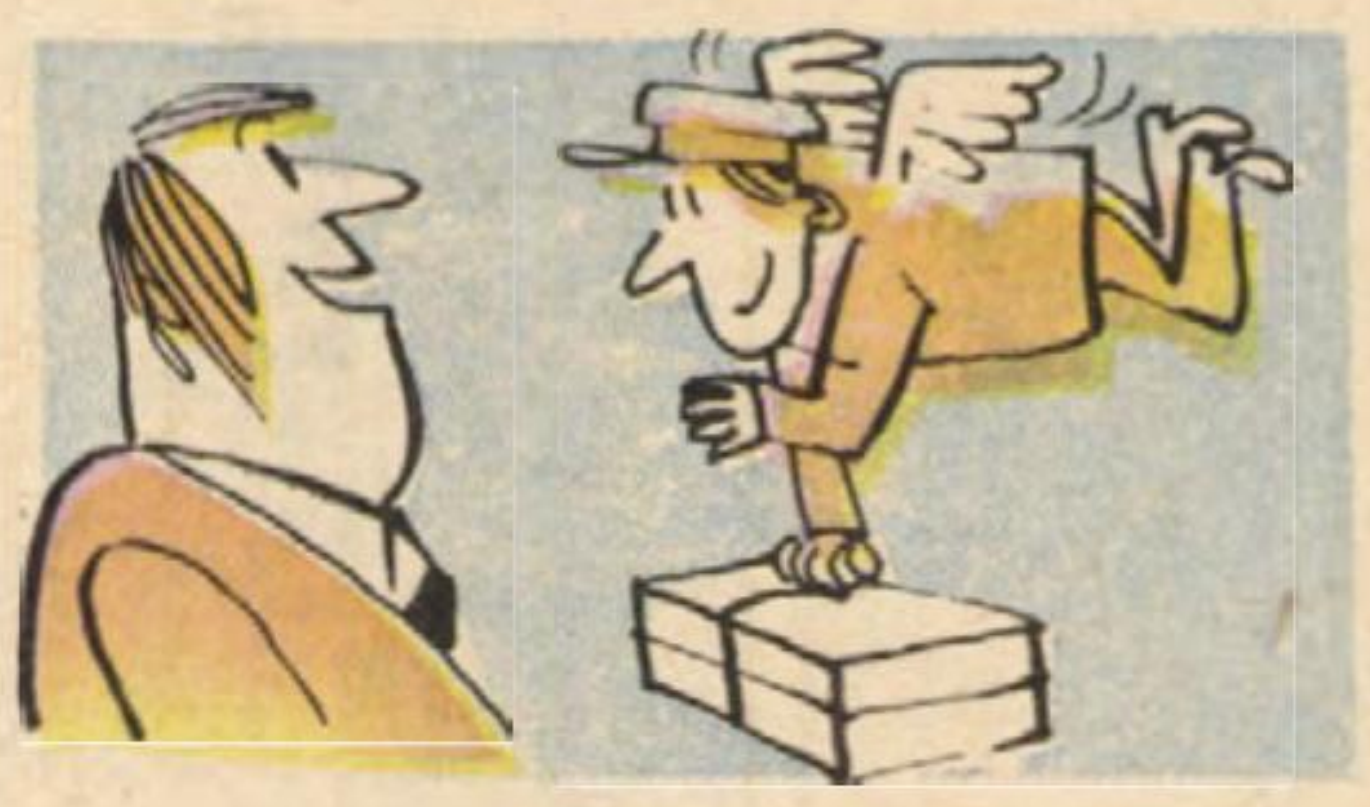

A Ludas Matyi VI. 29-i számában jelent meg a panaszom, hogy nem kapok üvegtartályt a petróleumfőzőmhöz. Eddig nyolcvanegy levelet kaptam, amelyben segítőkész emberek felajánlották a főzőjüket, vagy alkatrészeket külön is. Szinte az ország összes petrófőző tulajdonosai mozdultak meg érdekemben — egy emberként.

Az első ajánlatra azonnal reagáltam és Cseppentő László szeghalmi bolti előadó volt szíves megküldeni a hiányzó üveget. Juhász Ferenc Pápáról térítésmentesen küldött két üvegtartályt, ezúton is hálásan köszönöm a segítségüket.

De most már belátható időn belül nem lesz szükségem többre!

B. Farkas Lajos
Sajónémeti

A DOBOZ TITKA

Az alábbi történet, címe ellenére, nem krimi.

(Avagy mégis...?)

Vettem egy doboz eperkonzervet. Nem titkolom: szeretem az epret s miután a friss eper évadja elmúlott, hozzávaló ragaszkodásom olyan mérveket öltött, hogy meghosszabbítani kívántam, annál is inkább, mert a családi tűzhely felett megjelent egy epertorta látomása...

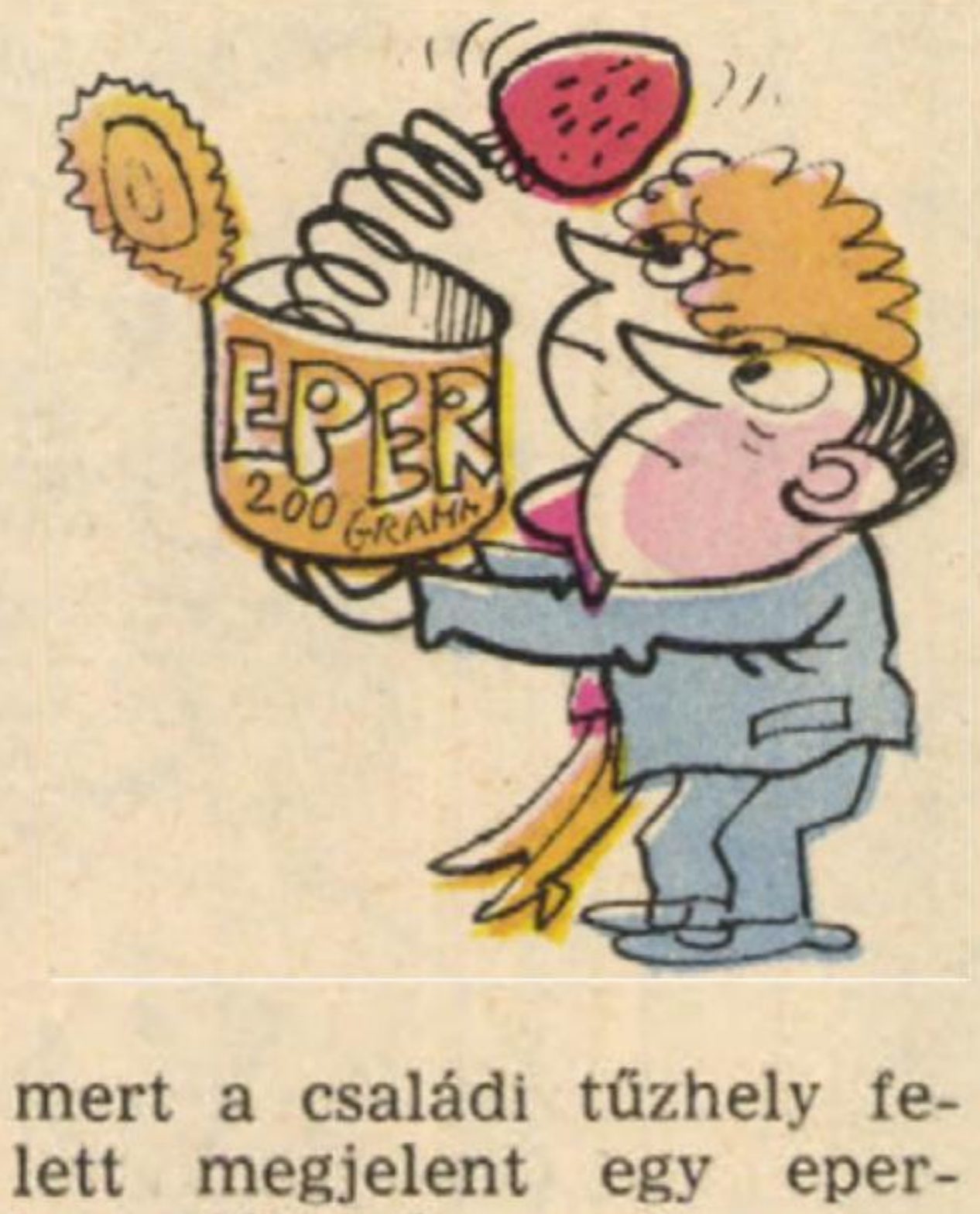

Eperkonzerv vásárlásom színhelye egy óbudai Közért üzlet volt, ahol megvettem egy „Árengedményes" feliratú eperbefőttet, fogy. ára 7,40, s igen örültem az árengedménynek, bár nem tudtam, miért kapom. A doboz cimkéje sok olvasnivalót tartalmazott, többek között például azt, hogy tartalma (magyarul) 200 gramm, míg németül Nettogewicht 460 gramm. Még annyit, hogy a doboz kiadójaként a nyíregyházi konzervgyár volt feltüntetve.

A doboz címoldalán gusztusos eperdarabkák voltak láthatók, offset nyomással. Ennyi irodalmi élmény után felnyitom az epresdobozt. Hát málna van benne.

Igazán mondom, nem katasztrófa. A málna is gyümölcs, meg piros is. És milyen remek üzleti ötlet málnát dugni az epresdobozba, mert ez igazán mulatságos találgatásokra ad alkalmat. Fogadásokat lehet kötni, hogy a nyíregyházi Globus feliratú epresdobozban mi rejlik? Hátha pöszméte? Vagy sólet?

Csak mint egészen kis bökkenőt említem meg, hogy az ilyesfajta dobozokat exportálni is szokták, mint azt a „Hungarofruct" felirat és a doboz többnyelvűsége elárulja. Nomármost: nem minden ország népessége dicsekedhetik a mienkéhez hasonló humorérzékkel. S ha ő epret vesz és málnát kap, esetleg meggyanúsítja az egész magyar exporttevékenységet, mert hátha egyszer tévékészüléket rendel és a dobozból fűkaszálógép bukkan elő? Ezektől a viccelődő magyaroktól minden kitelik.

(sz. d.)

EGY ÉVE VÁROK A MOTORRA

1970 decemberében egy Czetka-gyártmányú, 175 köbcentis motorkerékpárt vásároltam Abonyban 13 100 forintért. A motorkerékpár féléves használat után — a garanciális időn belül — elromlott. Tavaly, július 29-én beadtam a Szolnoki Vasipari Vállalat motorkerékpár-javító részlegéhez megjavíttatni. Sajnos, a motorkerékpárom azóta is ott van. Többszöri érdeklődésemre mindig azt a választ kaptam, hogy nincs meg hozzá a szükséges alkatrész. A türelmem már teljesen elfogyott. Én a motorkerékpárt azért vásároltam, mert nagy szükségem van rá, és már egy éve nélkülözöm. Mit gondolnak, remélhetem-e, hogy egy évi várakozás után végre megkapjam, vagy helyette csereutalványt kapjak?

Lendvai Ferencné
Abony,
I., Bicskei út 29.

BEÁZUNK!

Lakásunk fürdőszobája négy év óta rendszeresen beázik. Az Ingatlankezelő Vállalat emberei meg-megjavítgatják, de 1—2 hónapos szünet után újból folyik a víz a tetőről, be a fürdőszobába, sőt, a lépcsőházba is. Legutóbb tavaly novemberben tettünk panaszt a beázás miatt és az IKV emberei azóta ígérik: jönnek és megjavítják a tetőt. Nyolc hónap telt el azóta, s felénk sem jöttek. Bizonyára nem veszik türelmetlenségnek, ha most már a Ludason keresztül kérjük: sürgősen jöjjenek és javítsák meg a tetőnket gondosan, véglegesen!

Kotosz Gyuláné
Székesfehérvár
Béke tér 2.

SZIVATTYÚ

Mivel közművesítetlen területen lakunk, kutat kell fúrnunk az udvarunkon. Ehhez szükségünk van egy vízsugár-szivattyúra. Bejártuk Tolnát, Baranyát, de még Pestet is érte, sajnos, sehol sem találtunk. Vajon merre keressük még?

Zóna Jánosné
Pécs III., Középmakár 10.

A CÍMZETT VÁLASZOL

Intézkedésünkre a KÖJÁL és a műszaki osztály a nagytétényi régi piac tisztántartásáról és a kérdéses szemétláda áthelyezéséről gondoskodott.

Ráczné dr. Farkas Ilona
VB titkár
Bp. Főv. XXII. ker.
Tanács VB

KIS PANASZOK NAGYMAROSRÓL

Van egy kis nyaralónk Nagymaroson (bár lenne egy nagy nyaralónk Kismaroson), az újságokban olyan sokat emlegetett, állandóan fejlődő Duna-kanyarban. Minden évben néhány hetet töltünk itt, de fejlődés helyett inkább visszafejlődést tapasztalunk. Az egész nap nyitvatartó nagyboltban például évekig lehetett tonhalat és bébiételt kapni, most egyik sem kapható. Gond a vendéglátás is, mert süteménysütésre nincs lehetőség. Az üzletekben viszont csak kőkemény mézescsók és antik nápolyi kapható. Nem lehet 50—60 filléres légyfogót kapni, csak a 34 forintos flakonost, amire bizony nem mindenkinek telik, márpedig a legyektől a kevésbé tehetős nyaralók is szabadulni szeretnének. Az edényboltban nem lehet (mint pár évvel ezelőtt) fehérre festett kis mosdóállványt kapni, már pedig ez is vidékre, illetve falura való árucikk.

A házunk hegyoldalban lévén, a szemetet nem hordják el. Amit el tudunk égetni, elégetjük, amit nem, azt tetszetős papírcsomagocskában, zsineggel átkötve, igyekszünk a község területén levő 3 szemétkosár egyikébe elpotyogtatni. A szeméttelep ugyanis a falun kívül található. A baj csak az, hogy ezeket a kosarakat nem ürítik, pedig azon az útvonalon rengeteg hazai és külföldi turista megfordul. Sokszor fedezzük fel 8—10 nap múlva is, csinos kis csomagjainkat a kosarakban, vagy mellettük a földön, máshonnan eredő szemétkupacok között.

Dr. V. J.-né
Budapest

SZILÁNKOK

ARANYÁSÓK

Az utcánkban már tizedszer szedik fel a kövezetet és tizedszer ássák fel az úttestet. Ha aranyat keresnének a földben, akkor is túlzás lenne.

***

SZERÉNYSÉG

— Kis tavalyi rongy —, mondta szerényen a rongygyűjtő.

***

TELEK

Szívesen eladnám a telkemet. De ha egyszer nincs...

***

ZÁLOGHÁZ

— Mennyit tetszik adni egy értékes gondolatért? — kérdezte a filozófus a zálogházban.

G. Sz.

NIXON ÉS AZ AMERIKAI GAZDASÁGI HELYZET

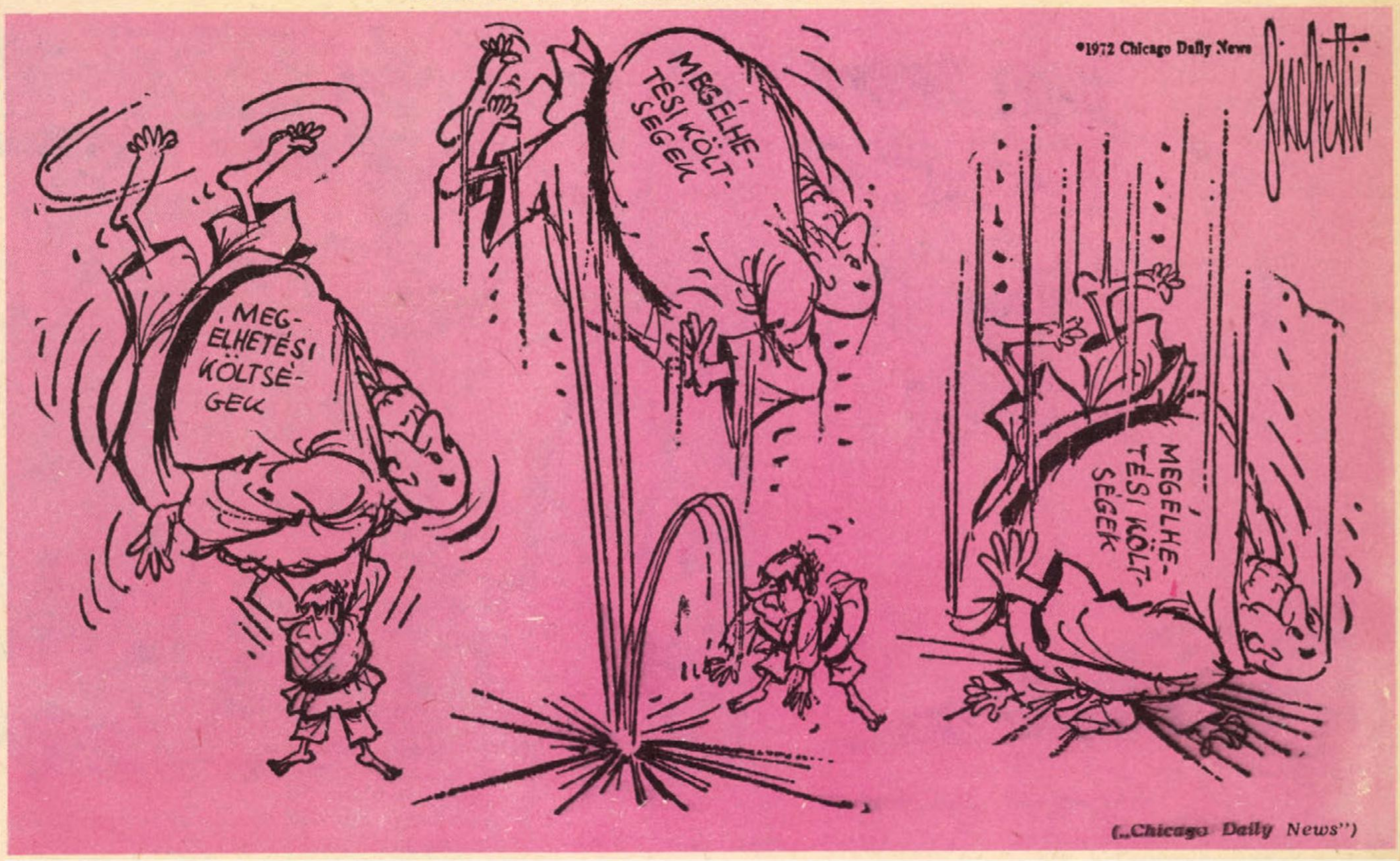

(„Chicago Daily News")

IZGALMAS ÉLET

①

— Egy kutya várja odakint — mondta a titkárnő. — Önnel óhajt beszélni.

Az újságíró elsápadt. Eszébe jutott, hogy néhány nappal ezelőtt cikket írt a kutyák ellen. Szóvá tette, hogy az ebek lassan kiszorítják a parkokból a gyerekeket.

— Nagy kutya?

— Komondor — felelte a titkárnő. — És nagyon ideges. Körbe-körbe rohangál az előszobában.

— Végem van! — suttogta az újságíró és idegesen cigarettára gyújtott. Tudta, hogy a cikke nagy vihart váltott ki, ezért minden eshetőségre felkészült. Kötéllétrát vett elő az íróasztalából és az ablakon keresztül elhagyta a szobát.

②

— Hiába menekülsz! — kiáltott fel szenvedélyes hangon a titkárnő. — Most majd megtanulod, hogy nem szabad bántani a kutyusokat!

Az ablakhoz lépett és egy nagy, disznóölő késsel nyiszálni kezdte a köteleket.

— Elvtársnő, mit csinál? — nyöszörgött két emelet között az újságíró. — Azt akarja, hogy...

Nem mondta tovább. Zuhanni kezdett...

③

— Jobbra! Még egy kicsit jobbra! — kiáltották odalenn a mentőponyvát tartó férfiak, aztán zutty! Az újságíró földet, illetve ponyvát ért.

— Köszönöm, hogy megmentettek — mondta az újságíró, amikor magához tért. — De honnan tudták, hogy...

— Sejtettük. Amikor megírta a kutyaellenes cikkét, tudtuk, hogy üldözni fogják, és ezért — bárhová ment — árnyékként követtük.

— Maguk nem kutyapártiak?

— Nem. Mi macskapártiak vagyunk.

④

Odahaza üres lakás és egy levél várta: „Visszamegyek a mamához. Nem tudok együtt élni egy olyan emberrel, aki nem szereti a kutyákat. Olga."

Leroskadt egy székre és azon tűnődött: mitévő legyen? Kisvártatva felhívta a főszerkesztőjét:

— Segítened kell rajtam, Glézits elvtárs. Üldöznek a kutyabarátok.

— Nem tehetek semmit — mondta a főszerkesztő. — Én figyelmeztettelek, hogy ne foglalkozz ezzel a témával.

— Nem írhatom meg a véleményemet?

— Megírhatod, de aztán edd is meg, amit főztél — felelte közönyös hangon a főszerkesztő és letette a kagylót.

Abban a pillanatban megszólalt a csengő.

— Ki az? — kérdezte az újságíró az ajtón keresztül.

— Csak én vagyok, szerkesztő úr, a postás. Egy csomagot hoztam.

— Milyen csomagot?

— Azt nem tudom, kéremszépen, de mintha egy vekker lenne benne. Ketyeg...

⑤

„Pokolgép!" — villant át az agyán, majd feltépte az ajtót, kiragadta a csomagot a postás kezéből és futásnak eredt.

— Hova rohan, szerkesztő úr? — állította meg útközben a házfelügyelő. — Gratulálni szeretnék a cikkéhez...

— Most nem érek rá! Majd legközelebb!

„Még szerencse, hogy közel van a Duna. De ha előbb robban, akkor agyő világ!"

Rekordidő alatt ért a Dunapartra. A csomagot behajította a vízbe és aztán lehunyta a szemét.

⑥

Percekig állt lehunyt szemmel, de a robbanás nem következett be. Amikor kinyitotta a szemét, egy kis daklira esett a tekintete: a kutya szétterpesztett lábbal állt előtte és a fejét féloldalra fordítva, felbámult rá. „Ez a dög fixíroz engem!"

— Segítség! — sikoltotta rémülten. — Segítség!

— Micsoda férfi — mondta megvető hangon az eb tulajdonosa. — Hogyan lehet megijedni egy kölyök-daklitól? Gyere, csillagom, gyere, hagyjuk itt ezt a hülye bácsit...

A kutya vakkantott egyet és kacsázó léptekkel követte a gazdáját.

⑦

Még aznap kivette a szabadságát és vidékre utazott. Kislőcén nem fogadták be a rokonok — a kutya-cikk miatt, de Nagylőcén befogadták a rokonok — a kutya-cikk miatt. Négy hét múlva levelet kapott a főnökétől.

„A kedélyek lecsillapodtak. Jöhetsz. Glézits."

Azonnal vonatra ült és néhány óra múlva már Pesten volt. A pályaudvaron a felesége várta. Egy borjúnagyságú doggal.

— Imádom a kutyákat — mondta könnyes szemmel az asszony —, de azért téged is szeretlek...

⑧

Másnap reggel, a lapindító értekezleten már részt vett.

— Két téma közül választhatsz — mondta a rovatvezető. — Az egyik: meg kellene bírálni egy — szerintünk — elavult kormányintézkedést. A másik: sok levélírónk szóvá tette, hogy a hancúrozó kutyák tönkreteszik a virágokat...

— Az elsőt választom — mondta habozás nélkül az újságíró és még az sem zavarta, hogy körülötte összesúgtak a kollégák: gyáva!

Mikes György

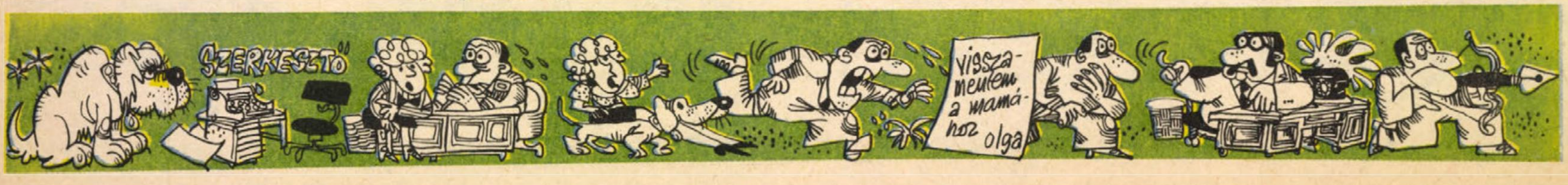

FELEDÉKENY FRUSKA

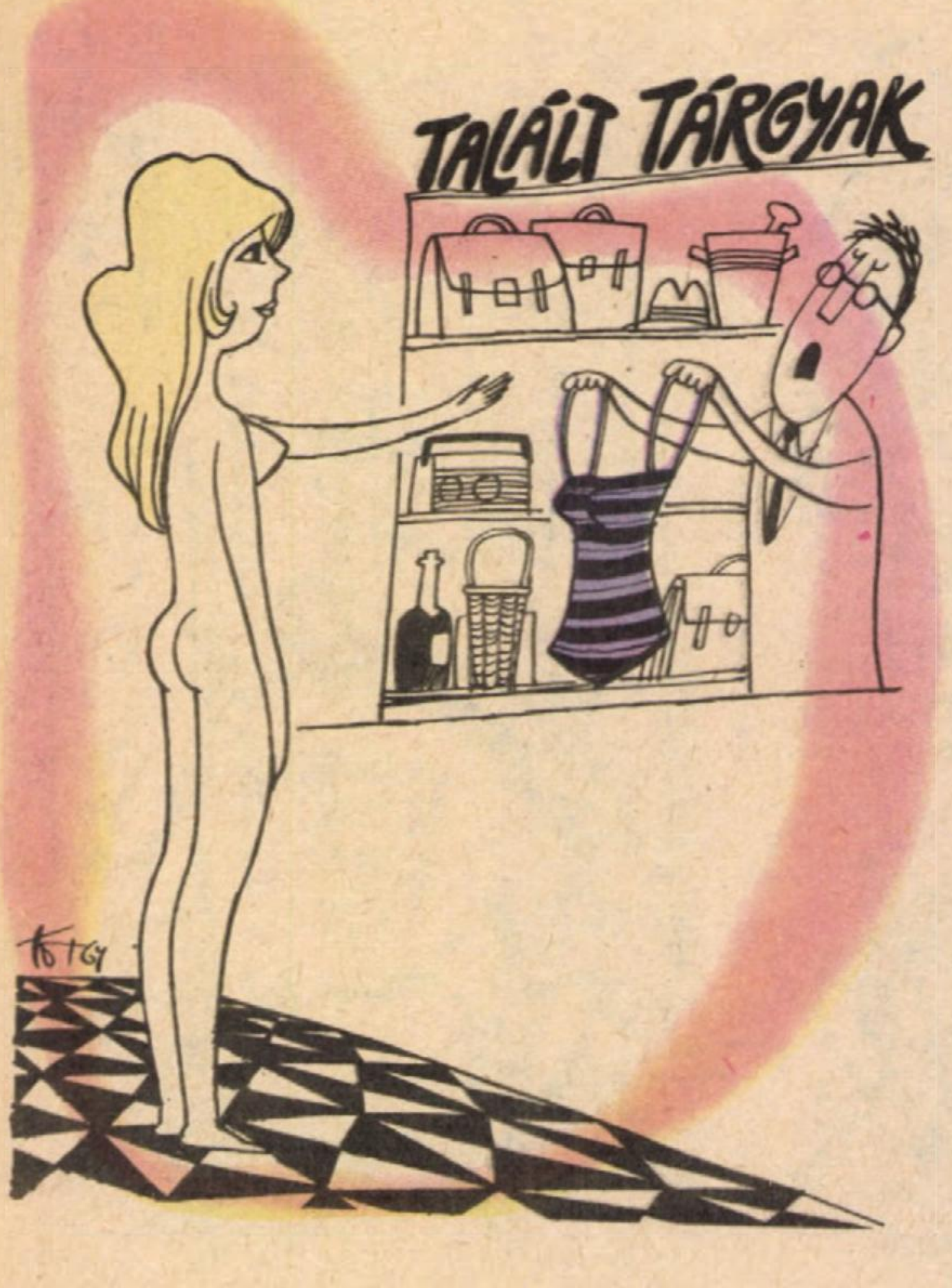

– Ez volt az?...

BORÚLÁTÓ GÉPRABLÓ

Endrődi István rajza

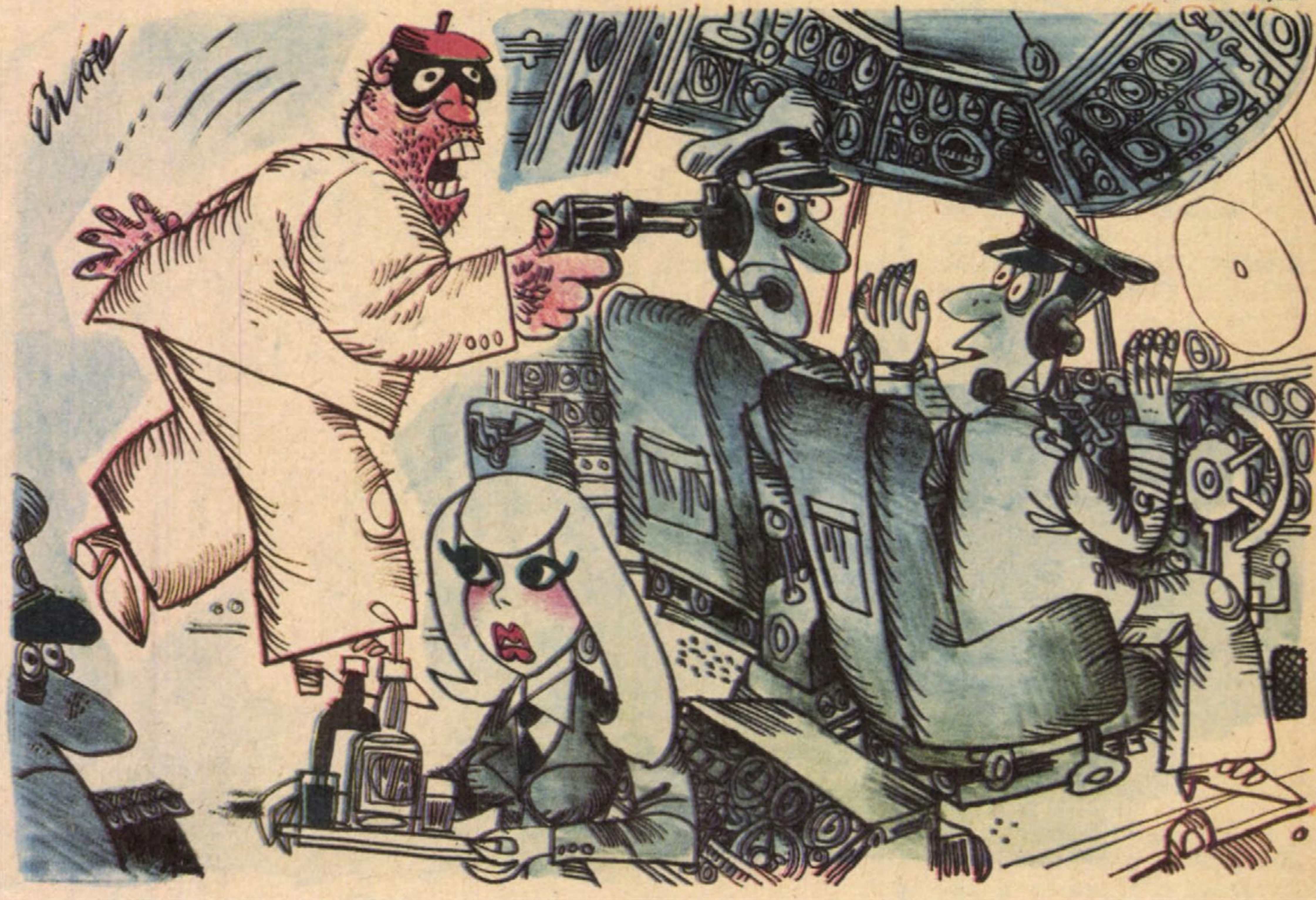

– Követelek félmillió dollárt, egy ejtőernyőt és egy díszsírhelyet!

KÍSÉRLET....

— Mit parancsol? Szivart, cigarettát, konyakot, barackpálinkát?

— Mindegyikből kérnék. Ha lehetséges — válaszolta szerényen Perczegős Norbert művezető.

— Egészségünkre! — koccintott Stirpák Sándor, a Timsó- és Robbanómotorgyár teljhatalmú vezetője, majd így folytatta: — Azért kérettem ide, hogy kiértékeljük az üzemünkben egy hónapja bevezetett különleges intézkedések eredményeit. Négy héttel ezelőtt hirdetést jelentettünk meg a lapokban:

> GÉPELNI TUDÓ,
> SZÁMFEJTÉSBEN
> JÁRTAS,
> ADMINISZTRÁCIÓS
> MUNKÁHOZ ÉRTŐ
> LAKATOSOKAT,
> SZERELŐKET,
> GÉPMUNKÁSOKAT
> AZONNAL
> ALKALMAZUNK.

— Mindez az ön zseniális ötlete volt — hajolt meg tisztelettel főnöke előtt Perczegős Norbert.

— Kísérletünk célja, hogy minél demokratikusabbá tegyük a fizikai és szellemi dolgozók kapcsolatát. Sajnos, még nem ritkán előfordul, hogy az úgynevezett fehérköpenyesek felülről, fölényes hangon beszélnek a fizikai dolgozókkal. Őszintén meg kell azonban mondanunk, hogy olykor éppen a fizikai dolgozók kezelik elfogultan, előítélettel a szellemi melósokat. Éppen ezért elhatároztam, hogy a Timsó- és Robbanómotorgyárban a két munkaterületet közel hozzuk egymáshoz. Nálunk egy adminisztrátor csak akkor nézhet gőgösen a melósra, ha előveszi a zsebtükrét. A 8 órai munkaidőből 4 órát ugyanis mindenki az íróasztal mögött tölt, aztán szögre akasztja a fehér köpenyt, magára ölti a munkaruháját és a másik 4 órában a robbanómotorok legfontosabb alkatrészeit szereli. Persze előfordul, hogy a bürokrácia miatt rengeteg az adminisztráció. Ilyenkor az egész timsórészleg fölösleges és értelmetlen kérdőíveket tölt ki. Máskor viszont a hóvégi hajrában a teljes bérszámfejtés és az utókalkuláció lelkesen bütyköli a robbanómotorokat.

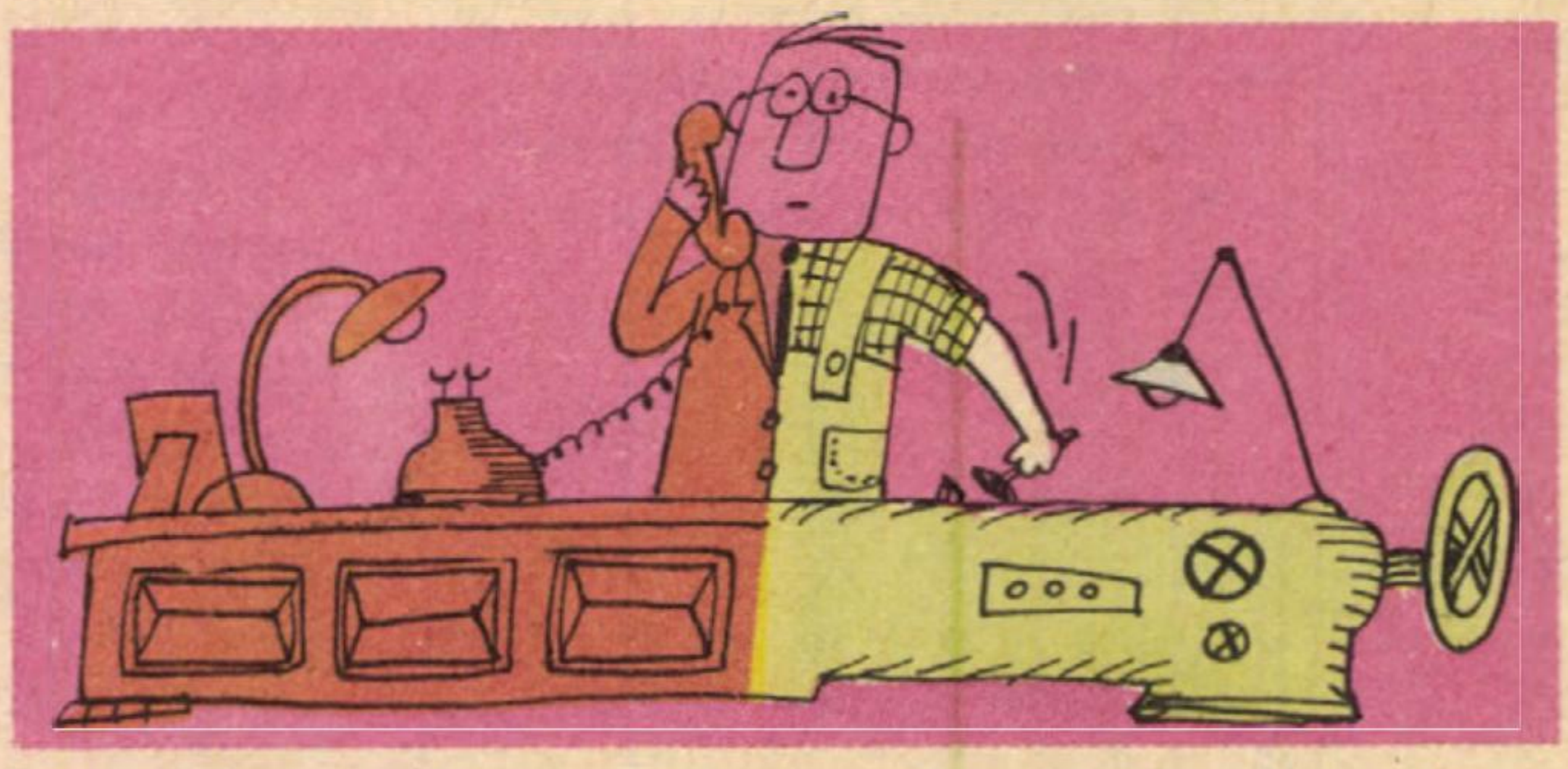

— Csak hódolat és elismerés illeti önt ezért a nagyszerű gondolatért — mondta Perczegős Norbert, majd az órájára pillantott és megváltozott hangon, keményen így szólt:

— Dél van, ön reggel nyolctól már ledolgozta a 4 óráját, mint igazgató. A másik 4 órában én vagyok a művezetője, és mint felettese figyelmeztetem, hogy kicsit precízebben, gondosabban szerelje a motorokat. Nem tűröm a hanyag munkát!

— Elnézést. Igyekezni fogok — sóhajtotta zavartan a Timsó- és Robbanómotorgyár igazgatója (reggel 8—12-ig) és fizikai dolgozója (12—4-ig).

Galambos Szilveszter

KÁNIKULA

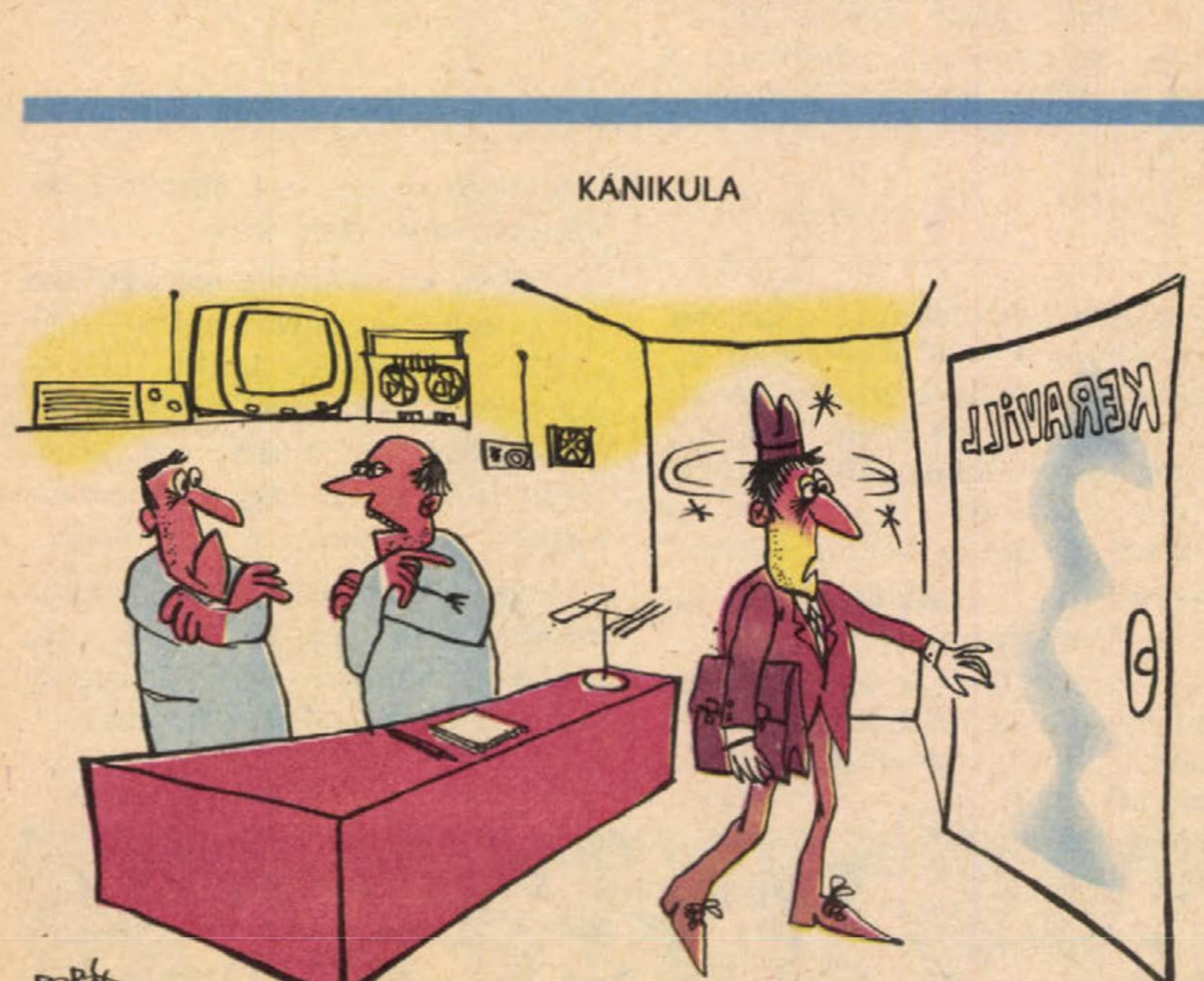

– Bezsongott a szerencsétlen. Tévéadaptert keres...

KRIMI

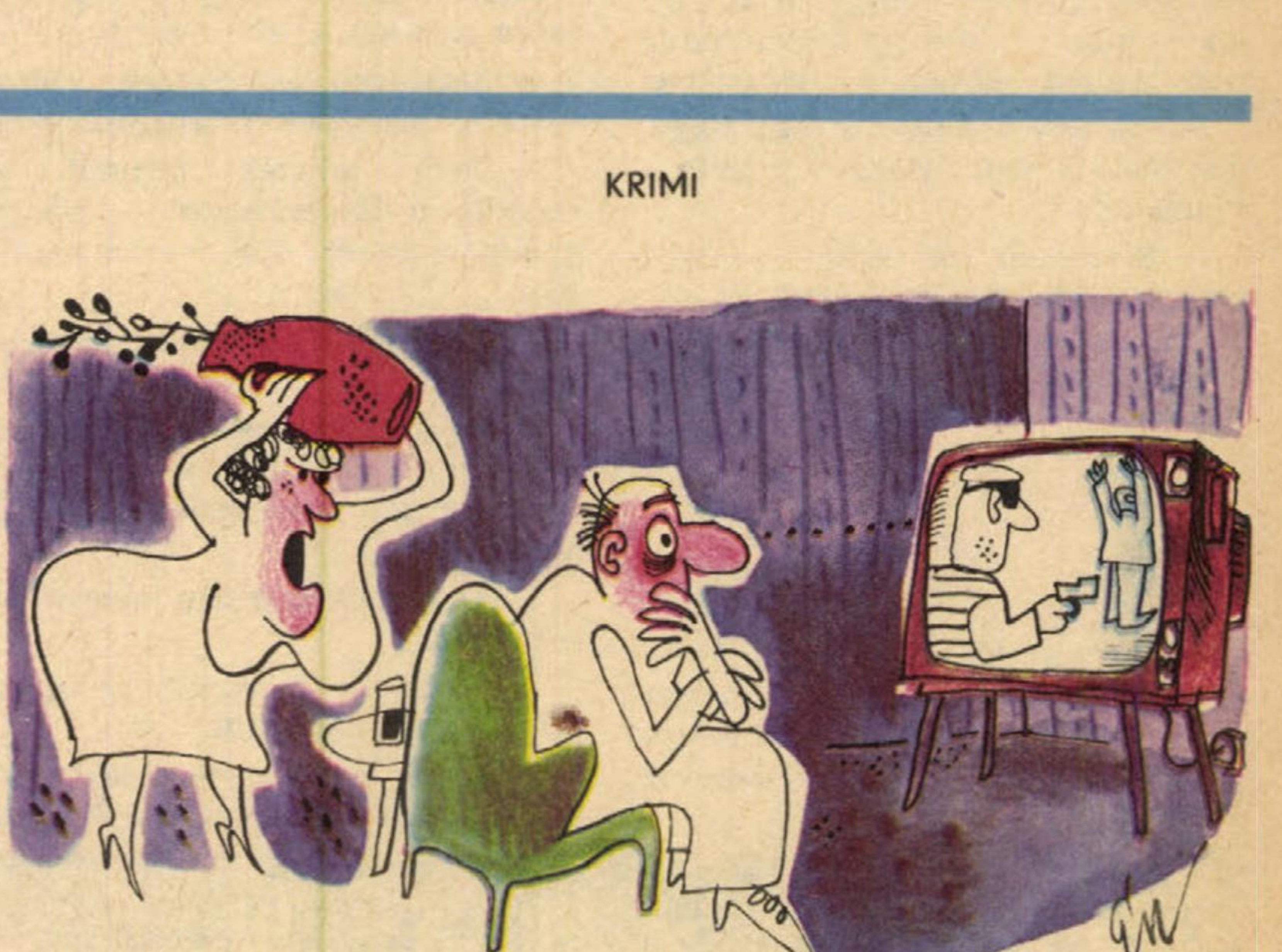

– Juszt sem fogod megtudni, hogy ki a tettes!...

TÓPARTI KIRENDELTSÉG

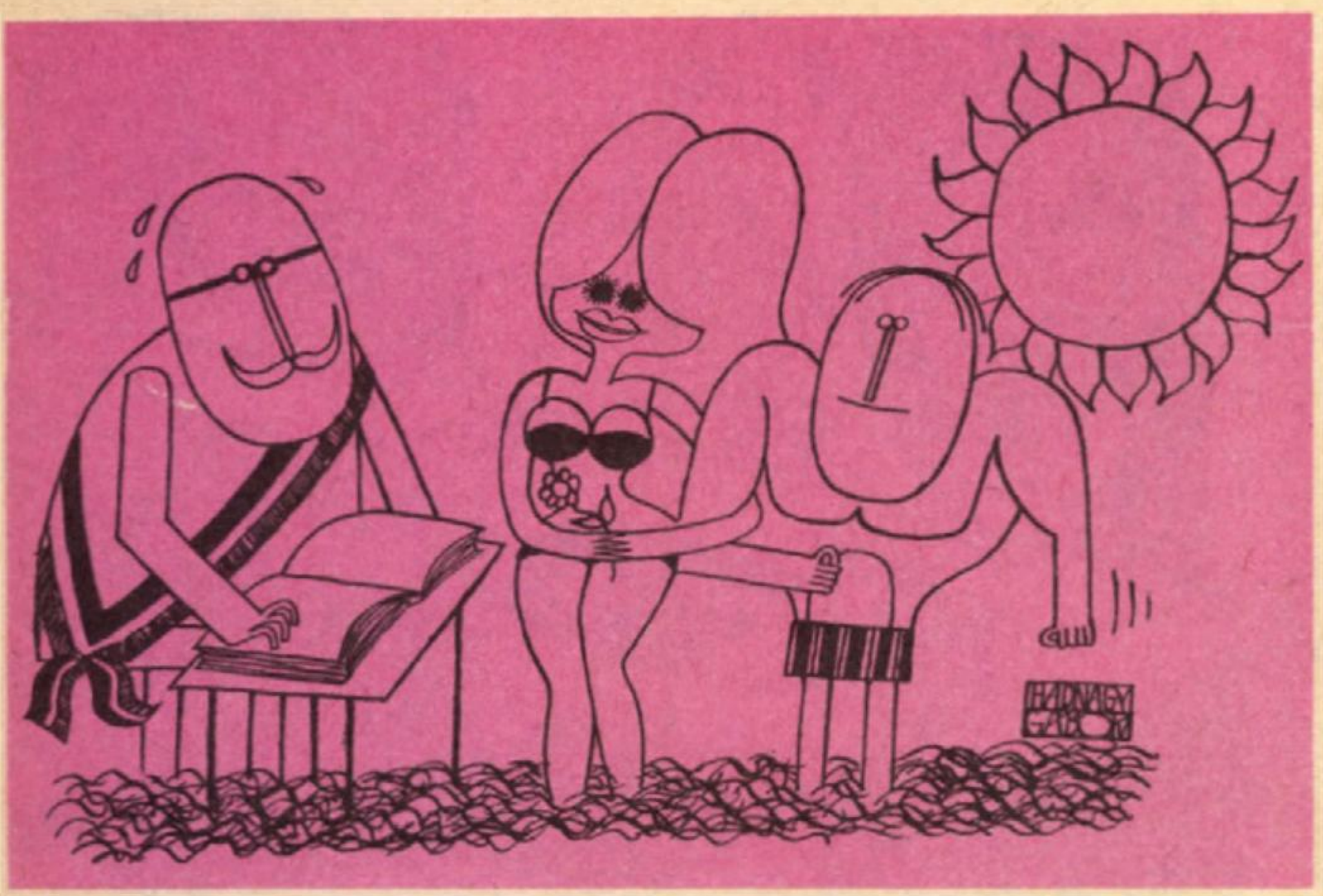

ANYASZÍV

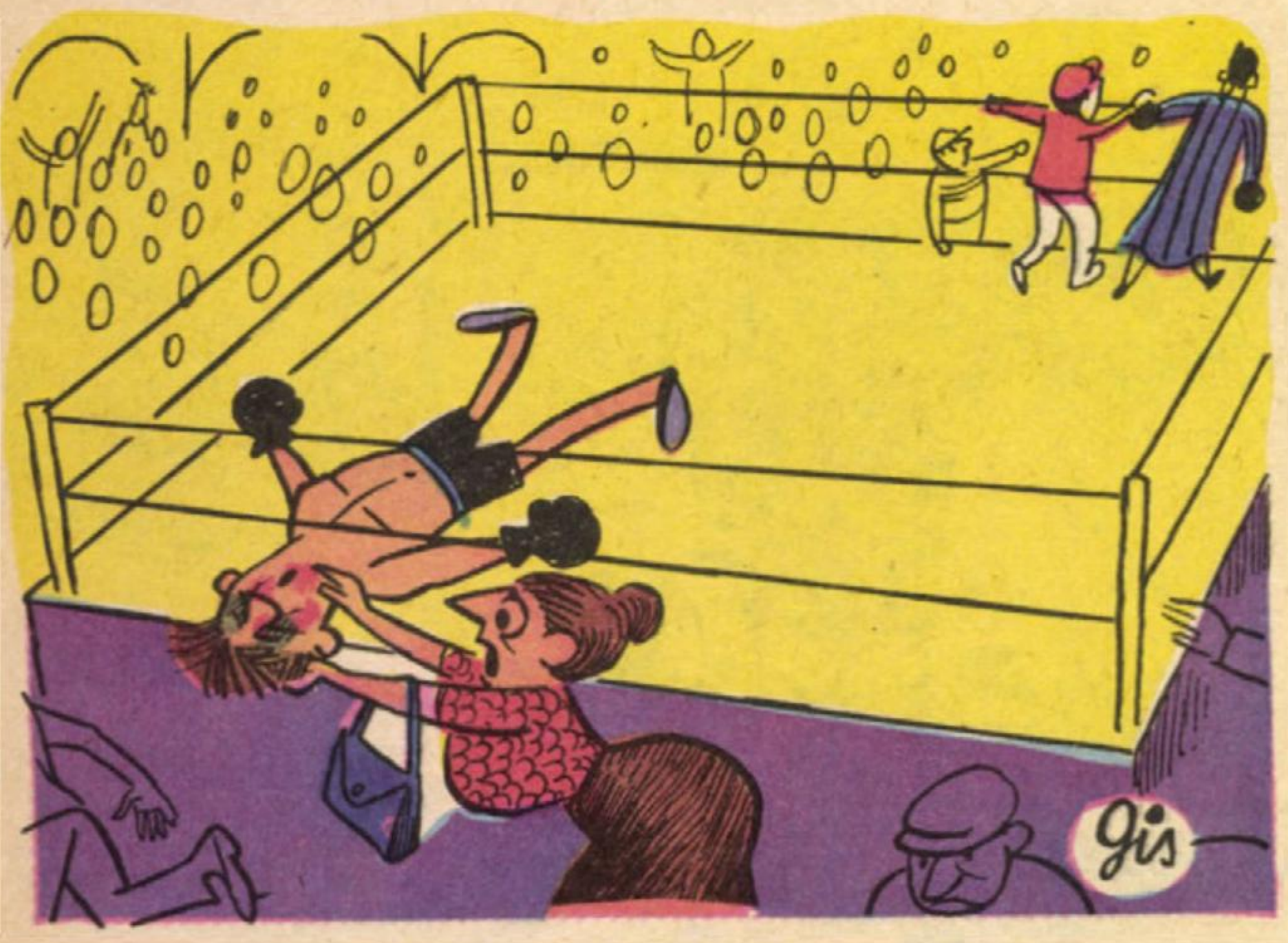

– Nagyon megütöttek, fiam?!

RÁTERMETTSÉG

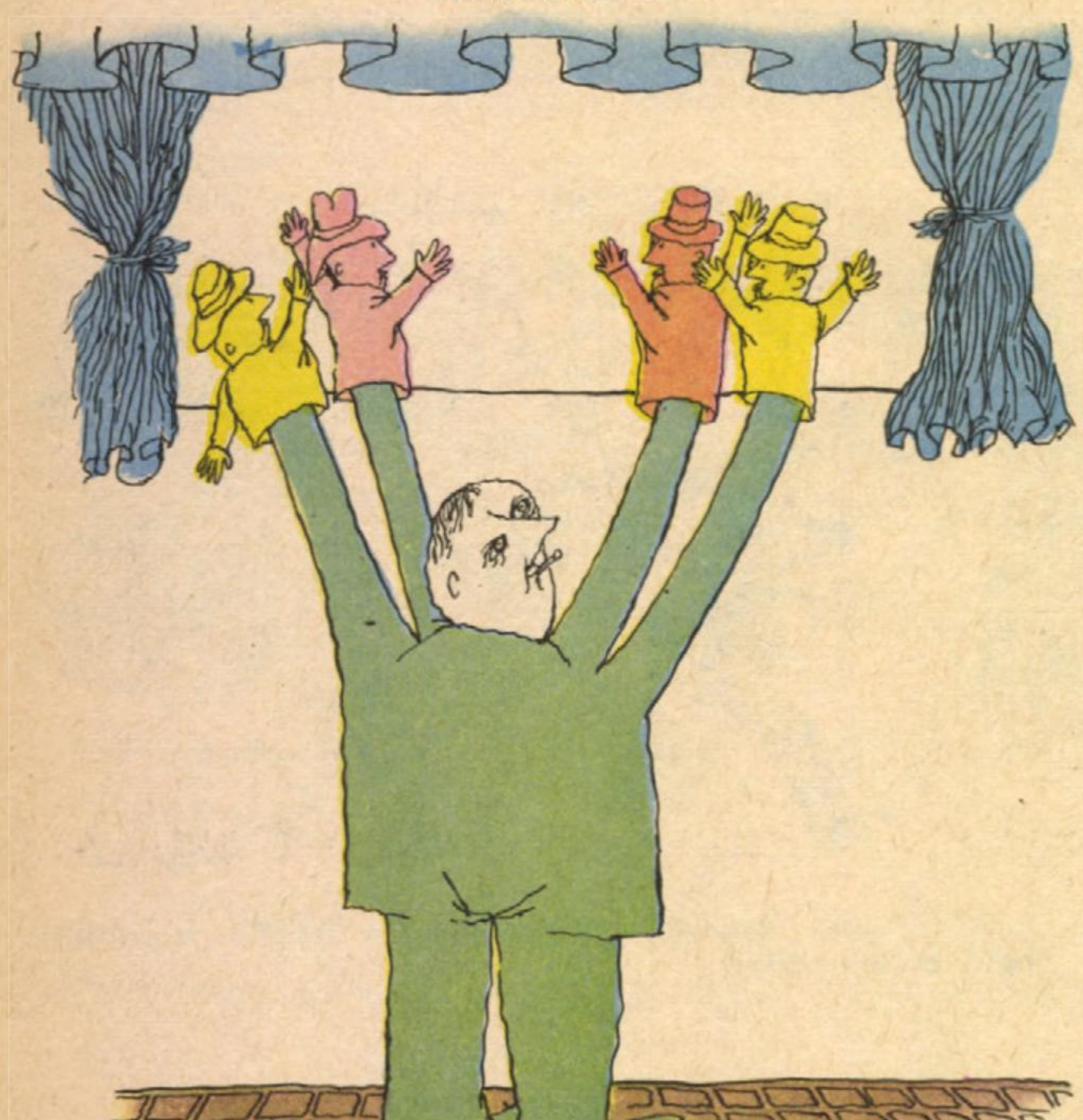

FLANC

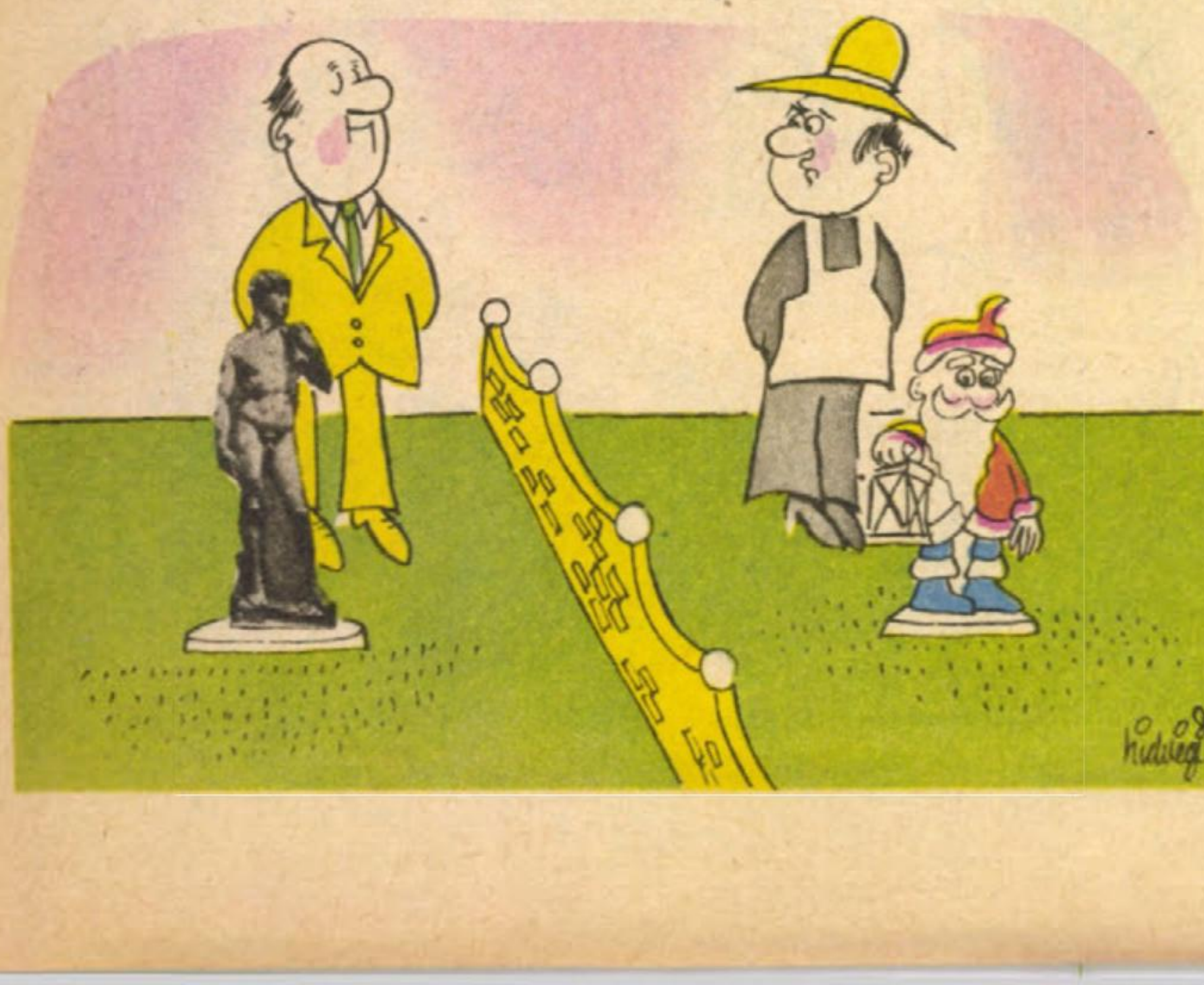

EGY VÁLASZTÁSI GYŰLÉSEN

Endrődi István rajza

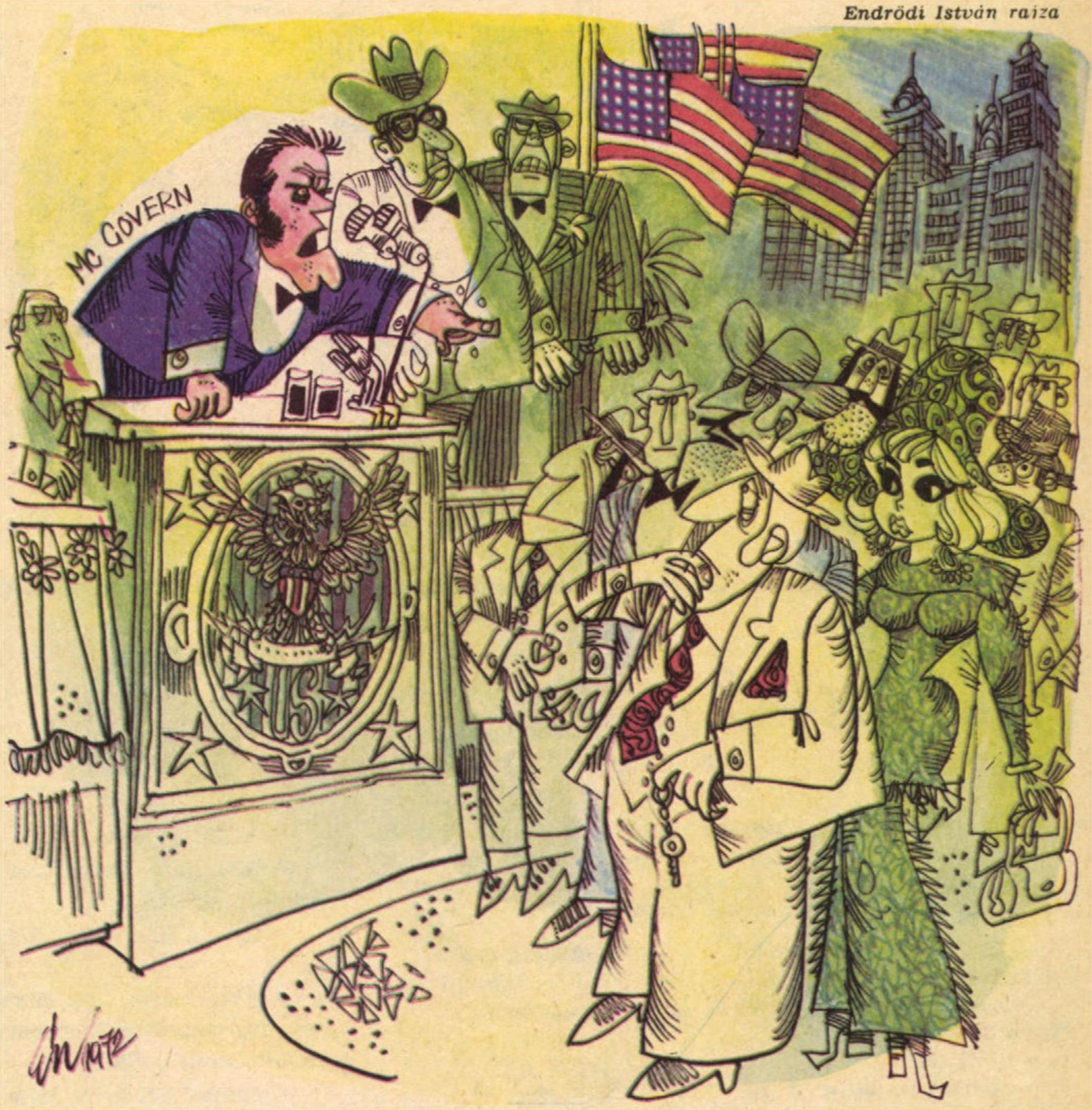

– Megígérem, hogy ha megválasztanak elnöknek, három hónapon belül új ígéreteket fogok tenni!

Ketten beszélnek

— És most min dolgozik, professzor úr?

— Alighanem életem főművén. A nő és a cipő kapcsolatát elemzem három kötetben. Ama rejtélyekre próbálok fényt deríteni, amelyek a nők cipővásárlásával kapcsolatban szinte naponta meglepik a férfiakat.

— Valóban érdekes területe a pszichológiának. Ha óhajtja, magam is szolgálhatok egy sajátságos esettel. A héten ugyanis hitvesem cipőt vásárolt.

— Á, á, halljuk! Mi történt?

— Hat hétig járta a boltokat és áruházakat, amíg végre megtalálta a színben, méretben, anyagban, fazonban, árban megfelelőt.

— Ön jelen volt ebben a boldog pillanatban?

— Igen. Az utolsó héten tudniillik már a hátamon cipeltem az asszonyt, anynyira elfáradt a kutatásban. Még nem láttam őt olyan boldognak, mint ott az üzletben volt, amikor a keresett cipőt végre megtalálta.

— Hol történt ez?

— A mátrasuhajdai népboltban.

— Maguk pestiek, ugye?

— Igen. Szóval felpróbálta a cipőt, lépett benne néhányat s aztán sírva borult a nyakamba: „Ez az!" — kiáltotta szinte magán kívül az örömtől.

— Otthon pedig törte a lábát a kéreg, a bokájánál, hátul.

— Igen. Honnan tetszik tudni?

— A legtipikusabb eset. Több fejezetben elemzem ezt a különös rejtélyt. Hogy tudniillik száz nő közül kilencvenhét utólag megbánja, hogy azt a cipőt vette, amit vett.

— Nem az a magyarázata, hogy kisebb cipőt vesznek, mint amekkora a lábuk?

— A legutóbbi időkig ez a tudományos nézet uralkodott. Ellenőrző kísérleteim azonban mást mutatnak.

— Csakugyan?

— Igen. Egy nő, akit ilyen szempontból tanulmányoztam, a harminchetes lábára — hipnotikus álomban — negyvenhármas cipőt vett. És a cipő otthon törte a lábát.

— Nem csak képzelte, hogy töri?

— Nem. Mutatta a vízhólyagokat is.

— Pontosan úgy, mint az én feleségem. Most ötven forinttal olcsóbban kínálgatja fűnek-fának, hogy a cipőtől szabaduljon.

— Tipikus eset. Az sem kevésbé tipikus, hogy nem töri a lábát a cipő, de nem hordja, mert nem tetszik neki. Ugyanaz a lábbeli, amit az üzletben boldogan vett meg, otthon nem tetszik neki. Visszaviszi, kicseréli, s akkor aztán abban nem tud járni, amelyikre kicserélte.

— Igen, igen, már ez is megtörtént nálunk. Sőt, a méretre csináltatott cipő is törte a feleségem lábát.

— Természetesen. Csak a régi, ócska nem töri, s most is azt hordja.

— Úgy van! És állandóan panaszkodik, hogy a régi, elnyűtt cipőjében kell járnia. Ezzel szemben én csütörtökön délelőtt bementem egy cipőboltba, tíz perc alatt vettem egy pár cipőt s azóta is vígan hordom.

— És mit szólt ehhez a kedves felesége?

— Azt, hogy aki tíz perc alatt vesz cipőt, az egy könnyelmű ló.

— Tipikus eset.

(t.)

GYEREK-PARTY ÚJGAZDAGÉKNÁL

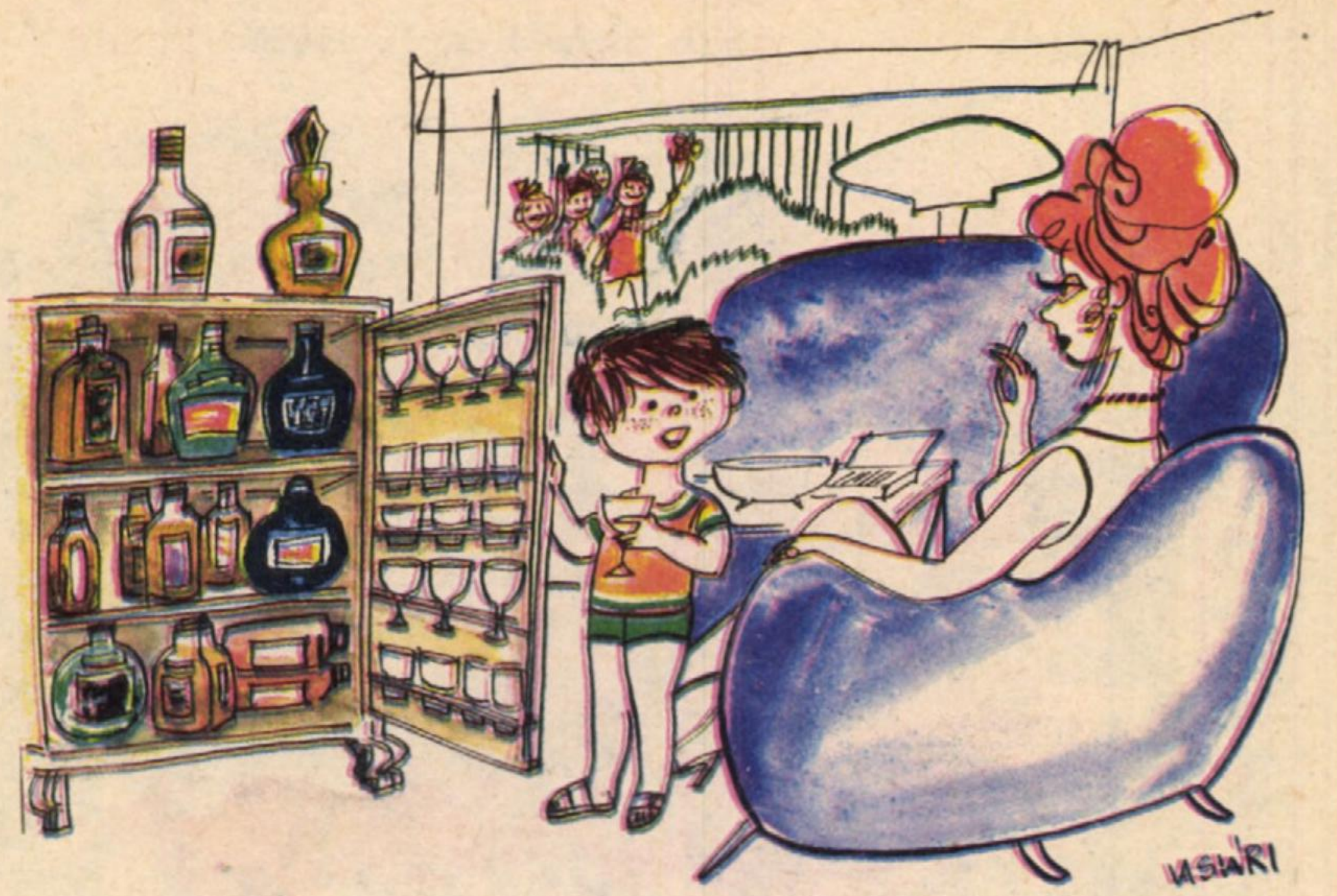

– Courvoisier nincs itthon?

Nyári párbeszéd

Óbudai park, rekkenő hőség, csak a Duna felől érkezik némi szellőcske. Közelemben, fatörzsnek támaszkodva két kisfiú, olyan hétéves formák. Az egyik szőke, a másik barna.

— Te mit szoksz csinálni ilyenkor délelőtt?

— Lejövök a parkba és füvet rágok.

— Milyen?

— Savanyú. Most is rágom.

— Adjál nekem is.

— Tépj magadnak! Az a savanyú, amelyiknek szőrös az oldala, a többi keserű.

— Honnan tudod?

— Már rágtam. És délután rosszul lettem tőle.

— Testvéred van?

— Egy nővérem. Dolgozik. De csak a nyári szünetben.

— Ő is rág?

— Dehogy. Tizenhét éves. Az öregek nem rágnak.

— Mindig ide szoksz járni?

— Mindig. Itt a legjobb a fű.

— És meddig rágsz?

— Délután háromig, akkor jön haza anyu.

— Kaját nem hagynak neked otthon?

— Hagynak. Tejet, kiflit, barackot.

— Miért nem azt eszed? Jobb a fű?

— Jobb.

— Adjál nekem is!

— Mondtam már, hogy szedj magadnak.

— És ha mérgeset szedek?

— Akkor sem lesz semmi. Bevisznek a kórházba és kimossák a hasadat.

— Hülye! Én a hajóállomáshoz járok.

— Ott mi van?

— Bocskorlevél.

— Az milyen?

— Édes.

— Vigyél oda!

— Gyere! Ráülünk a stégre, belógatjuk a lábunkat a vízbe és rágunk.

— Klassz lesz. Na, indítsunk!

Elmennek. Váltott lábbal, ugrálva. A szőke időnként nagyot rúg egy-egy kőbe. Sietnek a stéghez. Együtt rágni.

Turi András

MERÉNYLET

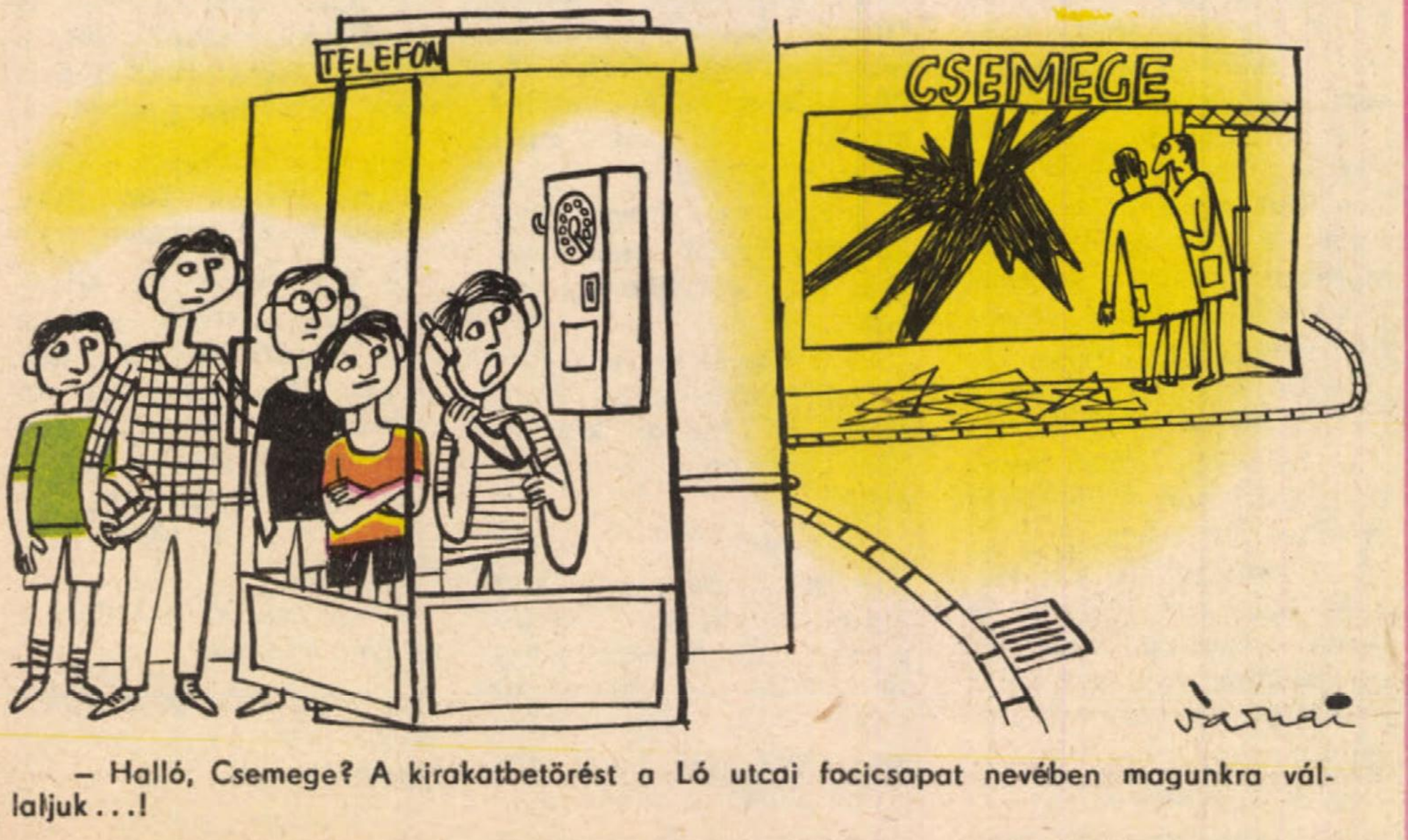

– Halló, Csemege? A kirakatbetörést a Ló utcai focicsapat nevében magunkra vállaljuk . . .!

VISSZAPILLANTÓ TÜKÖR

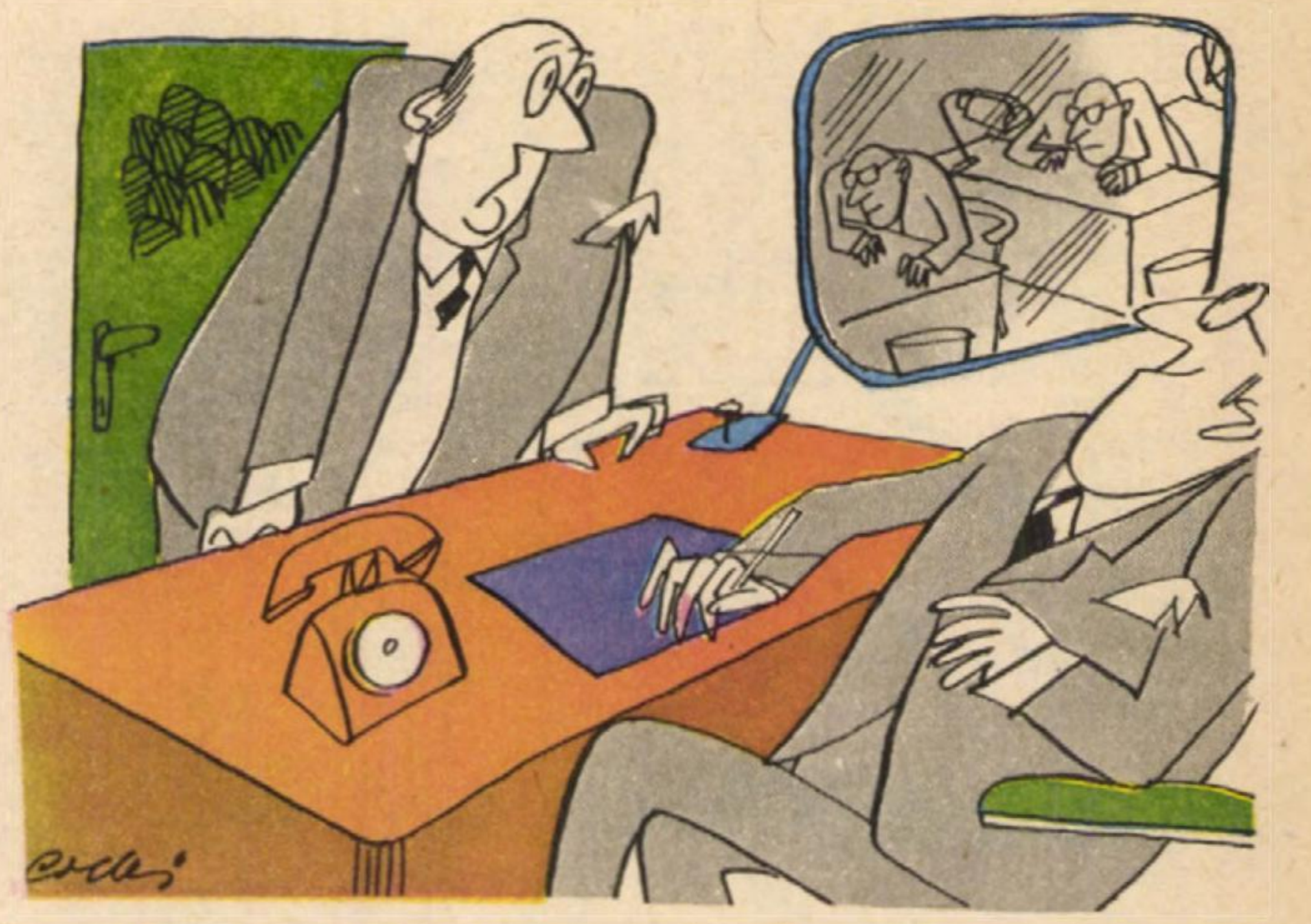

– Szeretem tudni, hogy mi történik a hátam mögött . . .

ELDORÁDÓ

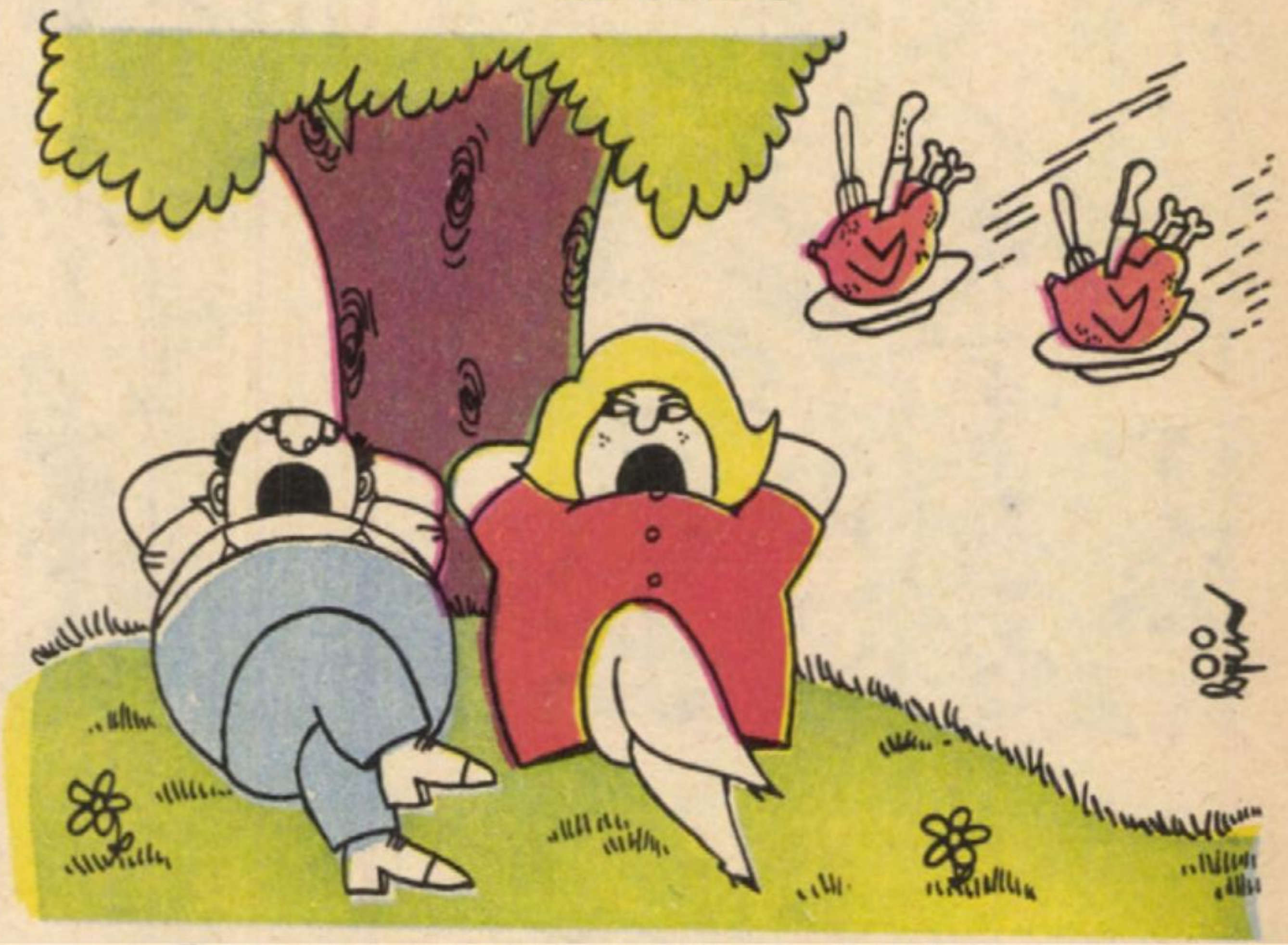

– Ez így nem mehet tovább, Jenő! Holnaptól el kell kezdenünk kocogni . . .

KORSZERŰ ÚJÍTÁSUNK

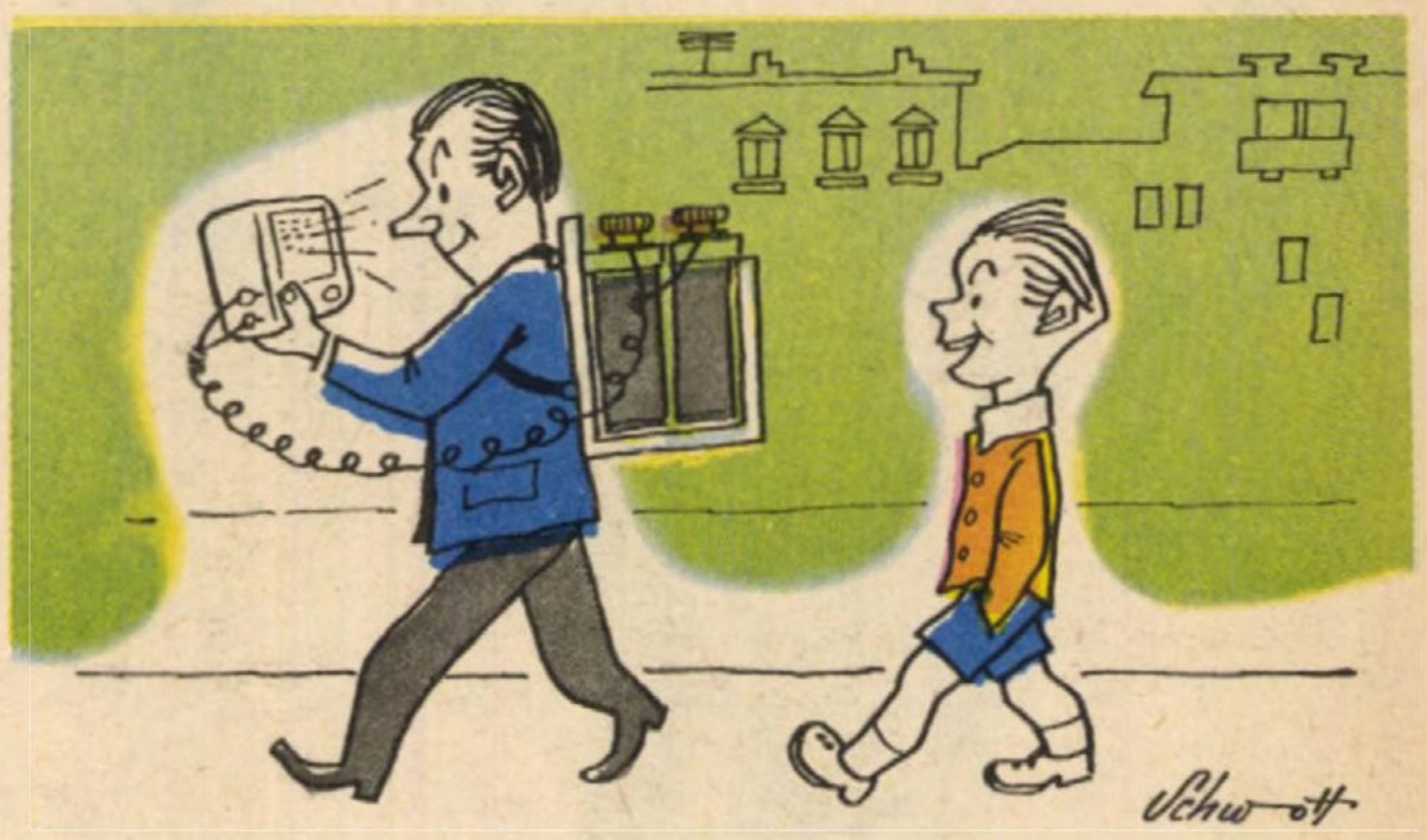

A nehezen kapható zsebrádió-elem helyett – hordozható akkumulátor.

ILLATSZERBOLTBAN

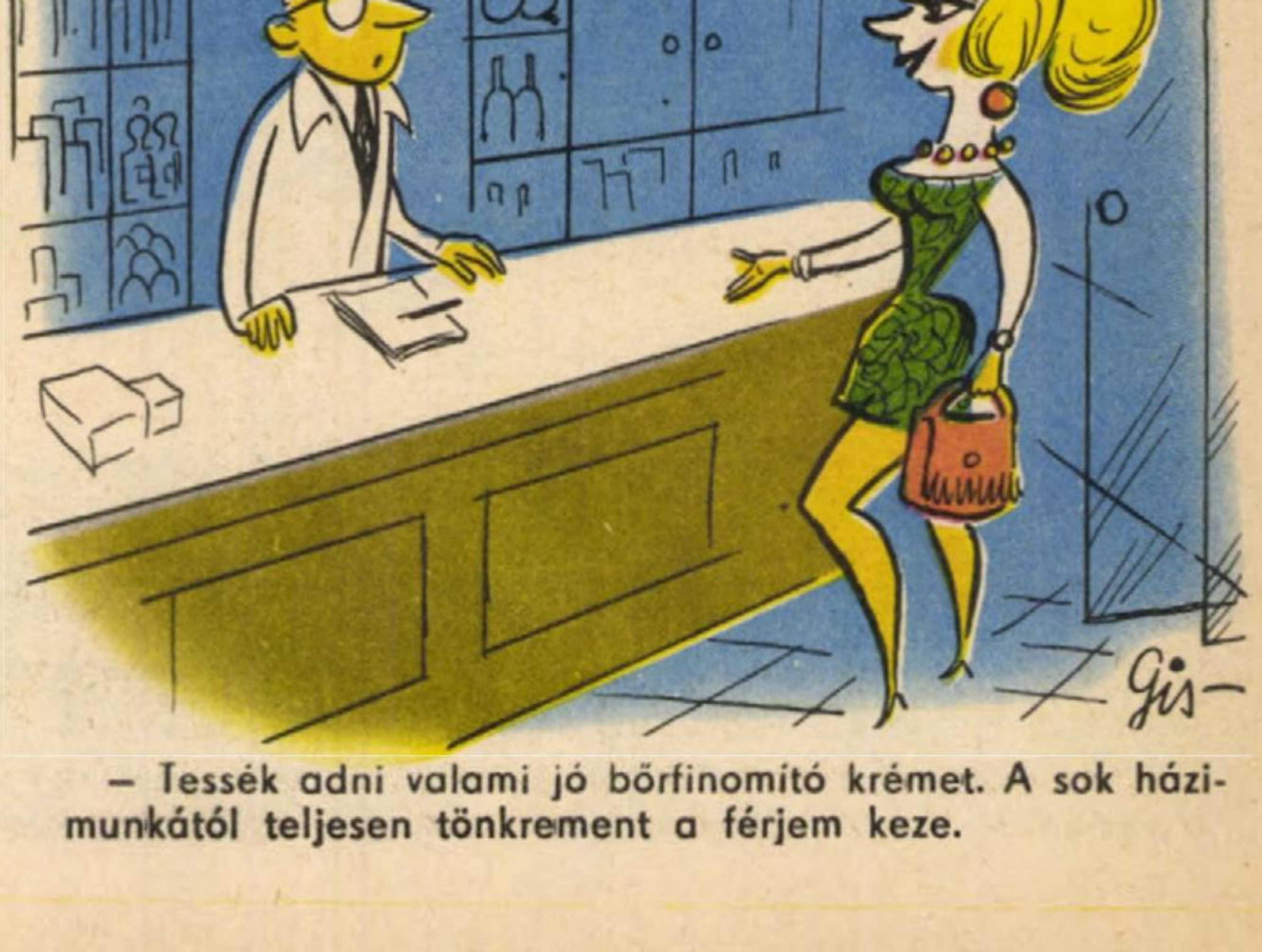

– Tessék adni valami jó bőrfinomító krémet. A sok házimunkától teljesen tönkrement a férjem keze.

EGY VACSORA EMLÉKÉRE

Berda József, a finom ízek és tüzes borok rajongója és költője mondta egyszer: „Néha szívesebben emlékezem vissza egy pohár tüzes borra, mint egy asszony tüzes csókjára." Az ő kiváló főzőtudománya emlékének szánom alábbi írásom.

A HALÁSZLÉ SZONETTJE

Oly sötét volt az este, mint az ében,
lelkem mégis fényes szárnyakat kapott
s minden komor, földi gondot itt hagyott,
hogy megláttam a HALAT rőt levében.

Lágyan ringott lábos temetőjében.
(Láttán, nyelni kényszerültem, jó nagyot)
Rég nem élveztem ily pompás illatot,
mint amilyen a tálból szállt kevélyen.

Felséges íze eltöltött gyönyörrel,
tűzborocska rá, mintegy félvödörrel,
bárha iszókás egy csöppet sem vagyok,

végre halászlével egyszer jóllakok
s a tányéron resztet akkor sem hagyok,
ha torkon döfnek sunyi szálkatőrrel!

Szinetár György

LEHOCZKY ISTVÁN:

IRODALMI MŰHELYTITKOK

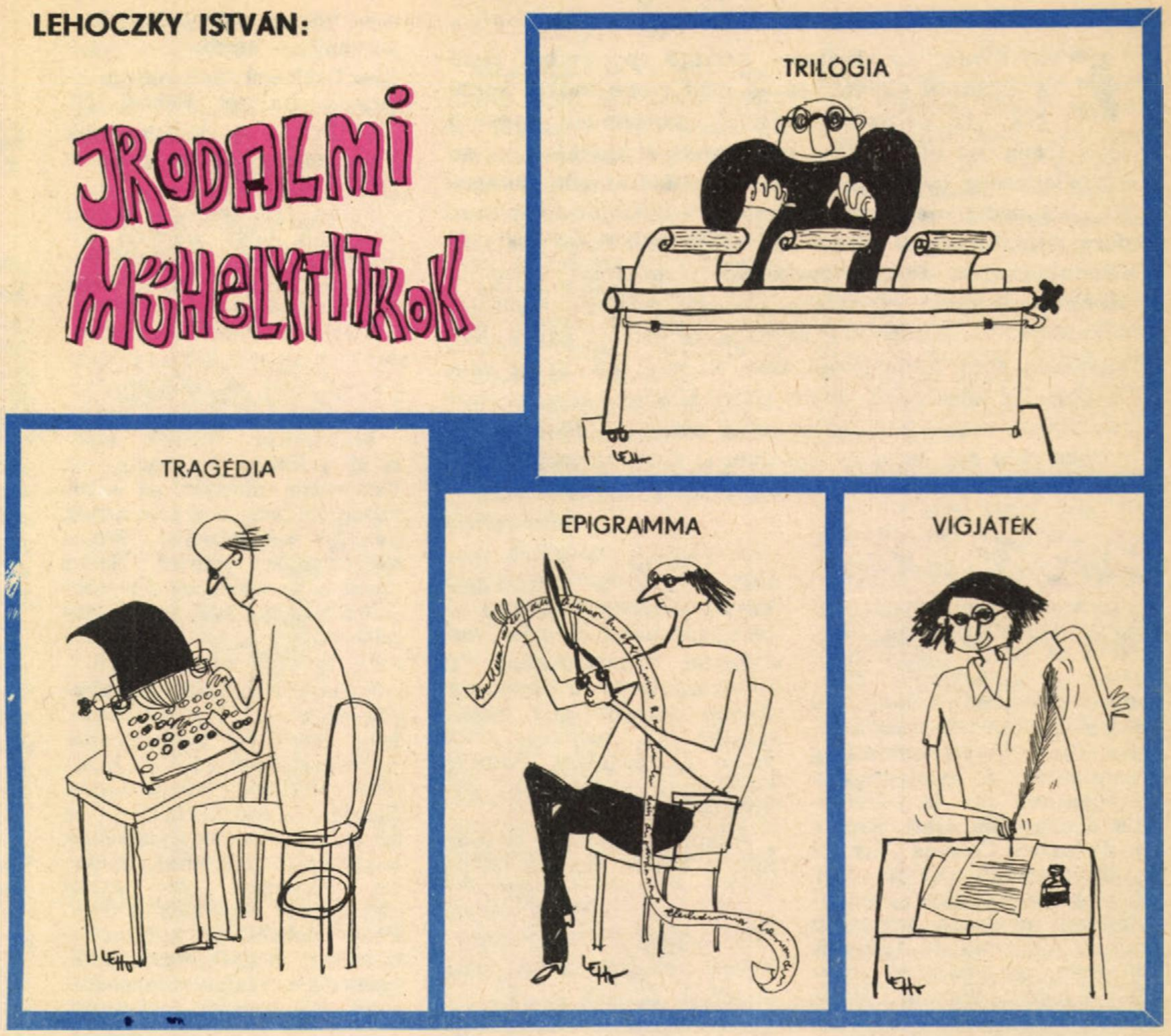

ABSZOLÚT UDVARIAS VEZETŐ

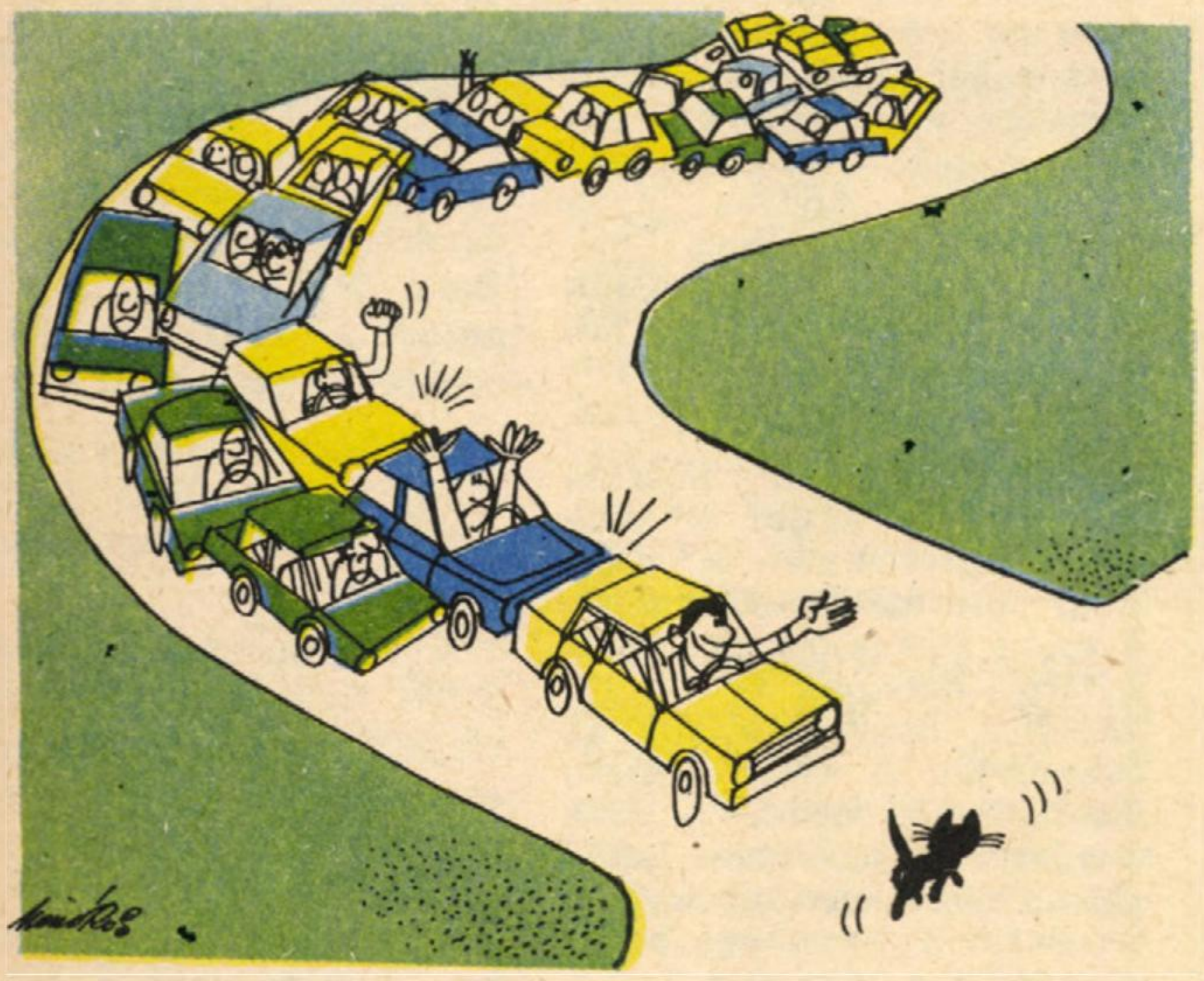

HULLÁMVASÚT

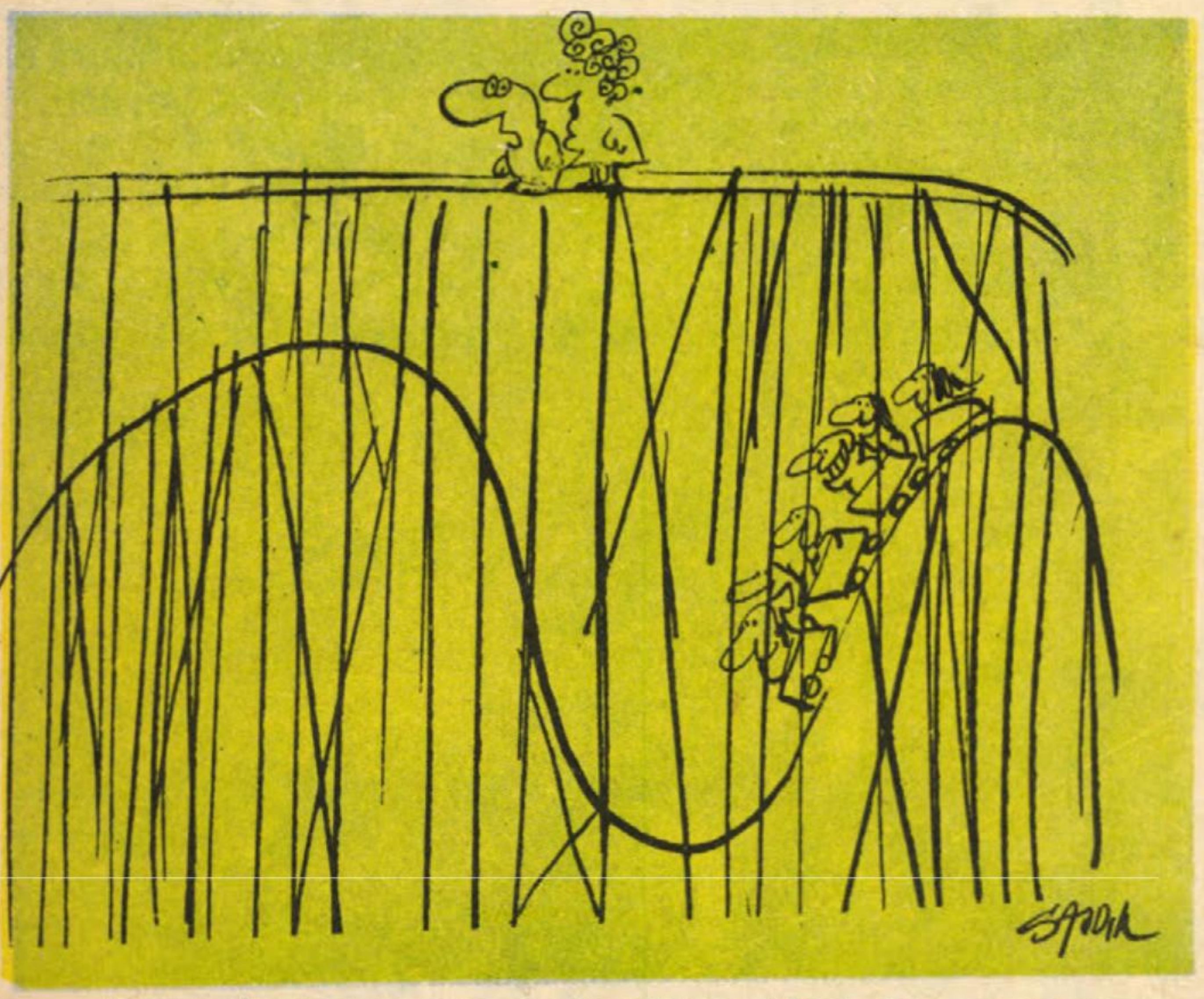

– Kár volt összeveszni a főnökkel. Most ide nevezett ki bakternak.

HUDÁK UTAZIK

Az IBUSZ bejárata előtt találkoztam vele, éppen jött kifelé.

— Jól állnak a dolgok — mondtam kézfogás közben —, ha már te is megengedheted magadnak, hogy utazzál. Nemde azért voltál itt?

— Útlevelet kértem — bólintott Hudák.

— Előre is jó utat — kívántam lelkesen. — És hová kérted? Floridába? A Bahama-szigetekre? Az most nagyon divatos.

— Csak ide, Konzumturisztba — felelte.

— Légy szíves, mondjad még egyszer, hogy hová? Olyan nagy ez az utcai lárma, hogy hülyeségeket hallok!

Hudák szerényen mosolygott:

— Nem hallod rosszul, Konzumturisztba kértem útlevelet.

Izgatott lettem.

— Azonnal magyarázd meg! — kiáltottam. — A lángelme szól belőled, vagy csak napszúrásod van?

— A Konzumturiszt-boltok — mondta Hudák — önálló államok hazánk területén, mint Monaco vagy San Marino. Ha nem vetted volna észre. Saját valutájuk van, a forint nem érvényes fizető eszköz. Külföldi turisták keresik fel ezeket a boltokat, nézelődnek, vásárolnak. Hát elhatároztam, hogy útlevelet kérek Konzumturisztba. Érdekelnek az előnyei?

— Feltétlenül — biztattam —, ha röviden ismerteted.

— Először is — számolja az ujján Hudák — közel van. Megspórolom az utazás fáradságát és költségeit. Másodszor: megspórolom a méregdrága szállodákat, mert hazamegyek aludni a saját ágyamba. Az áruválaszték viszont szép és bőséges.

— Te egy utazást hitvány vásárlásra alacsonyítasz le?

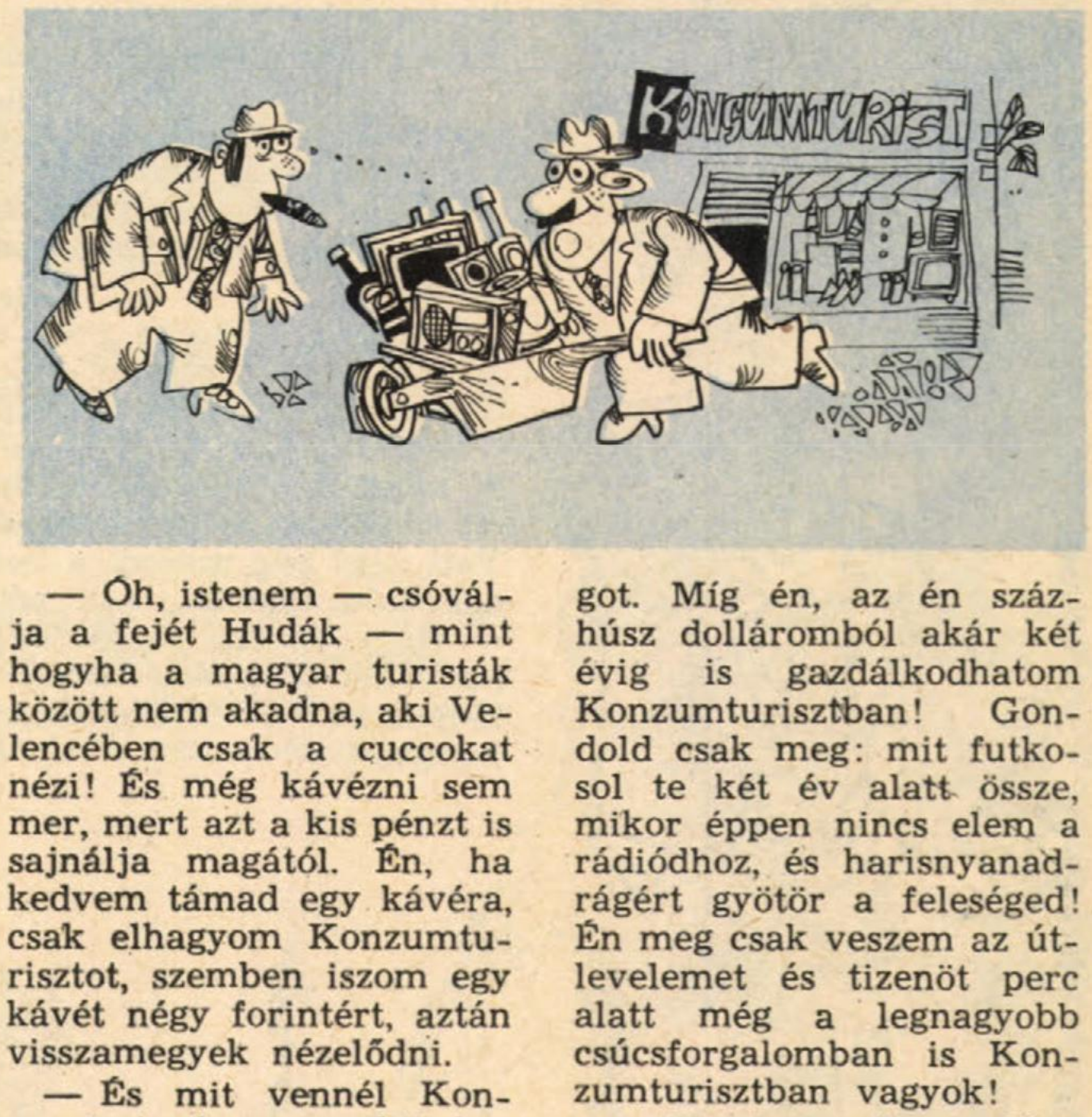

— Óh, istenem — csóválja a fejét Hudák — mint hogyha a magyar turisták között nem akadna, aki Velencében csak a cuccokat nézi! És még kávézni sem mer, mert azt a kis pénzt is sajnálja magától. Én, ha kedvem támad egy kávéra, csak elhagyom Konzumturisztot, szemben iszom egy kávét négy forintért, aztán visszamegyek nézelődni.

— És mit vennél Konzumturisztban — kötekedem —, ha mondjuk kapnál oda beutazási engedélyt?

— Konzumturisztba nem kell vízum — mondja Hudák ki nem zökkenthető nyugalommal —, ez is nagy előny. Ki-be járhatsz. Sőt, vámvizsgálat sincsen, akár egy talicskán tolhatod ki, amit vettél. Rád se néznek. És hogy mit vennék? Például — olvasta Hudák a listájáról — vennék pipatisztító drótot. Két forintba kerül, ha átszámítom, de a magyar trafikokból időnként eltűnik. Konzumturisztban mindig kapható harisnyanadrág is, vagy magnó-kazetta, és mindenféle elemet is kaphatsz, hogy csak néhány holmit említsek. Érted-e? A sok buta turista két hétig élvezi, mondjuk, Olaszországot. Míg én, az én százhúsz dolláromból akár két évig is gazdálkodhatom Konzumturisztban! Gondold csak meg: mit futkosol te két év alatt össze, mikor éppen nincs elem a rádiódhoz, és harisnyanadrágért gyötör a feleséged! Én meg csak veszem az útlevelemet és tizenöt perc alatt még a legnagyobb csúcsforgalomban is Konzumturisztban vagyok!

— Ha lenne ilyen útlevél — mondom Hudáknak —, most megkérnélek, hogy vegyél nekem Konzumturisztban egy kalapot, hogy megemelhessem előtted.

Somogyi Pál

Ötkarikás őrjárat

Előljáróban: az olimpiára készülő sportember élete a közhittel ellentétben — nem csupa móka, kacagás. Az olimpiára készülő sportember naponta több izben jut el — előre megfontolt szándékkal — az eszméletlenség határáig. Hol vért izzad és savót könnyezik, hol pedig megfordítva, mert a változatosság a modern edzés lényeges eleme. Az alább következő kis történetek csupán annyit igyekeznek bizonyítani, hogy az olimpiára készülő sportember — egy másfajta közhittel ellentétben — mindennek ellenére nevetni is képes. Némelyikük ezen, némelyikük azon, ki min tud. És ez nem lényegtelen körülmény. Mert hittel állítjuk, hogy azonos adottságok esetén mindig az győz, akinek a döntő pillanatban még egy halvány mosolyra is futja az erejéből.

másfél mázsa

Tata szentség, sőt hagyomány. Pogány hajnali futások a tó körül, pokoli nyögések a kínzókamra súlygépei alatt és London és Helsinki és Melbourne... Nos, hogy a folytonosság fennmaradjon, legalább egy világbajnok ma is sürgölődik a nagy fák alatt. Ami a profiringben Cassius Clay, az a lábteniszben Varjú Vili. Egy primabalerína eleganciájával mozgatja százötven kilóját és roppant testének bármely porcikájával lekezeli a lasztit. Marton László, a tábor gazdasági főnöke civilben NB I-es játékvezető, lábteniszben pedig Vili leghűségesebb áldozatainak egyike.

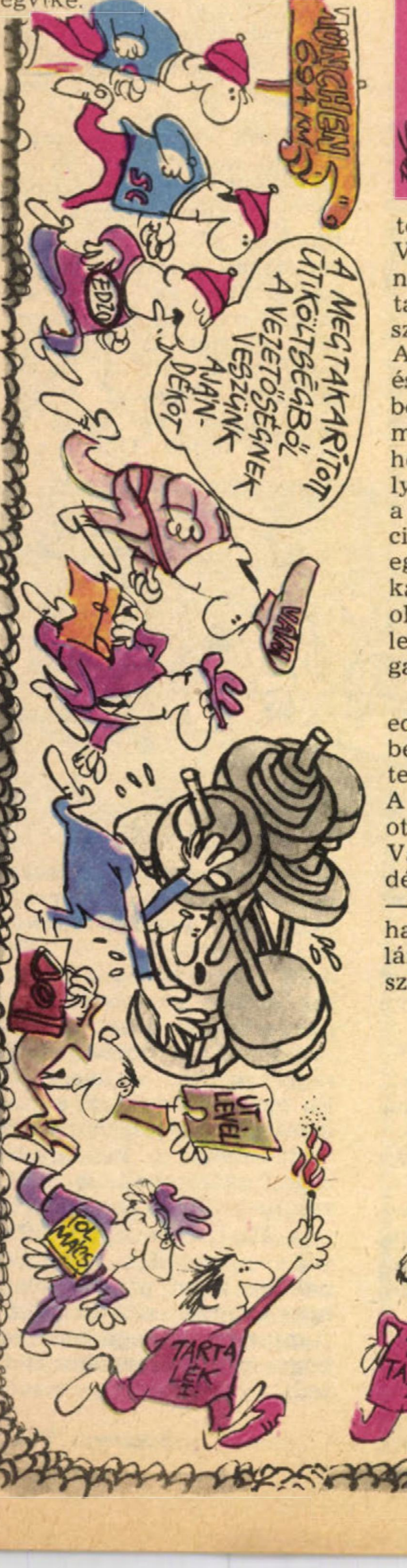

MÜNCHEN 694 km
SC
EDZŐ
A MEGTAKARÍTOTT ÚTIKÖLTSÉGBŐL A VEZETŐSÉGNEK VESZÜNK AJÁNDÉKOT
VÁNY
ÚTLEVÉL
TOLMÁCS
TARTALÉK I

— Tegnap jól sípolt, mester — szól a hétfőreggeli sablon — na jöjjön, kap tőlem jutalmul húsz poén fórt.

Aztán Vili szökken, Vili röppen, 22:20-ra győz és utána úgy ünnepli magát, mintha 21 méterre lökte volna a vasgolyót. Aminek egyébként szintén be kell következnie.

Akadnak karcsúbb madárkák is Tatán. Korban három tornászkislány tesz ki egy Varjú Vilit, súlyban meg négy. Ezek a leányok naponta hat órán át gyötrik a szereket a tornateremben. A szerek meg őket. Kék folt és véraláfutás a szorgalom bére. Egy buzgó tornásznak mindig fáj valamije. És hozzá még állandóan mosolyogni is kell. Hozzá tartozik a szereléshez. Egy pár balettcipő, egy mez, egy szalag, egy mosoly. A női tornászokat női bírók pontozzák az olimpián, ami egyike a sport legnagyobb igazságtalanságainak.

Estére szórakozás van az edzéstervben, premier előtti bemutató. Olasz filmet vetítenek, „Csak rá kell nézni". A lánykák kötelességszerűen ott bóbiskolnak a nézőtéren, Vali néni pár perccel a kezdés után érkezik. Vali néni — Nagy Jenőné — ki tudja hanyadik generáció tornászlányainak a fejedelemasszonya.

— Milyen film megy, kislányok? — kérdi.

— Csak rá kell nézni — mondja halkan Békési Ili.

— Jó, jó — indignálódik Vali néni — dehát én csak most érkeztem.

Aztán csendesen leszögezi magában hogy nagyon fáradtak lehetnek a kislányok, mert egyébként tudják, hogy mi az illem.

Graboflex

Mátraháza. Tessék elsétálni a kékesi kanyarig, ott van balra mindjárt az edzőtábor, jobbra meg a csarnok és egy kis kápolna. Egyes megfigyelők szerint Szent Antal már hónapok óta dörzsölgeti a markát, ha jó lesz Münchenben az aranytermés, arra ő sem fizet rá.

A teremben birkózók nyúzzák egymást és a súlyzókat. Még mindenki egyben van, mert a szövetség — bizonyos korábbi tapasztalatok alapján — megkérte őket, az ég szerelmére, ne vezessenek autót és ne rúgjanak labdába. Pénteken este aztán csúcsszintű értékelés és Jákó Péter doktor, a keretorvos bejelenti, hogy a versenyzők egészségesek, viszont két edző keservesen megsérült.

— Hogy hogy? Hát mit csináltak?

— Fociztak.

Később váltás van, vívók jönnek és nyomukban Morzsi, a gondnok kutyája, aki már régóta hűséget esküdött nekik. Ez a Morzsi sosem nyerhetné el a Mr. Eb-Universum címet, számos fajta legkevésbé vonzó vonásait egyesíti a küllemén, a szíve viszont arany. Pézsa Tibor vívókesztyűjét cipeli a szájában, belibeg a terembe is és valahányszor Kovács Tamás iskolázni kezd Mendelényi Tamással, Morzsi vad csaholásban tör ki.

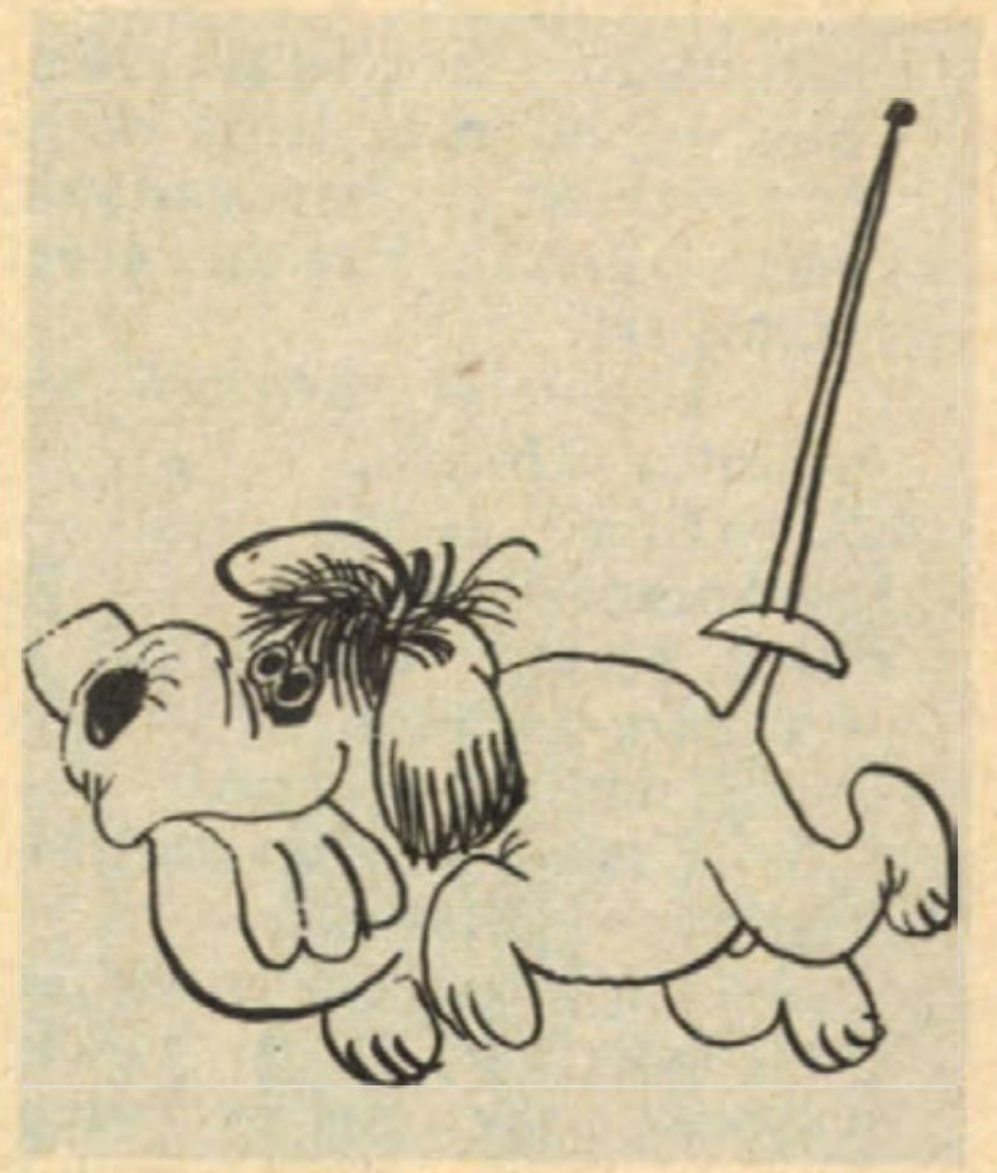

— Alulról jövő bírálat — mondja Gerevich Pál.

— Az igazi nagyság varázsa — mondja Kovács Tamás.

Mátraháza nagy sztorija mégis a Graboflex. Az a különlegesen zöld micsoda, amely a csarnok padlóját borítja. Az úgy volt, hogy az építők egy francia cégnél rendelték meg az új épület burkolását. A franciák nem szállítottak s akkor jelentkezett szerényen a győri gyár: ők megpróbálkoznának az üggyel.

A Graboflex — több szakma művelőinek egybehangzó tanulsága szerint — világszám, jobb mint a tartan, jobb mint a rekortan és Willy Daume úr Münchenben megnyalhatná a tíz ujját, ha ilyesféle varázsszőnyeggel teríthetné le a maga kacsalábon forgó sportpalotáit.

Hát tessék, ilyen is van.

Őserdősdi

Margitsziget. Andrea a jóégtudja hányadik százméterét ússza, utána ráborul a kötélre és a vízbe dugja az arcát. Persze az oxigénadósság egy bizonyos szintjén lángolni kezd az arc, szederjesen átlátszóvá válik még a fül is és ilyenkor a medence vize hűtőfolyadékként szolgál. Bevetünk egy tesztet, ha Andrea ilyen állapotban is képes egy sztorit mesélni, a magunk részéről megerősítve látjuk müncheni esélyeit.

Persze, hogy képes.

— Jön múltkor hozzám egy ismerős kisfiú a vízióvodából, vérzik a feje. Hogy őserdősdit játszottak, ő volt a kismajom és leesett a fáról. Rohanok vele a telefonhoz, hogy felhívjuk az édesanyját. A vonal foglalt, visszajön a forint. A srác meglátja és ujjongani kezd: „Most már mehetünk a doktorbácsihoz, anyukám pénzt is küldött a telefonon."

Öttusázók ülnek a lépcsőn és maguk elé néznek. Az öttusázó természetes állapota a halálos fáradtság. Naponta öt edzés, ez minden mástól eltekintve legalább tizenkét vetkőzést és öltözést jelent. Rómában a Via Veneto legfrekventáltabb hölgyei sem bonyolítanak le ilyen forgalmat. A Hármashatár-hegytől a Tattersaalon át a Fehér útig körüledzik az egész várost és Csiki Istvánnak, a mikrobusz sofőrjének gyakran Jackie Stewart világbajnoki trükkjeit kell bevetnie, csak hogy időben eljuttassa a társaságot egyik színhelyről a másikra. A tusázók tehát ülnek a lépcsőn és az orrukat lógatják. Viszont elég Bakó Pali pisztolyát említeni, hogy vidor süvölvényekké változzanak valamennyien.

A néphadsereg legifjabb hadnagya új céllövőpisztolyt kapott. Otthon rögtön ápolni kezdte a műszert, a legfinomabb olajjal kente be a fémrészeket. A legfinomabb étolajjal. A fegyver aztán az első lövésre vadul lángolni kezdett a kezében. És akkor Bakó Pali néhány másodpercig az évszázad legkülönösebb képét vágta.

— Még a závár is odakozmált! — kiáltja Villányi Zsiga jókedvében szinte fulladozva.

A nagymedencében ezalatt Rajki Béla befejezi a pólócsapat gyötrését és elegánsan átpasszolja a gárdát Kárpáti dr-nak. Gyurika pizsamaváltót rendez, ami korunk nagy látványosságainak egyike. Tréningruhában, vastag bőrkesztyűben és gyapjúsapkában úsznak a tagok. A vizes cucc leng, tapad, mázsákat kell cipelni a medencében, de a java a váltásnál jön. Tudniillik a nedves szerelést is át kell adni a következő úszónak. Kimeredt szemmel tépik magukról az ázott melegítőt, a többi vadul ordít és az ellenfelet átkozza. Pócsik a blúzt húzza a lábára, Szívós és Konrád ugyanabba a nadrágszárba bújik, háromlábú szörnyként támolyognak és közben rémülten kiáltoznak, hogy valami zűr van ezzel a melegítővel. Bodnár dr. óvást emleget, részrehajlással vádolja Kárpátit, hogy megint azt a blúzt kapták, amelyiknek akad a cippzárja.

Orvosok, jogtanácsosok, egyetemi hallgatók...

Kárpáti szelíden mosolyog, aztán sajnálkozva fordul felénk.

— Rosszkor jöttetek. Ezek a legunalmasabb napjaink.

Duett

A bokszolók fát vágnak a Jánoshegyen. Hónapok óta művelik, már csak a tenyerük bőre tekinthető fogyóeszköznek, a balta nem.

— Vigyázz a virgácsaimra, öreg — mondja Botos. — Le ne csapd valahogyan a bütykömet.

— Miért? — kiáltja Kajdi. — Az Úttörő Áruházban egész olcsó gyerekcipőt lehet kapni.

Ez három óra hosszat tart, aztán visszafutnak a táborba. A hűs erdőből még hűsebb mentaillat bújik elő, de a bokszolók valahogyan már mégsem fáznak. A sísánc tövében Torszky Gusztáv kezdi gyúrni a legényeket. A gyúró a sportág maradandó figuráinak egyike. Állítólag már Botondot ő gyúrta a bizánci kapu előtt. Jól megtermett, kopasz öreglegény, az orra, mint egy kisebb gyárkémény. Beosztással él, nappal a hangját sem hallani, éjszaka viszont csakis az övét. Idealista megfigyelők szerint Gábriel arkangyal harsonája szelíd tücsökszó a gyúró horkolása mellett. És átlag kétóránként felkiált álmában:

— Kérek egy kistaxit a Pipa utcába!

Délután tíz-tíz zajos menet a sátortető alatt, este csendes passzió. Adler Zsiga — Puck pajtás hetvenéves korában — ravaszul hajt, Marosi Andor, az edző elfogja Orbán Laci ultimóját.

— Ugye jó velem lenni? — büszkélkedik Adler Marosi felé fordulva.

Papp Laci egy asztallal odébb olvas, erre felnéz.

— Jó — mondja. — Mert kis helyen is elfér.

Zsiga panaszosan forgatja a szemét mindenfelé:

— Tessék. Harminc éve ezt csinálja velem.

Himnusz

Dunavarsány maga a békesség. Kenuk araszolnak, éppencsak megborzolják a víz színét, mint egy madár szárnya. Most a kilométereket kell gyűjteni, huszonötöt-harmincat naponta. Plusz egy kis futás, egy kis torna, egy kis súlyemelés... hétórás elfoglaltság.

— Számok szaladgálnak a szemünk előtt — mondja Tatay Tibor. — Mint egy nagy National-kassza. Hogy még ennyi nap van az olimpiáig, vagy inkább, hogy már csak ennyi.

Hesz Mihály egyedül nyűvi a vasat az inkvizíciós kamrában. Ahogy meglendíti a súlyzót, mindenféle izmok ugranak ki. Szemléltető eszköz is lehetne, látjátok gyerekek, ez itt a delta, ez a csuklyás, ez meg itt a fűrészizom...

— Hát csak így lassan, öregesen — mondja a Misa. — Erősödnöm kell, mert nagyon gyenge vagyok.

Közben robban az energiától, mintha dinamittal lenne bélelve.

Estefelé a zuhanyból kihallatszik Wichmann Tamás szólója. A világbajnok Szent Jupát egyik himnuszát intonálja. Szent Jupátot öreg kenusok alkották saját képükre és hasonlatosságukra még az idők kezdetén. Azóta számtalan rajz készült róla, még néhány kerámia is. E műalkotások tanúlsága szerint a védőszent inkább P. Howard-figura, semmint olümposzi alak. A ballába fából van, hogy könnyebben térdelhessen a kenuban. Rettentő mellén bajnoki érem fityeg, homloka csapott, orra a ragadozó madarakéra emlékeztet. Zsolozsmáinak száma végtelen, ez a ma esti — egy sajátos véletlen folytán — még a nyomdafestéket is elbírja.

„Jupát apánk szállj le hozzánk" — kurjongatja Wichmann a zuhanyban, némi röcögtetések közepette:

„Védd meg kenus népedet
Űzz el minden
versenybírót
Versenyeztünk eleget
Falábaddal bunkózzad le
A szakosztályvezetőt
Versenyezni ne engedjél
Mást, csupán csak az
edzőt..."

A hang Wichmann Tamás hangja, a melódia kétségkívül Ludwig van Beethovené. Érdekes kettős egy dunavarsányi zuhanyban. A világbajnok ugyanis az Öröm óda dallamára tiszteli odabenn Szent Jupátot. Hogyha aztán a szöveg meg a muzsika nemes és kívánatos egysége ezúttal nem is jön létre, a művészi átélés kétségtelen.

Alkonyati ábécé

Sötétedik, az ég egy nagy darab ólom, pár kövér csepp is lepottyan. A szomszéd körben valami gyerekverseny folyik, áthallatszik a hangszóró, a női diszkoszt 25 méterrel nyeri egy kislány. Zsivótzky áll a körben, a ketrec mögött meg Kapcsos Lajos, az edző. Zsivótzky lenget, eldobja a szerszámot, utánanéz.

— Nem jellemző dobás — mondja csendesen. — Valami más kell.

Azzal kibaktat a salakra a kalapácsért.

— Áttértünk a szelíd hullámra — mondja az edző. — Azelőtt dühöngött ha valami nem sikerült. Csakhogy a kalapácsvetés amúgyis önhergelő mozgássorozat. Azzal, hogy egyre gyorsul és, hogy gyorsulás közben mind nagyobb erővel húz a szerszám. Aki ilyenkor még dühöng is, az valósággal besúlykolja a rossz mozgást. Okosabb örülni, ha valami sikerül.

Zsivótzky visszajön, krétázza a kesztyűjét, lenget.

— Na ez lesz az, Lajos — mondja. — Kicsit intenzívebben próbálom.

Elrepül a szerszám, nagyot puffan valahol a távolban.

— Afenébeis... — kiált utána az olimpiai bajnok.

— Nyugi — mondja az edző. — Nem volt ez olyan rossz dobás.

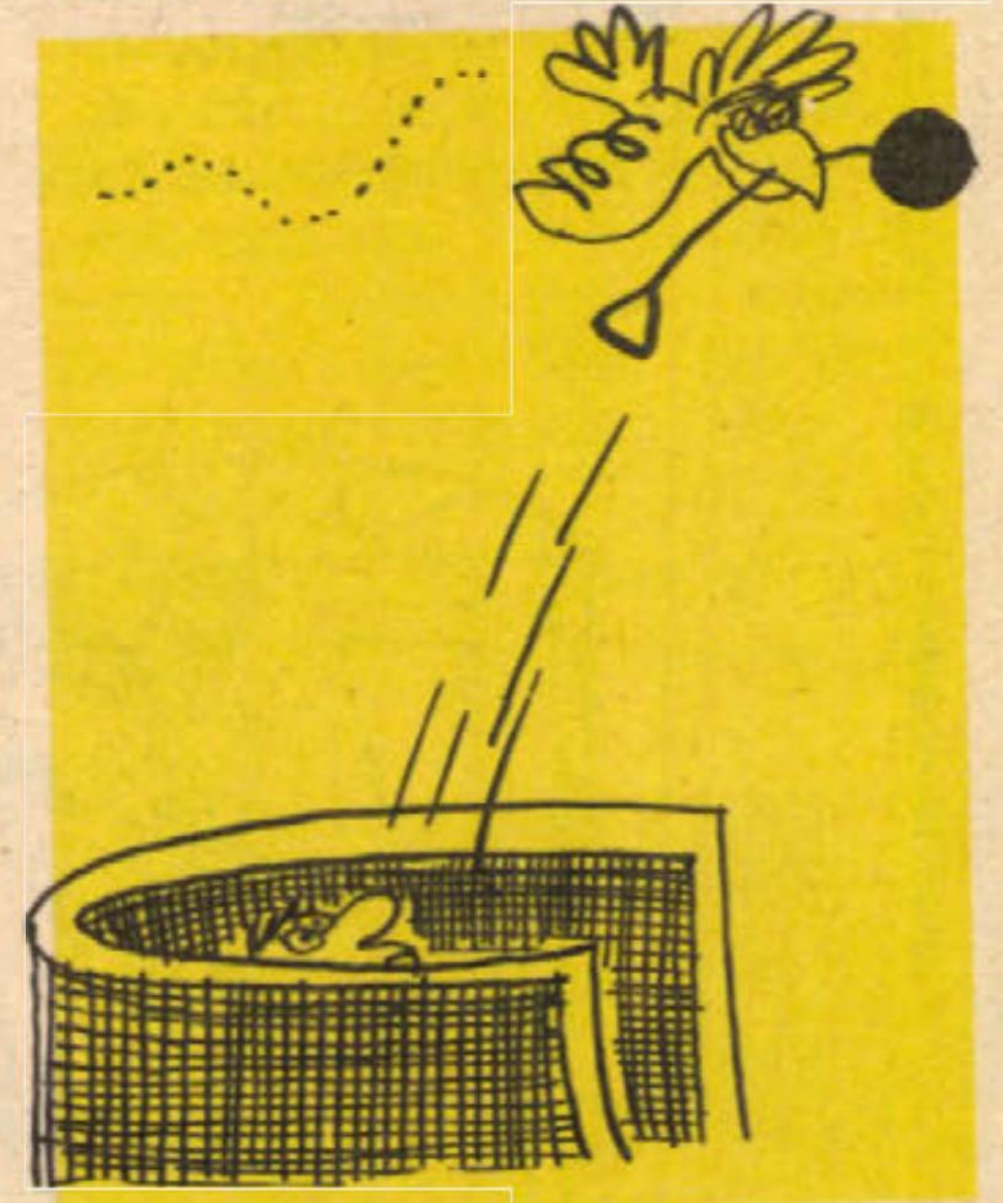

Zsivótzky ránéz, nyel egyet.

— Lajoskám — mondja egészen szelíden. — Fogadjuk el, hogy ez pocsék dobás volt. De mindjárt meglesz. Csak valahogy elsietem.

— Gondolj arra, hogy kitágul az idő, ha az elsőnél egy kicsit elengeded balra...

Zutty. Beszaladt a filozofia is a pszichológia meg a biomechanika mellé. A mókás az, hogy Zsivótzky Gyulának két olimpiai ezüst, egy olimpiai arany és több világrekord után, harmincöt éves fejjel is van kedve új ábécét tanulni. És, hogy a csendes skálázás gyenge dobásai is 69—70 méter körül szóródnak. Erő kell ehhez. Persze van is. Zsivótzky délelőtt tíz tonnát emelt. Hogyne, hogyne, hiszen egy 75 méteres dobásnál a kalapács 400 kilóval húzza az ember kezét.

Visszajön a szerszámmal.

— Ez szép löket lesz, Lajos. Figyeld csak meg...

Pörög, elengedi, utánanéz.

— Jé, hová elszállt Pedig az áthelyezés még mindig nem stimmelt.

Az erőfejlesztő terem bordásfalára krétával felírta: „Március 25. Kapcsos ma megdicsért."

*

Aztán minden elcsendesedik s az ország több pontján Münchenről álmodik kétszázegynéhány fiatal ember.

Csak a Normafa tájáról hallatszik egy harsány hang. Kistaxit kér a Pipa utcába.

Peterdi Pál

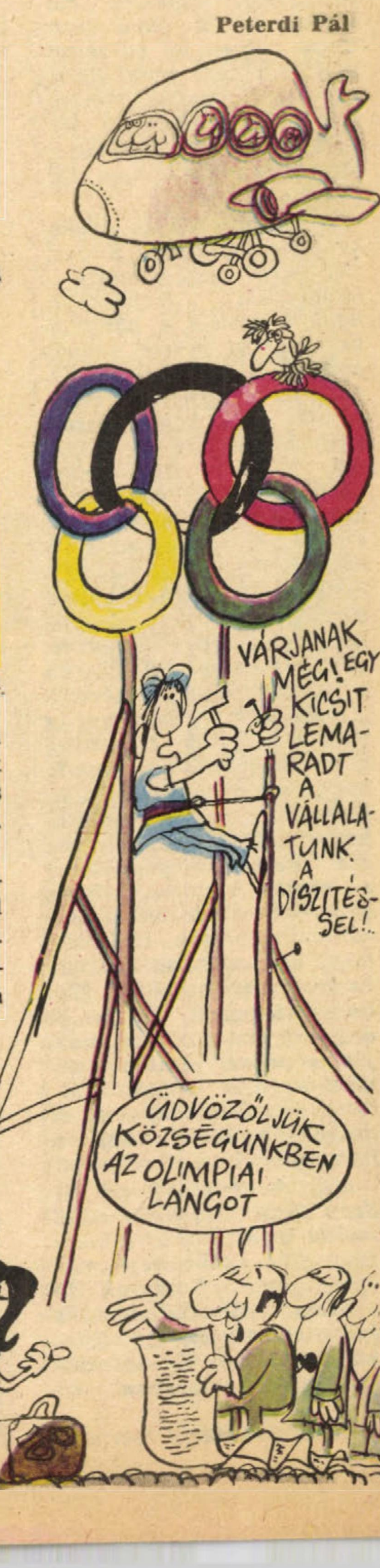

VÁRJANAK MÉG! EGY KICSIT LEMARADT A VÁLLALATUNK A DÍSZITÉSSEL!..
ÜDVÖZÖLJÜK KÖZSÉGÜNKBEN AZ OLIMPIAI LÁNGOT

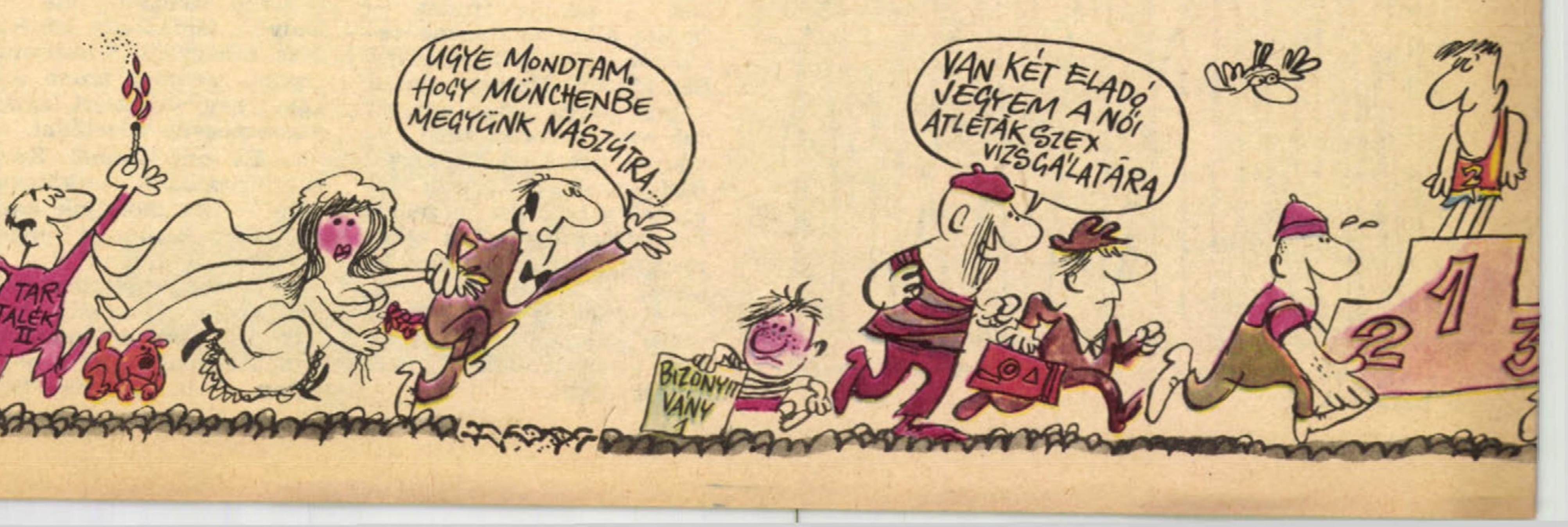

UGYE MONDTAM, HOGY MÜNCHENBE MEGYÜNK NÁSZÚTRA...
TARTALÉK II
BIZONYÍTVÁNY 1
VAN KÉT ELADÓ JEGYEM A NŐI ATLÉTÁK SZEX VIZSGÁLATÁRA
2
1
3

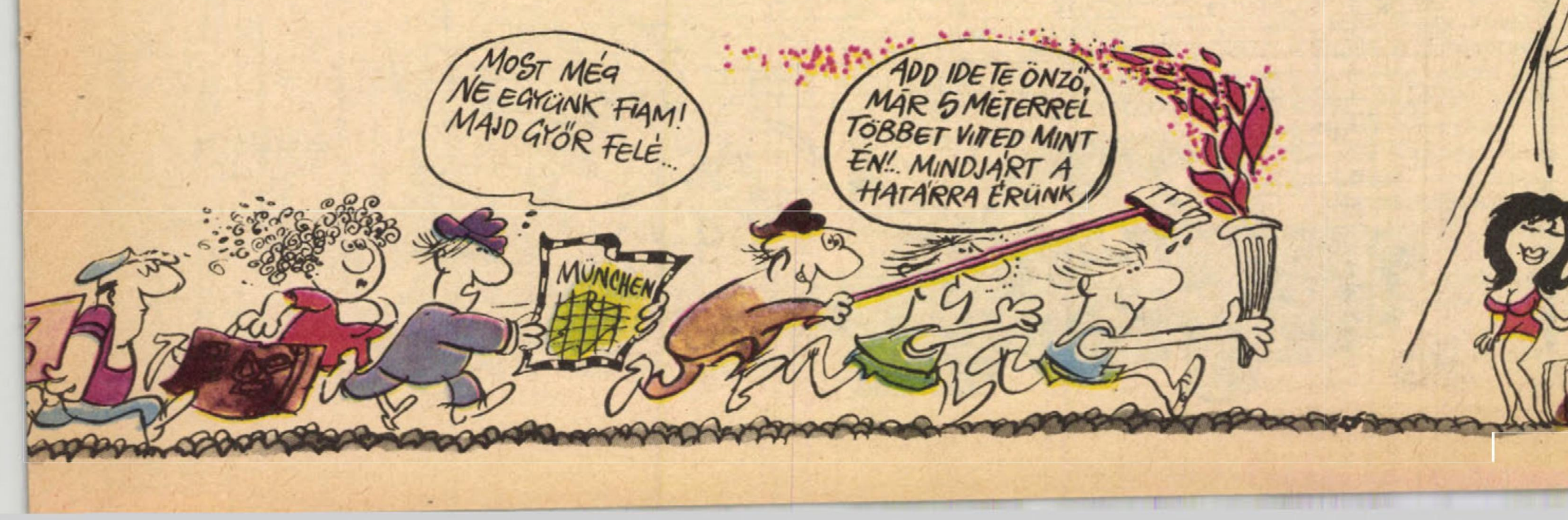

MOST MÉG NE EGYÜNK FIAM! MAJD GYŐR FELÉ...
MÜNCHEN
ADD IDE TE ÖNZŐ, MÁR 5 MÉTERREL TÖBBET VITTED MINT ÉN!.. MINDJÁRT A HATÁRRA ÉRÜNK

Sajdik Ferenc rajzai

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

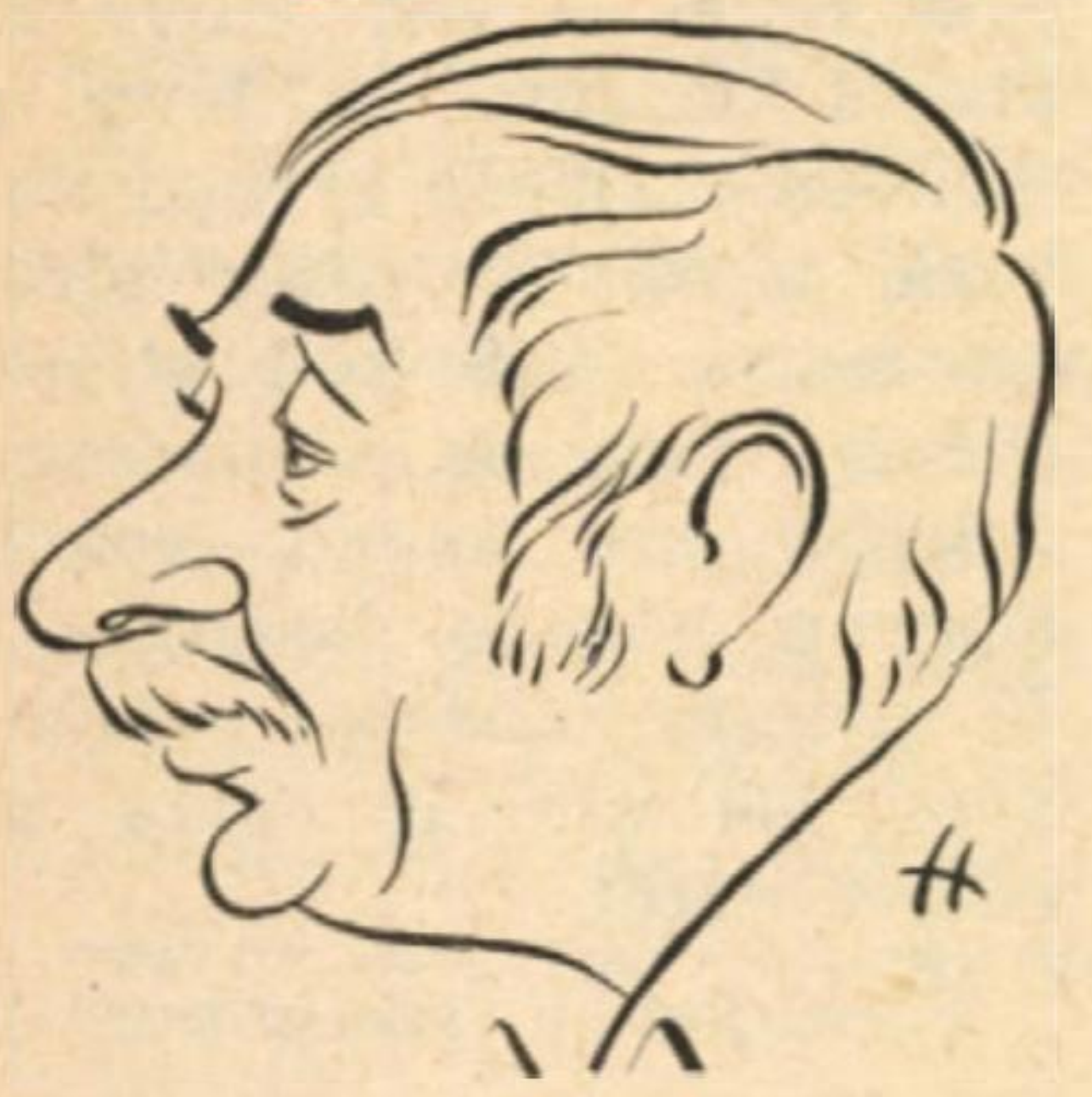

Amerikai magyar lapokban többször is olvastam arról, hogy Budapesten és vidéken — „Kabos Gyulára emlékezve" címen gyakran mutatnak be részleteket régi Kabos filmekből, és mindig nagy sikerrel. Büszke vagyok arra, hogy Kabos Gyulát én fedeztem fel a hangosfilm számára. Amikor a Hyppolitra készültünk, egy nagynevű színészt akartak a nagyfuvaros szerepére szerződtetni, de azután beláttuk, hogy az illető bármilyen kiváló színész is, nem alkalmas a svábosan beszélő parvenü szerepére. A Fővárosi Operettszínházban azonban figyelmes lettem egy fiatal színészre, Kabosra, és őt javasoltam. Hogy milyen jól választottam, azt sok más Kabos film is bizonyítja. Amikor elkezdtük a Hyppolit forgatását, már az első napon láttam és tudtam, hogy Kabos csatát nyert.

A forgatás elején egyébként megkérdeztem Kabost, aki még nem ismerte a hangosfilm technikáját, hogy érdekli-e a hangszoba? Kabost persze nagyon érdekelte, ezért Lohr Ferenc hangmérnökkel bevezettük őt a hang boszorkánykonyhájába. Nem tudtuk, hogy a producerünk közben kieszelt egy tréfát. Erre akkor jöttünk rá, amikor Lonr bekapcsolta a hangot, és Kabos megdöbbenve hallotta két ember beszélgetését. A párbeszéd körülbelül így hangzott: „Te milyennek találod ezt a Kabos nevű színészt?" „Gyengus!" — hangzott a válasz. — „Nem lesz sikere." „Siker? Olyat bukik, hogy csak úgy zúg." Én is, Lohr is, rögtön tudtuk, hogy tréfáról van szó, ezért siettem megnyugtatni a kiváló komikust, hogy a producerünk eszelhette ki a kis tréfát. Kiderült, hogy két statisztát tanított be erre a párbeszédre. Kabos fellélegzett, és mivel ő igazán értett a humorhoz, jót nevetett. Amikor azután a saját hangját hallotta, jólesően könyvelte el velünk együtt, hogy a hangfelvétel is sikerült.

Egyébként most, amikor Szép Ernő Lila akác című művét készülünk újra megfilmesíteni, több régi magyar filmet forgattak le előttem a filmstúdióban, és én meghatottan gyönyörködtem Kabos Gyula utolérhetetlen humorában.

Székely István

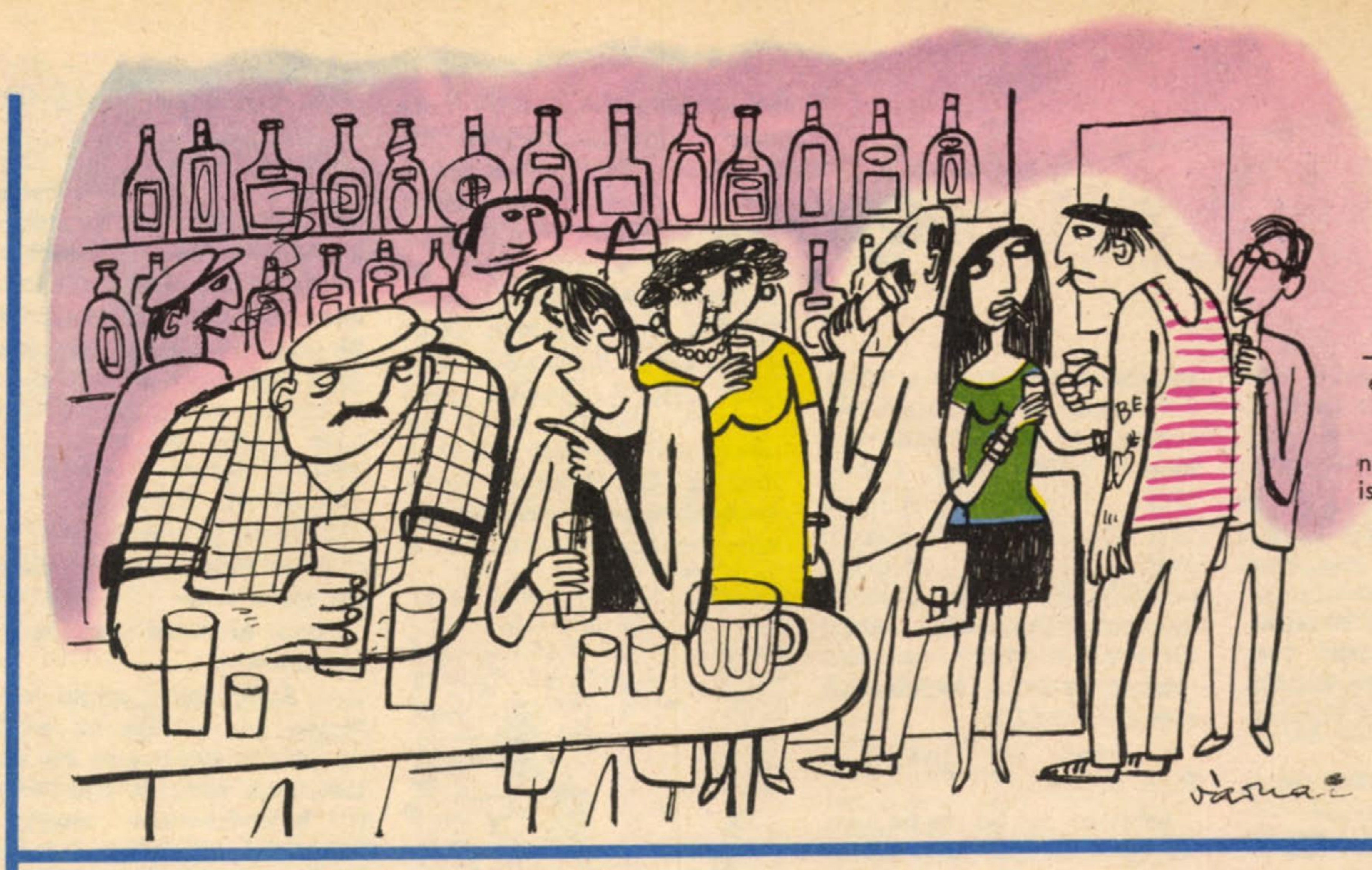

ITAL-
BOLTBAN

– Én, barátom, ellensége vagyok minden harácsolásnak, inkább eliszom az egész pénzemet!

AZ UTÁNFUTÓ

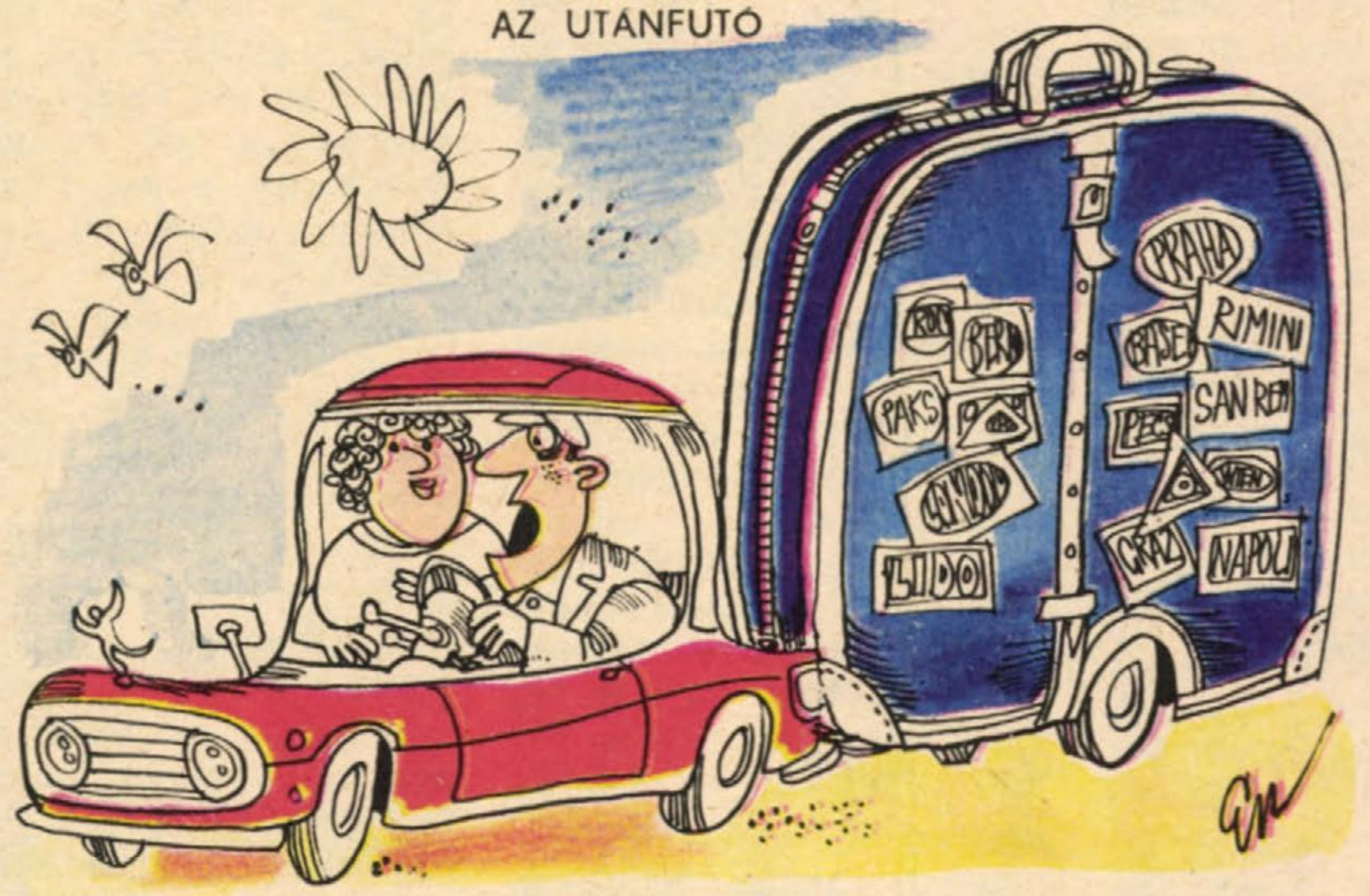

– Már megint túl sok ruhát hozol, szivikém, a nyaralásra!...

NYARALÁS ELŐTT

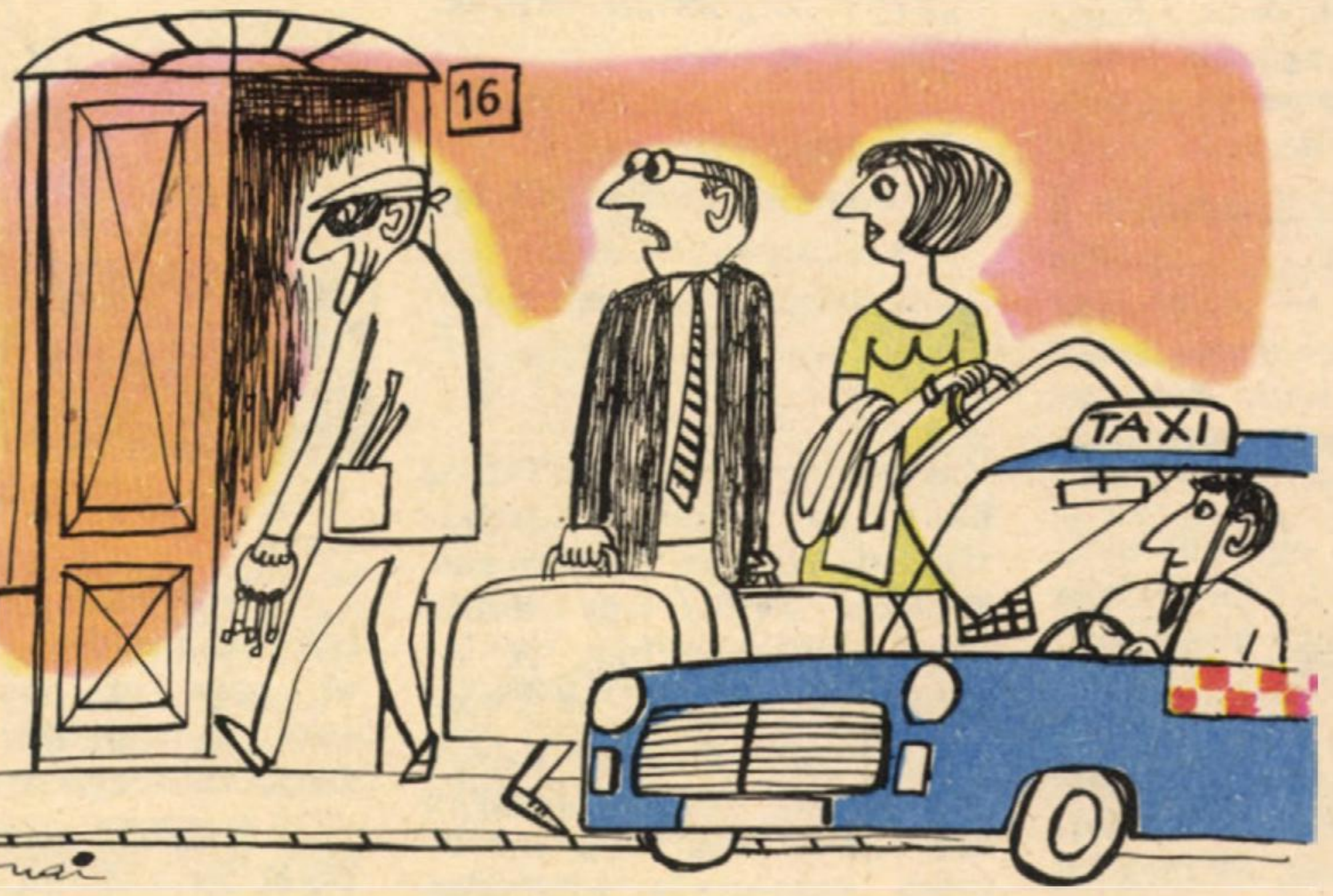

– Nem tud várni legalább addig, amíg a pályaudvarra kiérünk?

PETI ÓRÁJA

Orát kapott kicsi Peti,
vette neki apja.
Minden percben nézegeti:
mennyi idő rajta.

„Másodpercet se tévedez
piciny mutatója!
Edesapám, a Földön ez
legpontosabb óra!"

Másnap hétfő. Iskolába
megy Peti és este
türelmetlen vár apjára,
kapujukban lesve:

„Éreztem a számtan alatt:
ötven perc már eltelt.
De az órám késve haladt,
tíznél többet nem ment.

Délután meg, játék közben,
sietésre váltott.
Négy óra ha volt, de több nem,
s a hatoson állott!

Mért mosolyog Édesapa
panaszkodó szóra?
Javítsa vagy javíttassa,
legyen jó az óra!"

–hm–

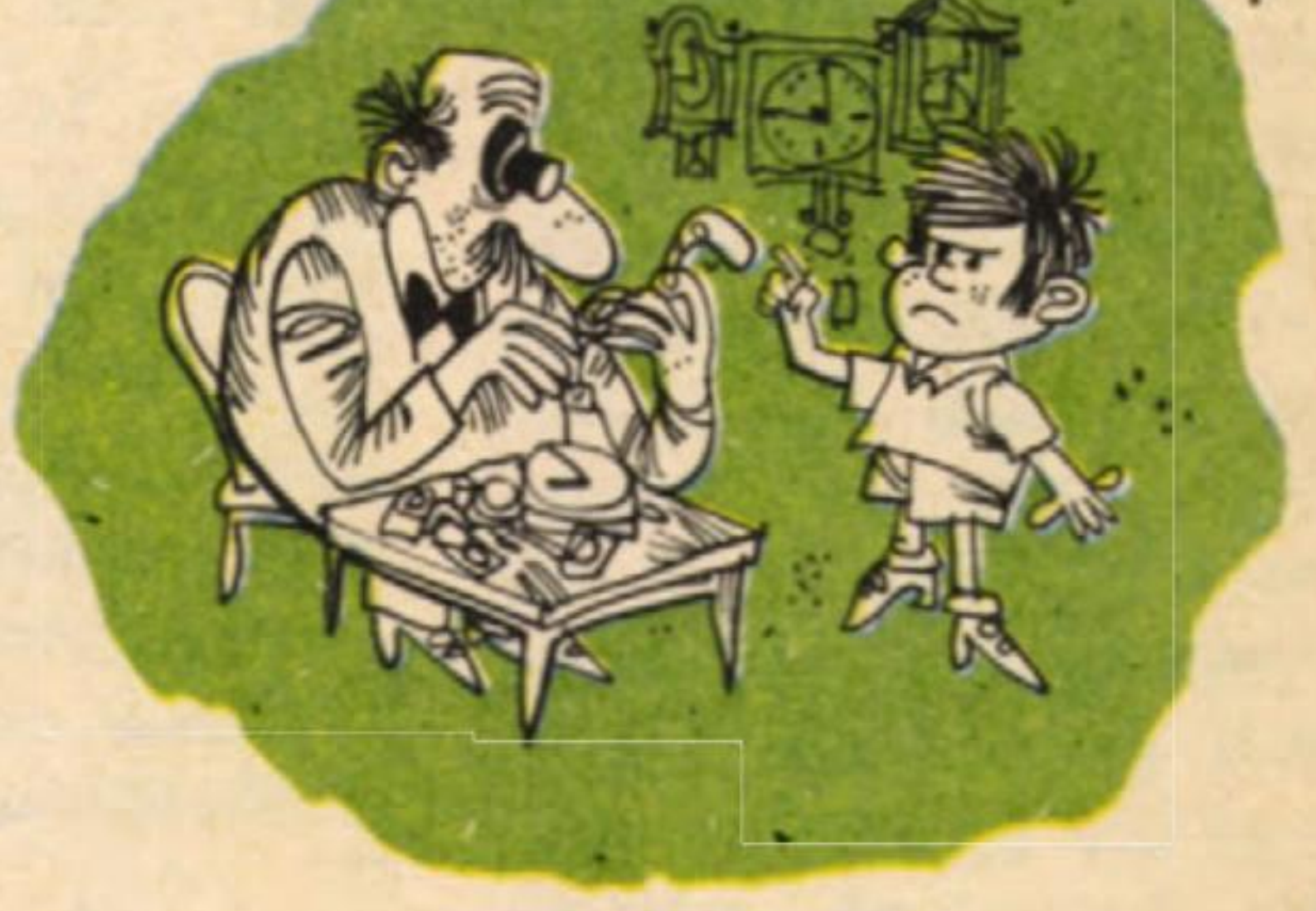

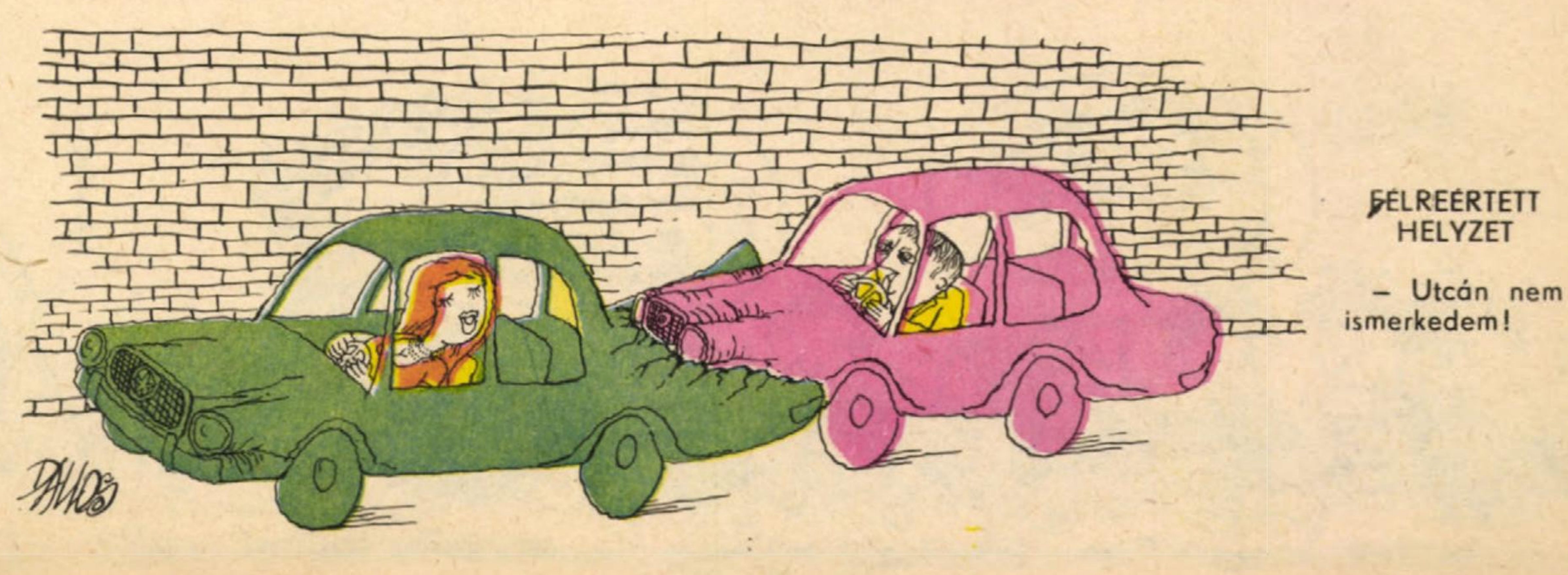

FÉLREÉRTETT
HELYZET

– Utcán nem ismerkedem!

HEGEDŰS,
TÓT,
BALÁZS-PIRI,
FÜLÖP,
VÁRNAI,
SAJDIK,
DALLOS

modell

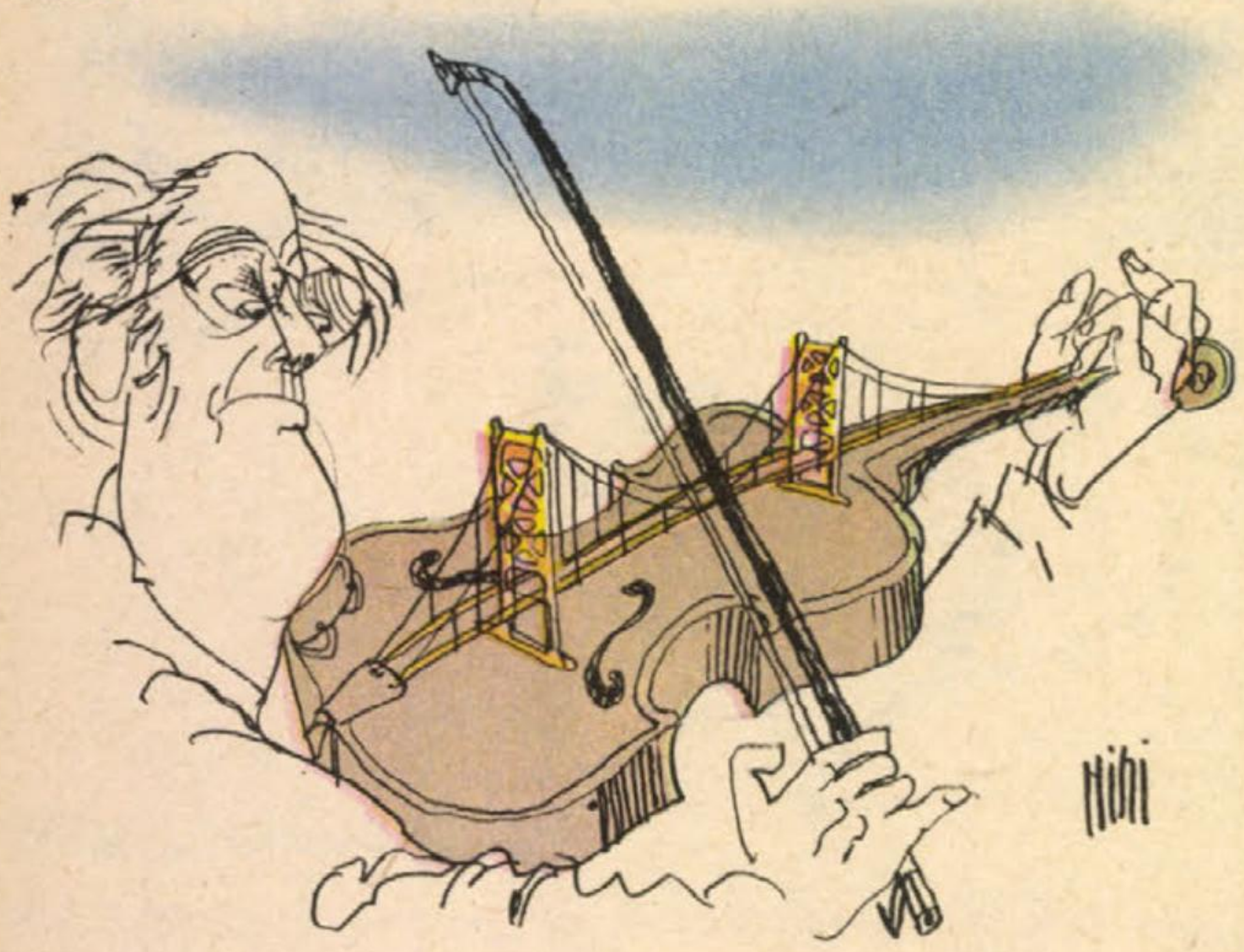

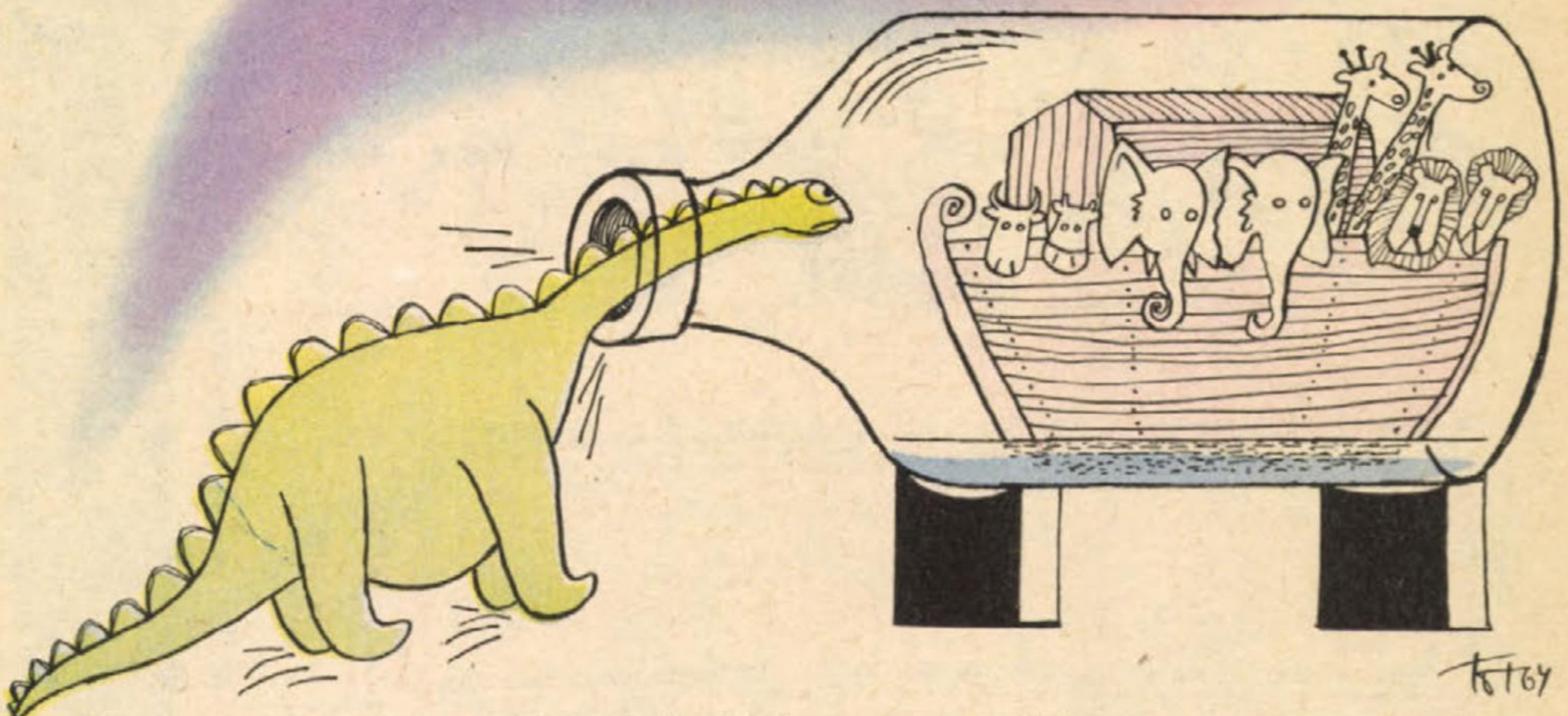

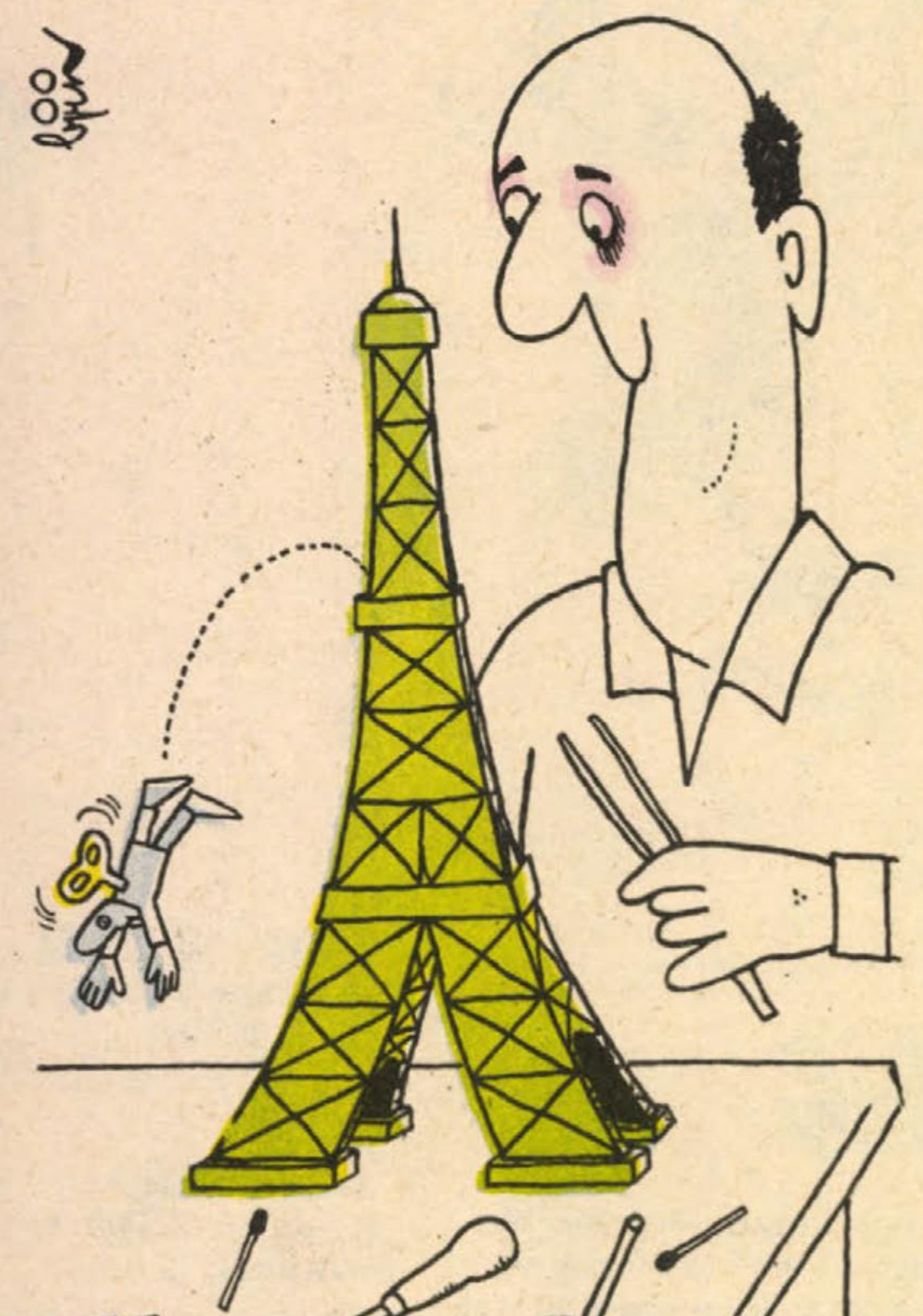

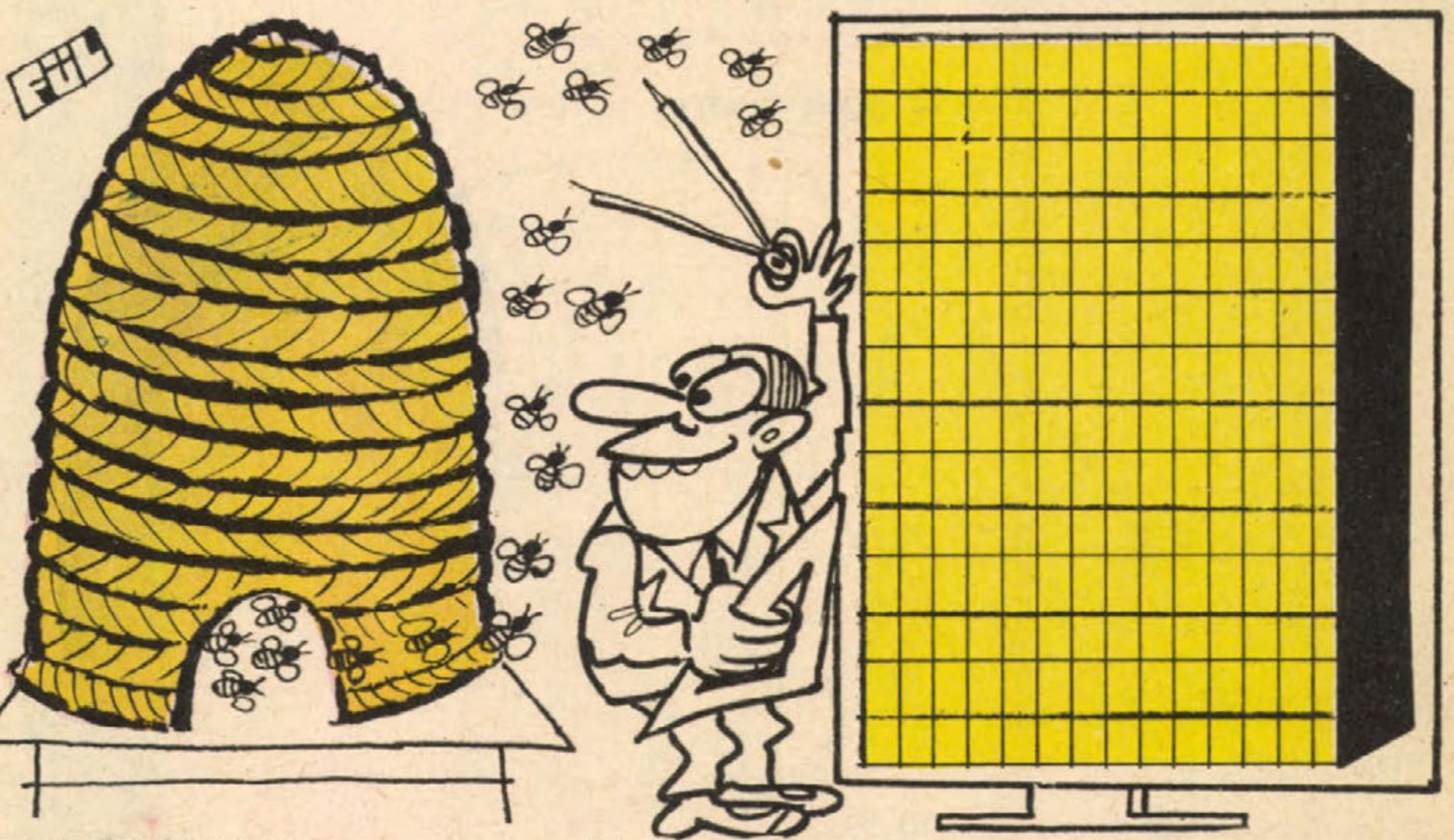

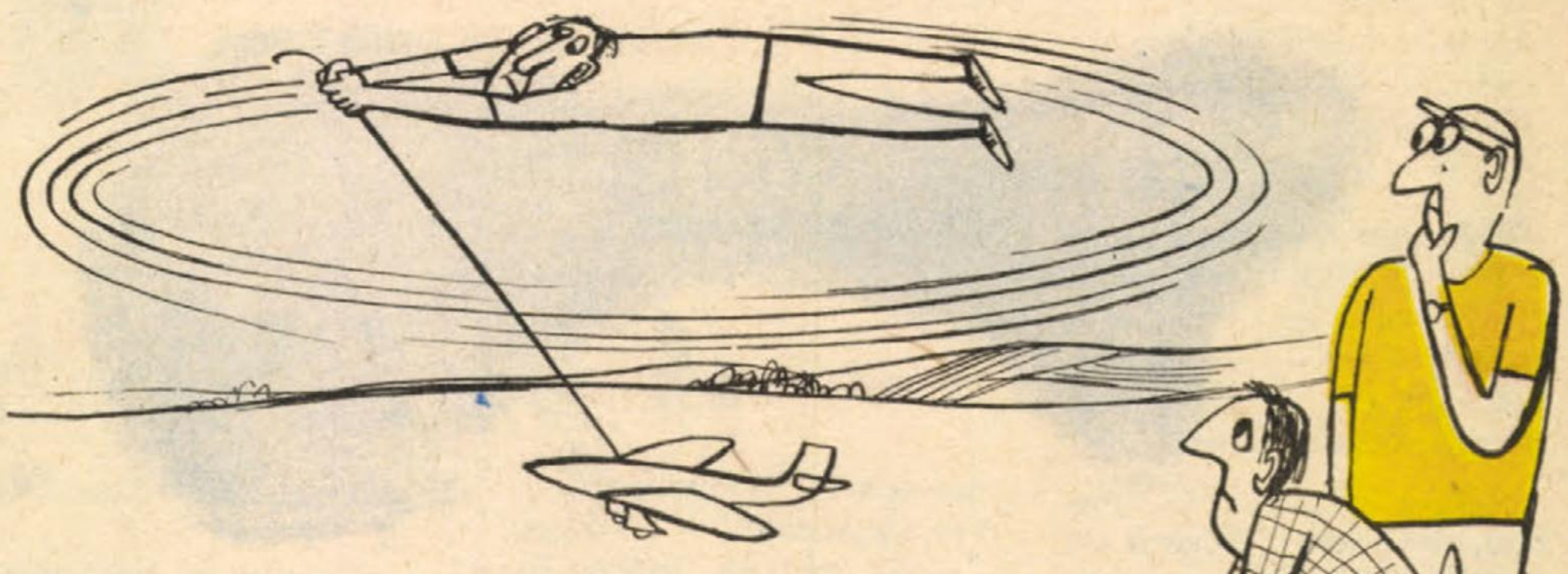

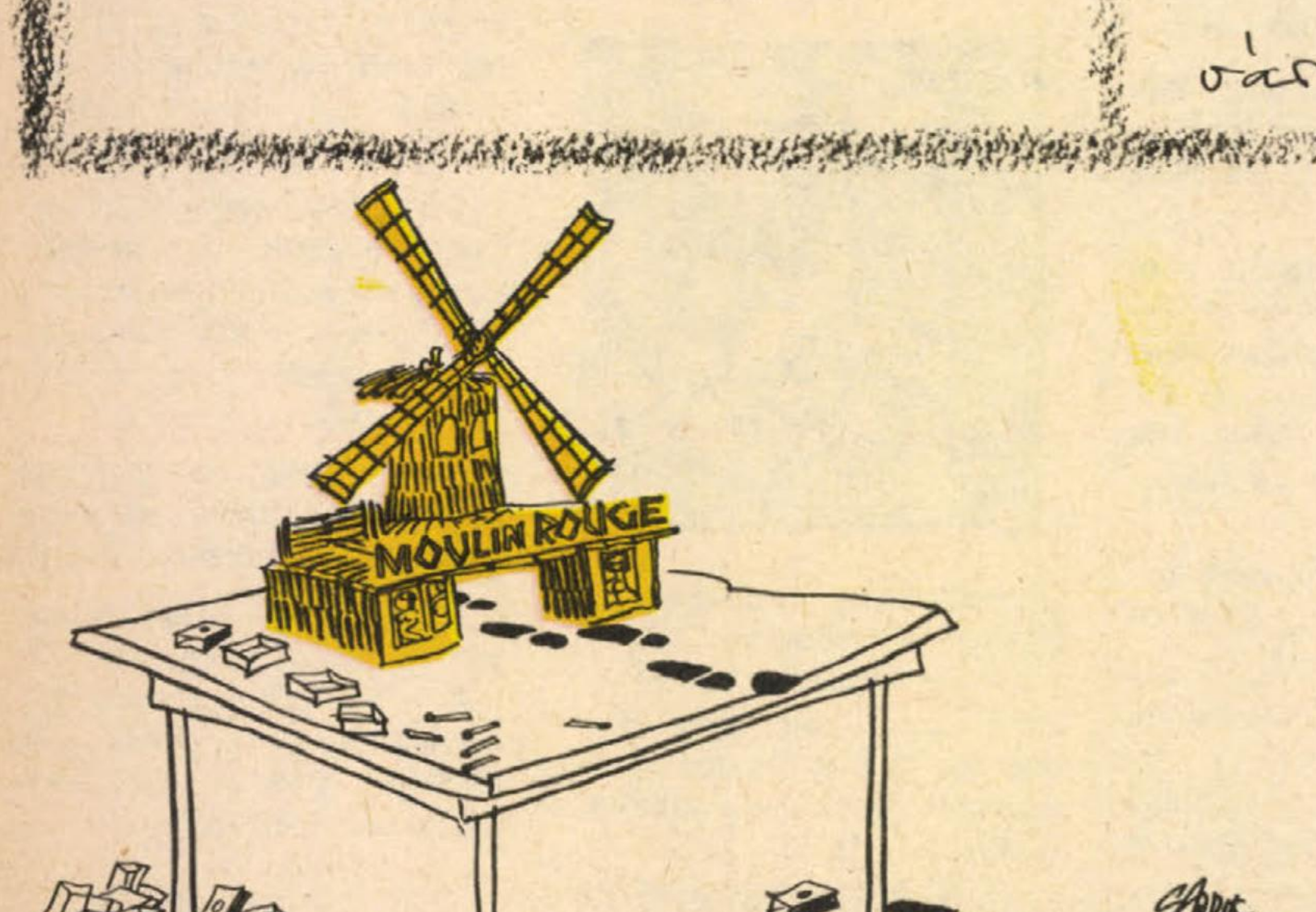
MOULIN ROUGE

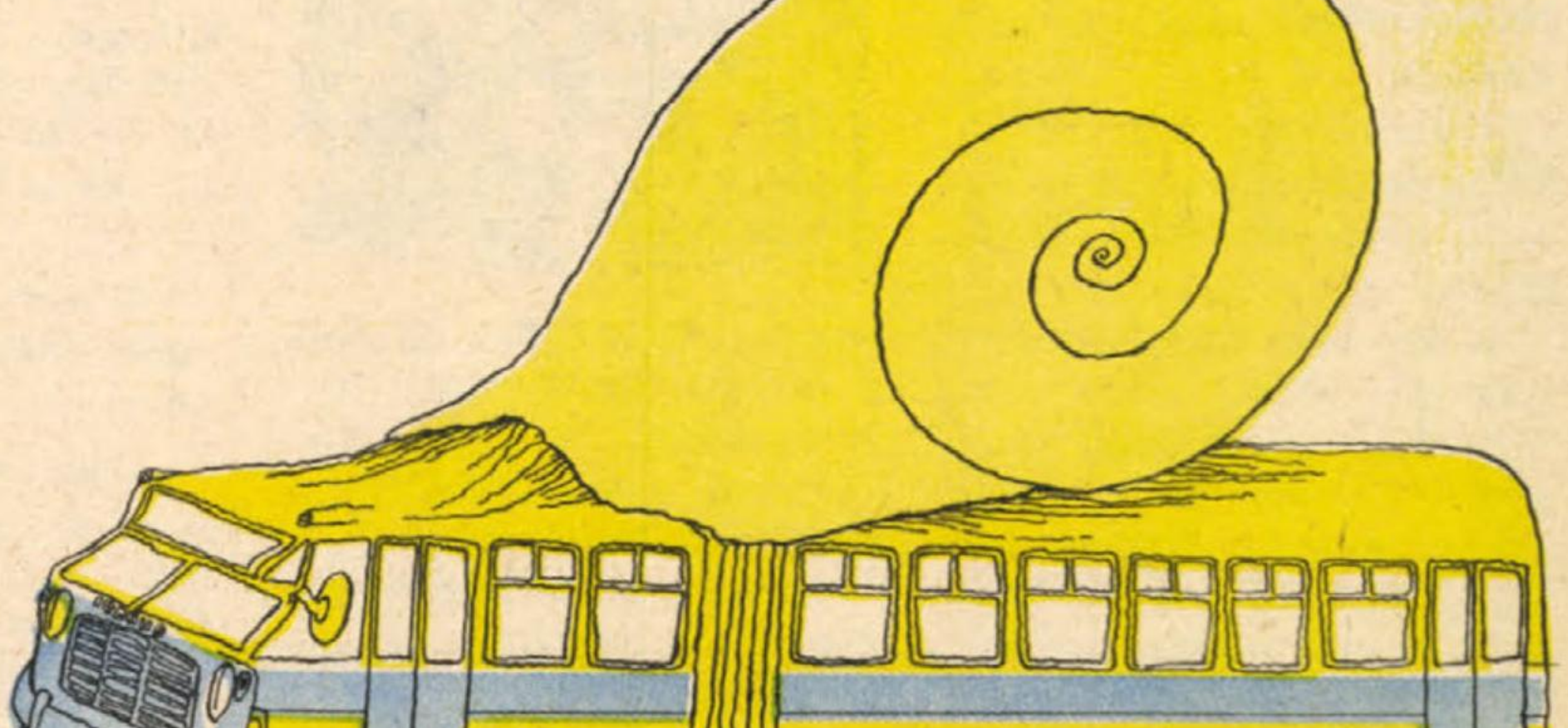

IMPORT HUMOR

„A VÁLLALAT ÉN VAGYOK...”

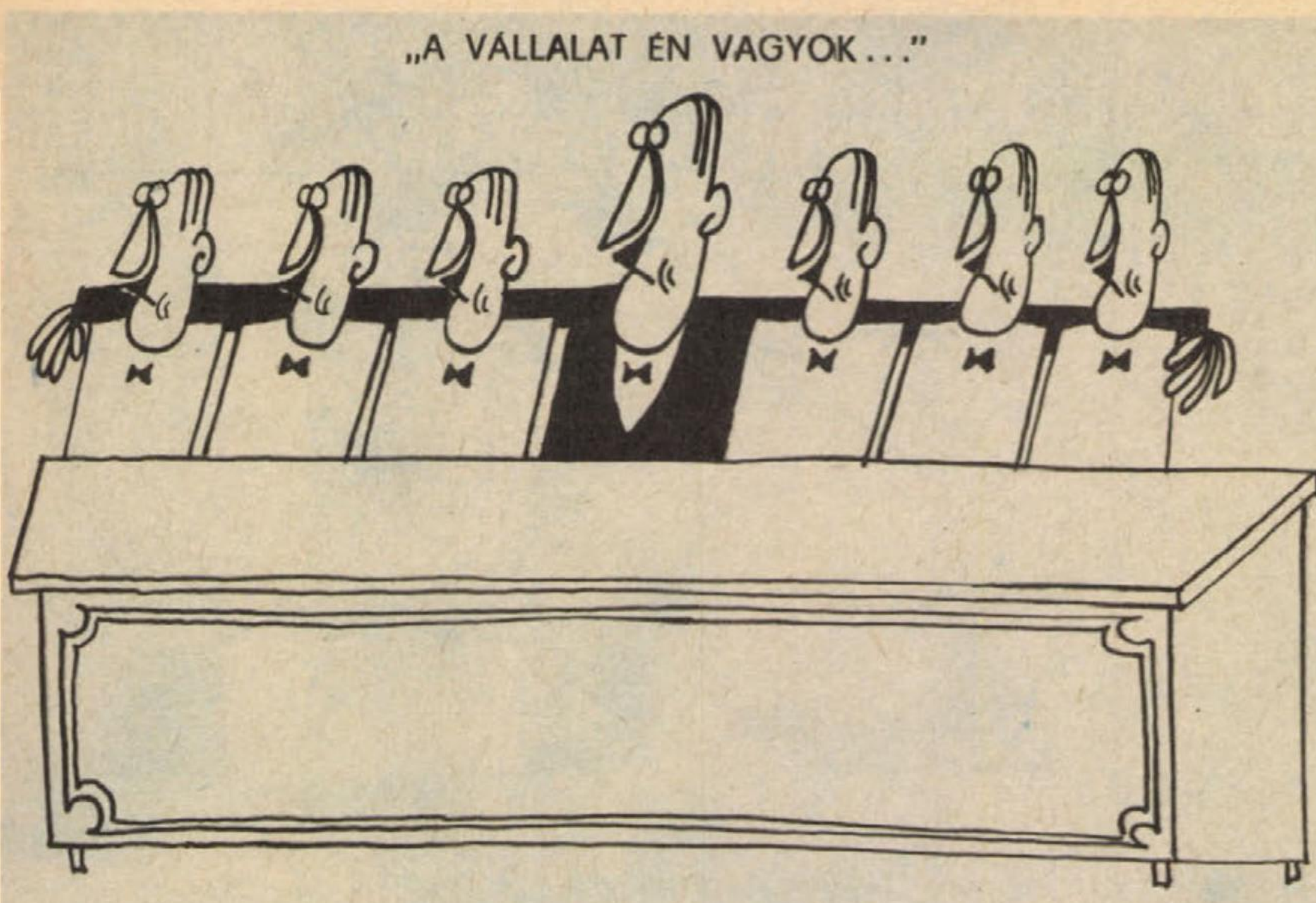

MODERN VIADAL

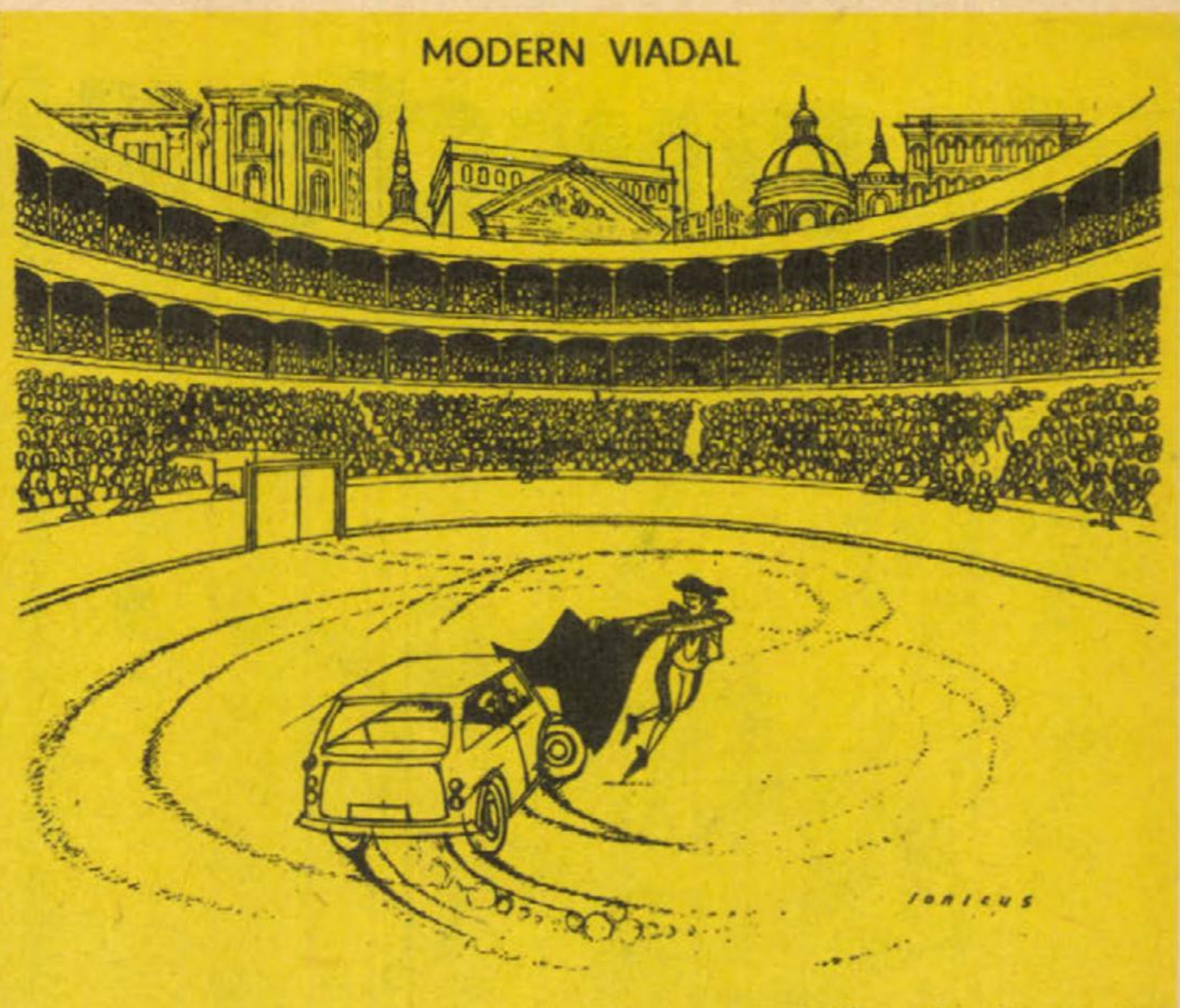

(„Eulenspiegel”, Berlin)

SÚLYOS GONDOLATOK

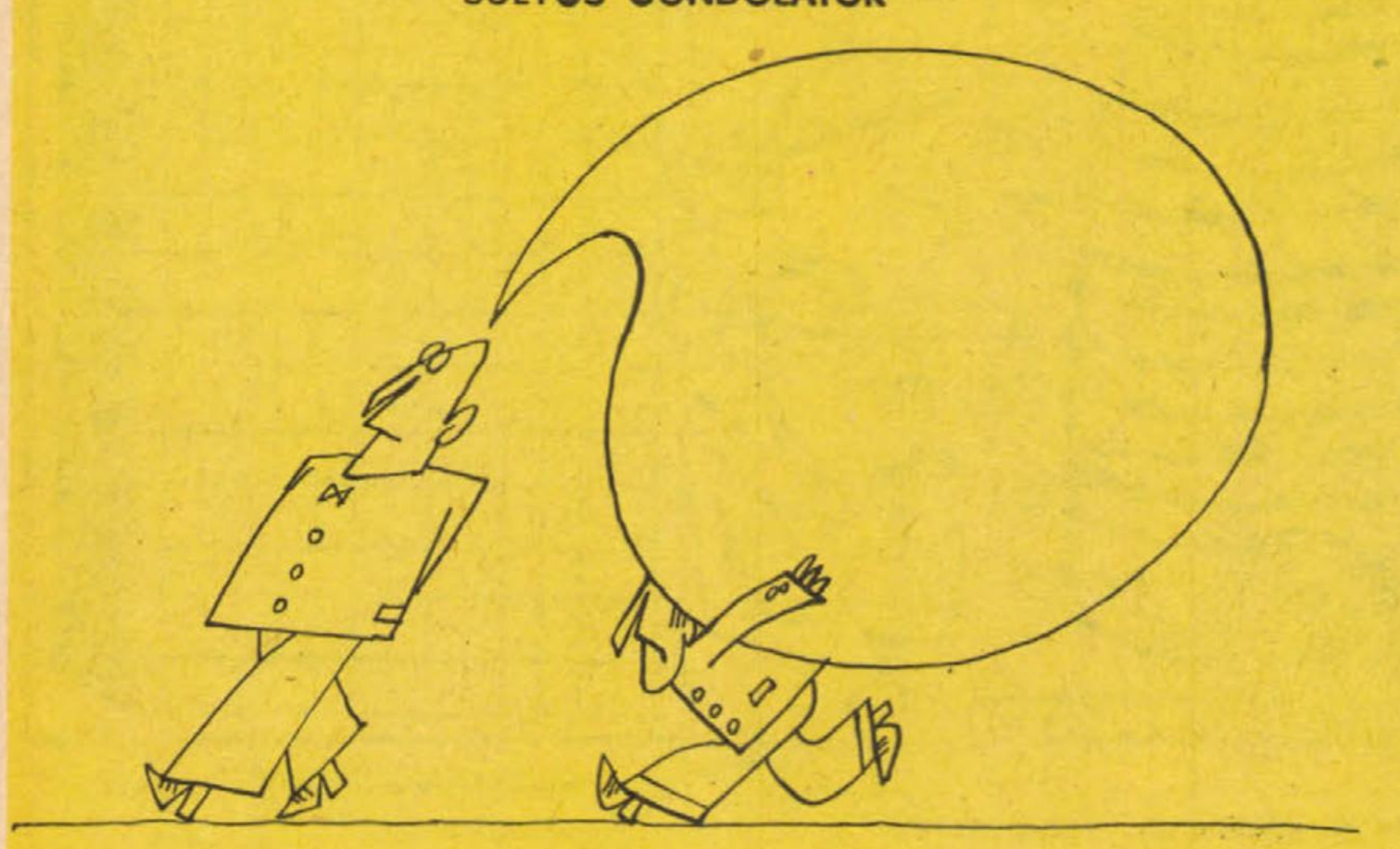

(Zsivko Jancsev rajzai, Szófia)

EMLÉKFOTÓ

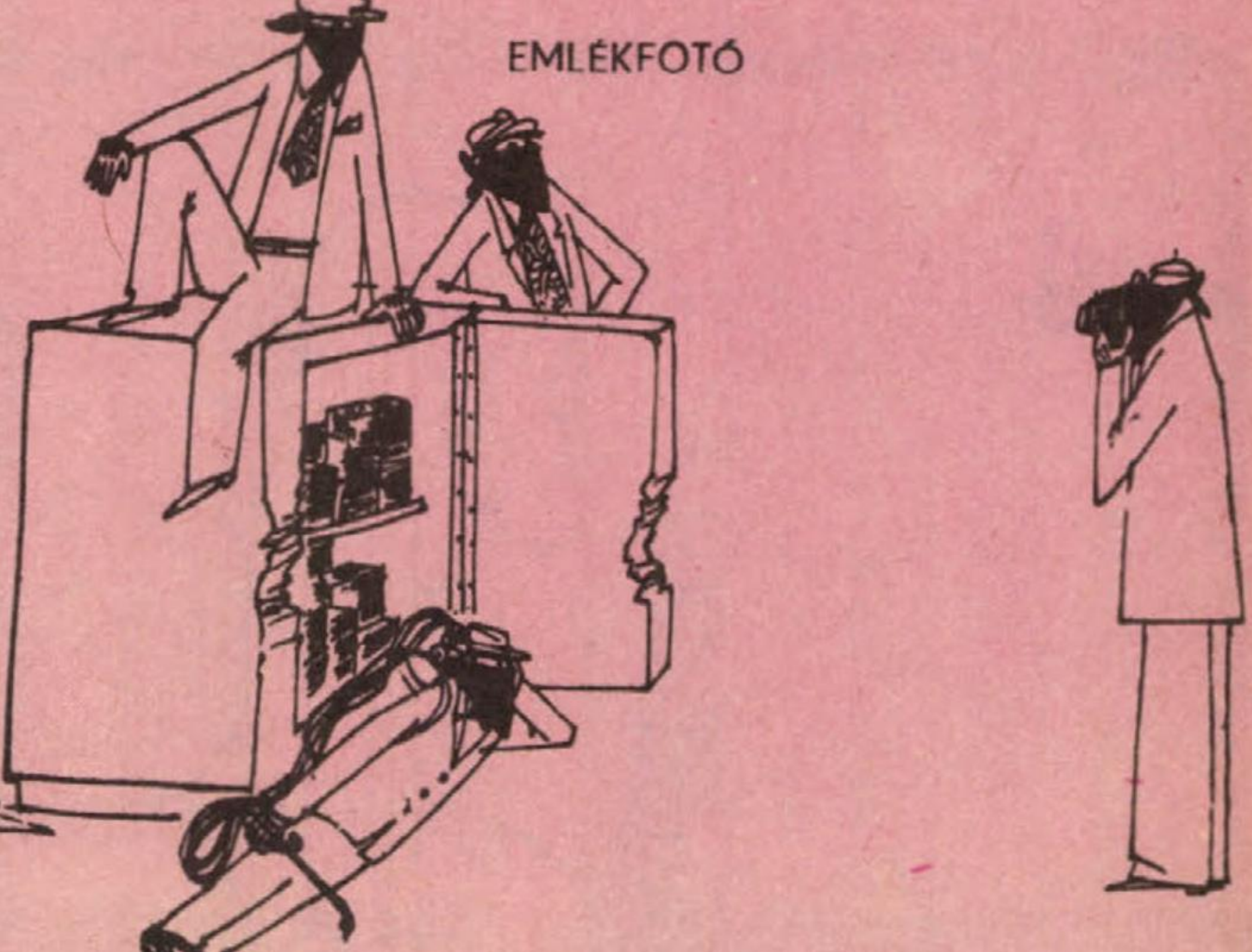

(„Punch”, London)

MIROSZLAV SVANDRLIK:

A BELSŐ HANG

Vidám mulatozás után éjféltájt vetődtem haza, és — ma sem tudom, mért — megszólalt bennem egy belső hang: „Nézzél már a heverő alá!”

Vállat vontam, lehajoltam, benéztem a heverő alá és megpillantottam ott egy vadidegen férfit.

— Távol áll tőlem, hogy megzavarjam — szóltam neki —, de ez a találkozás kissé meglep. Tulajdonképpen mit csinál ön a heverőm alatt?

Nyögve, nehézkesen kászálódott elő rejtekhelyéről.

— Van kéznél ruhakefe? Meglehetősen nagy a por odalenn...

Hoztam neki egy ruhakefét és emlékeztettem rá, hogy még adósom a válaszával.

— Ha egy férfi valamilyen ágyféleség alatt tartózkodik — sóhajtott nagyot —, ez azt jelenti, hogy ebben egy nő a bűnös. Engem például semmilyen más ok nem késztethetett volna ilyen megalázó helyzetbe. Miként a franciák mondják: „Keresd a nőt”, másszóval: „Mindenért a nők a hibásak”.

— Ez esetben, uram, ön nem a megfelelő heverő alá bújt — mondtam. — Én már két éve elváltam! Tudniillik egy férfit találtam annak idején éppen ez alatt a heverő alatt, minek következtében Vendula Stigovlával megszakítottam a házastársi kapcsolatot.

— Nem az ön feleségéről van szó — jelentette ki komoran látogatóm —, hanem az enyémről. Lehet, hogy az arcomról nem látszik, de **higgye el, szörnyen féltékeny vagyok!**

— Én viszont nem ismerem az ön feleségét, sohasem láttam!

— Igazán? Engem Klizsennek hívnak, a feleségem Jarmila Klizsenova.

— Az én ismeretségi körömben egyetlen Jarmila sem akad. Még kevésbé Klizsenova.

— Uram! — nézett rám szomorúan. — Nekem **tökéletesen megbízható** forrásból származik az az értesülésem, hogy feleségem az ön lakasában tartózkodik.

— Márpedig én csak azt ismételhetem, hogy itt semmiféle nő nincsen!

— Különös — csóválta meg a fejét —, hogy egy ilyen viszonylag jókiállású férfi, mint ön, nem vonzza a nőket.

— Ez teljesen az én magánügyem ugyan, de hogyha önt ennyire érdekli, biztosíthatom, hogy nem vagyok minden vonzerő híján. Elárulhatom önnek: találkozni szoktam egy bizonyos Stecsecskovával. Viszont együttléteink nem az én lakásomban zajlanak le, hanem az övében.

— És nem lehetséges, hogy ez a bizonyos Stecsecskova valójában az én feleségem? Esetleg álnéven bonyolítja le találkáit?

— Kizárt dolog. Egy hivatalban dolgozom a férjével.

— Hát ha így áll a helyzet, akkor tévedtem és teljesen fölöslegesen másztam az ön heverője alá. Elnézését kérem.

— Semmiség! — legyintettem. — Kivel nem történik meg ilyesmi? Törölje le a port a bal ruhaujjáról is.

Letörölte, megtörve távozott, belőlem pedig kitört a nevetés. Milyen ostobaságra ragadtathatja magát egy férfi, ha féltékeny! Bemászik egy idegen heverő alá és ott kuksol óraszám!

Virágos kedvem csak akkor hervadt le, amikor ismét megszólalt bennem a belső hang, s azt javasolta, hogy nézzem meg az íróasztalomat.

Odamentem, megnéztem. A fiókok feltörve, a megtakarított pénzem — sehol!

Ilyen hülye belső hanggal én még soha nem találkoztam! Olyan nagy fáradságába került volna, ha elsőnek mindjárt az íróasztalhoz irányít?!

Fordította:

Kürti András

NYUGODTABBAN VEZET, HA VAN...
CASCO
BIZTOSÍTÁSA
ÁB

IMÁDOM...
NEGRO
...A
NEGRO
GYÓGYCUKORKÁT!
A CSEMEGE ÉDESIPARI GYÁR TERMÉKE

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

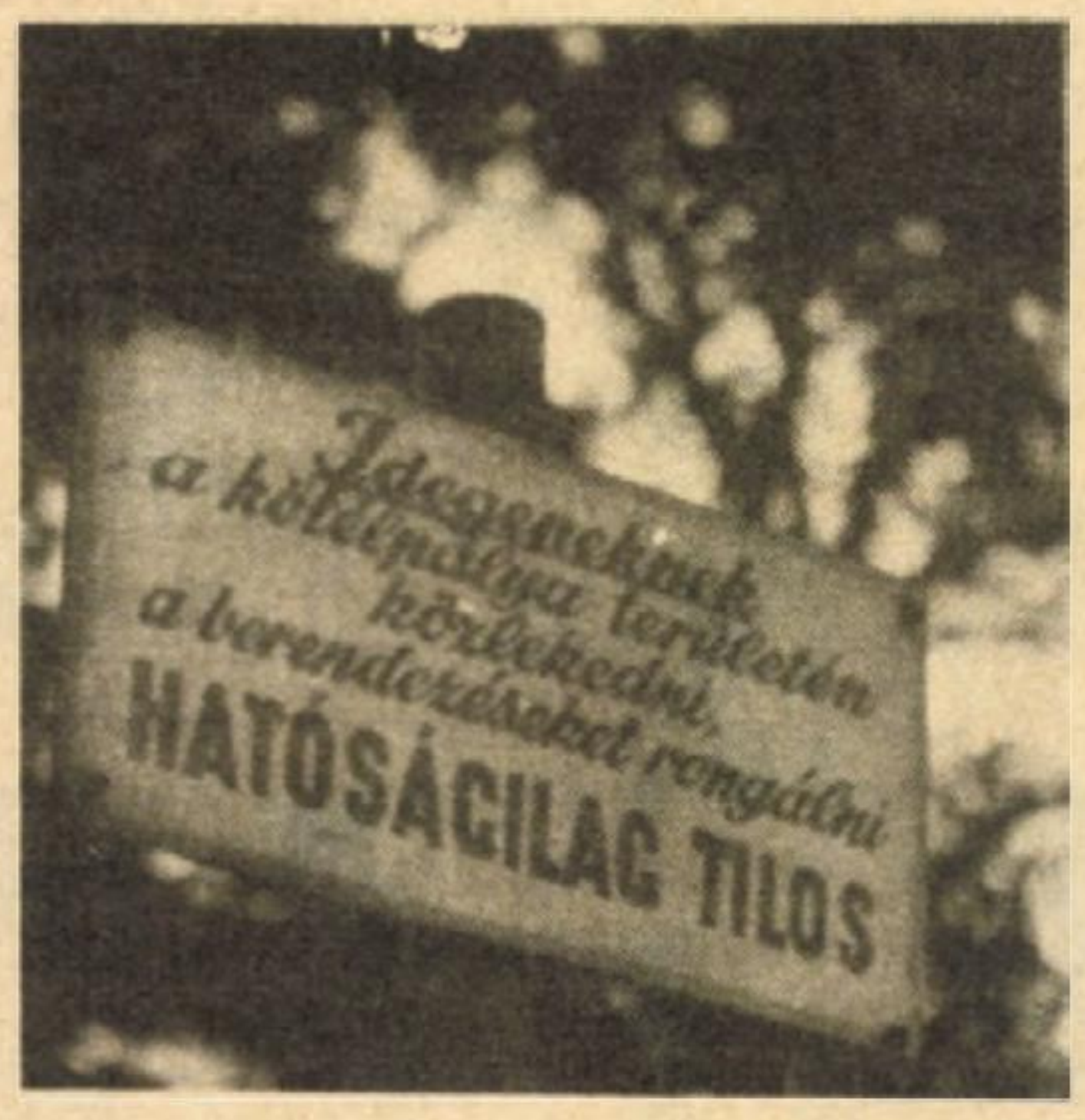
Idegeneknek
a kötélpálya területén
közlekedni,
a berendezéseket rongálni
HATÓSÁGILAG TILOS

Tehát ismerősök rongálhatják!

(Szalay Attila budapesti olvasónk felvétele)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

Az uszályok és a vontatók egy része ezután *a Dunán teljesít majd szolgálatot. Tokajtol Kiskőréig.*

De mi lesz a Tiszával Győr és Paks között?

(A Hétfői Hírekből ollózta Gohenics Béla)

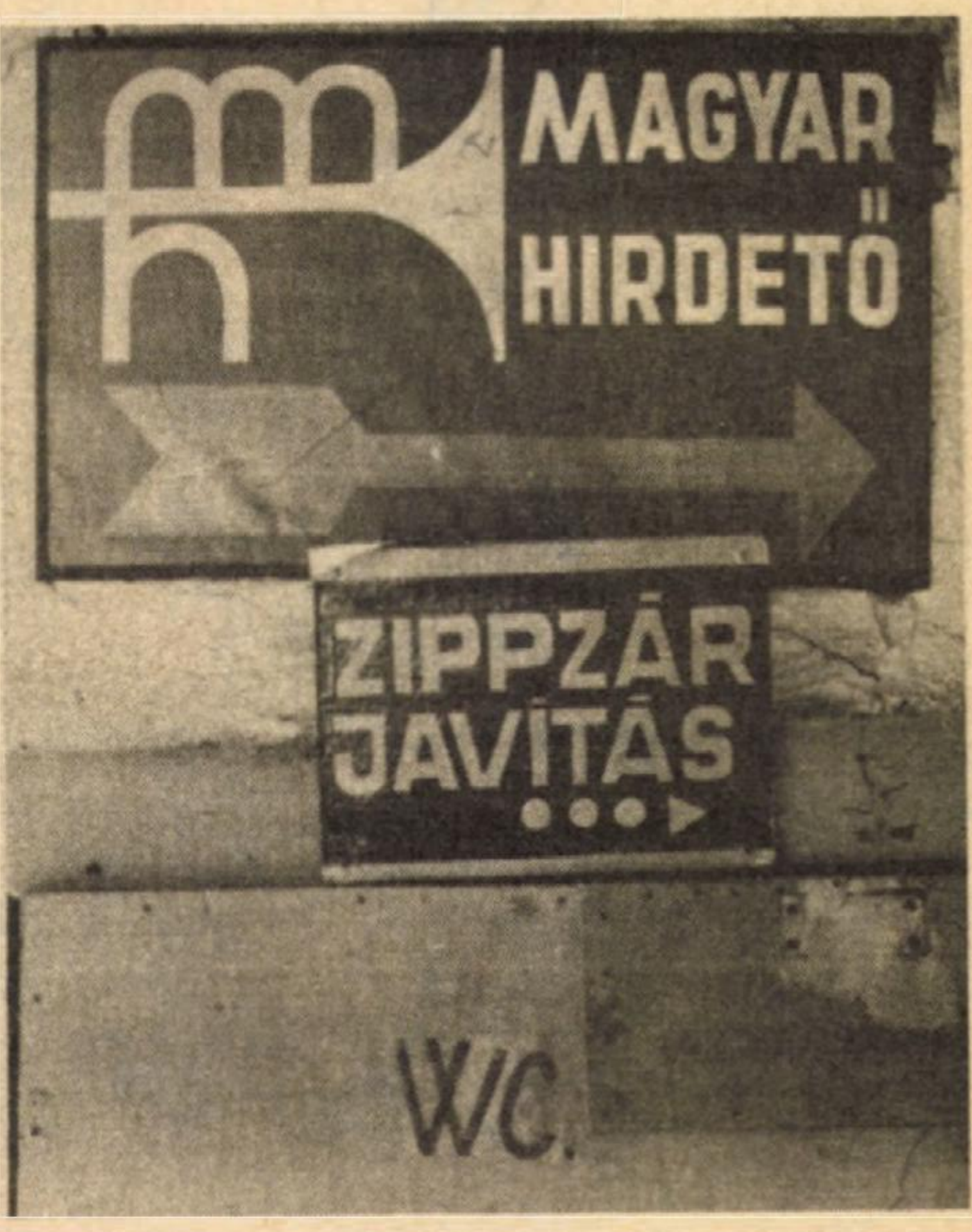
MAGYAR HIRDETŐ
ZIPPZÁR JAVÍTÁS
W.C.

Mindent egy helyen?

(Salgótarjánban fényképezte Fodor Tamás)

Bolhás a nagyatádi járás labdarúgó bajnoka

Óh?! Tegyük gyorsan hozzá: Bolhás község csapatáról van szó.

(A Somogyi Néplapból ollózta dr. Buzinkay Gyula, kaposvári olvasónk)

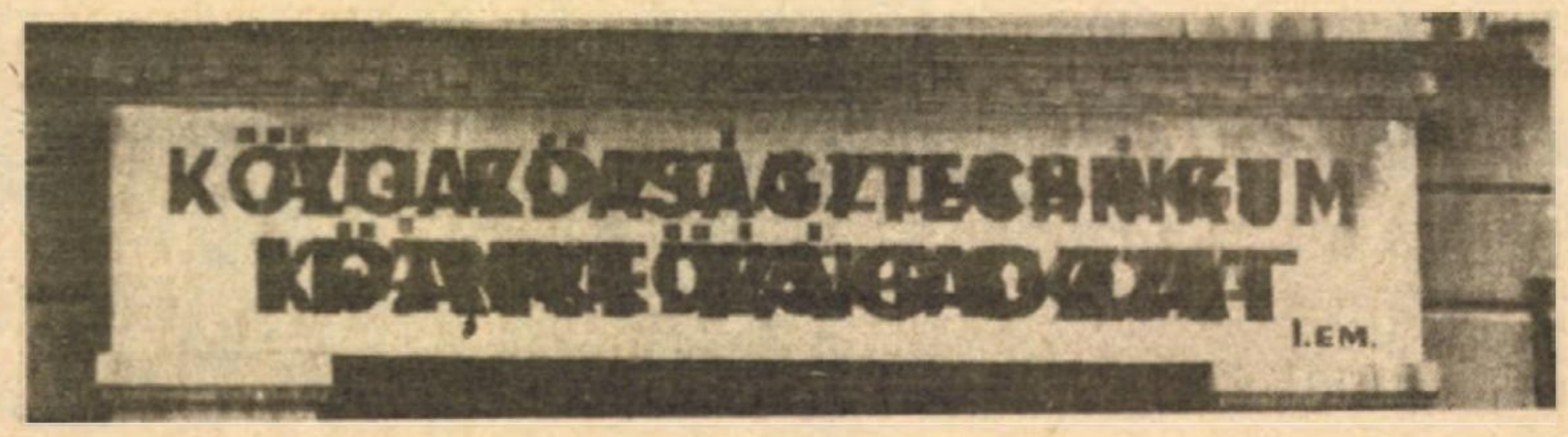

A közérthetőség kedvéért. Most nem tudjuk mi ez: egyszerű cégtábla-átfestés, vagy információs robbanás?

(Szegeden fotózta Orosz Tamás, miskolci olvasónk)

Ne törje össze magát a sötét padláson! Vásároljon

üvegcserepet!

Minden TÜZÉP-telepen kapható!

Sejtettük, hogy kell valamilyen megoldásnak lennie!

(A Nógrád c. lap hirdetései közül ollózta Deák Ferenc salgótarjáni olvasónk)

OKOS HIRDETÉS

Közhely ma már, hogy a tévé átalakítja a családok életét. Hát még ott, ahol több csatorna, vagyis többféle műsor is van, s ez szabad választást enged a családtagoknak! Ezek a választások nem mindig demokratikusak, sőt vannak családtagok akiknek a szavazójogát el sem ismerik az idősebbek. Erre az állapotra támaszkodott az az angol tévé-kölcsönző üzlet, amely óriási betűkkel így fordult a nagyérdemű közönséghez:

VESZÉLYBEN A CSALÁDI BÉKE? KÖLCSÖNÖZZENEK KI MÉG NÉHÁNY KÉSZÜLÉKET!

Egy szerény kérdés: és a szomszédok?!

ÖRÖMSZÜLŐK

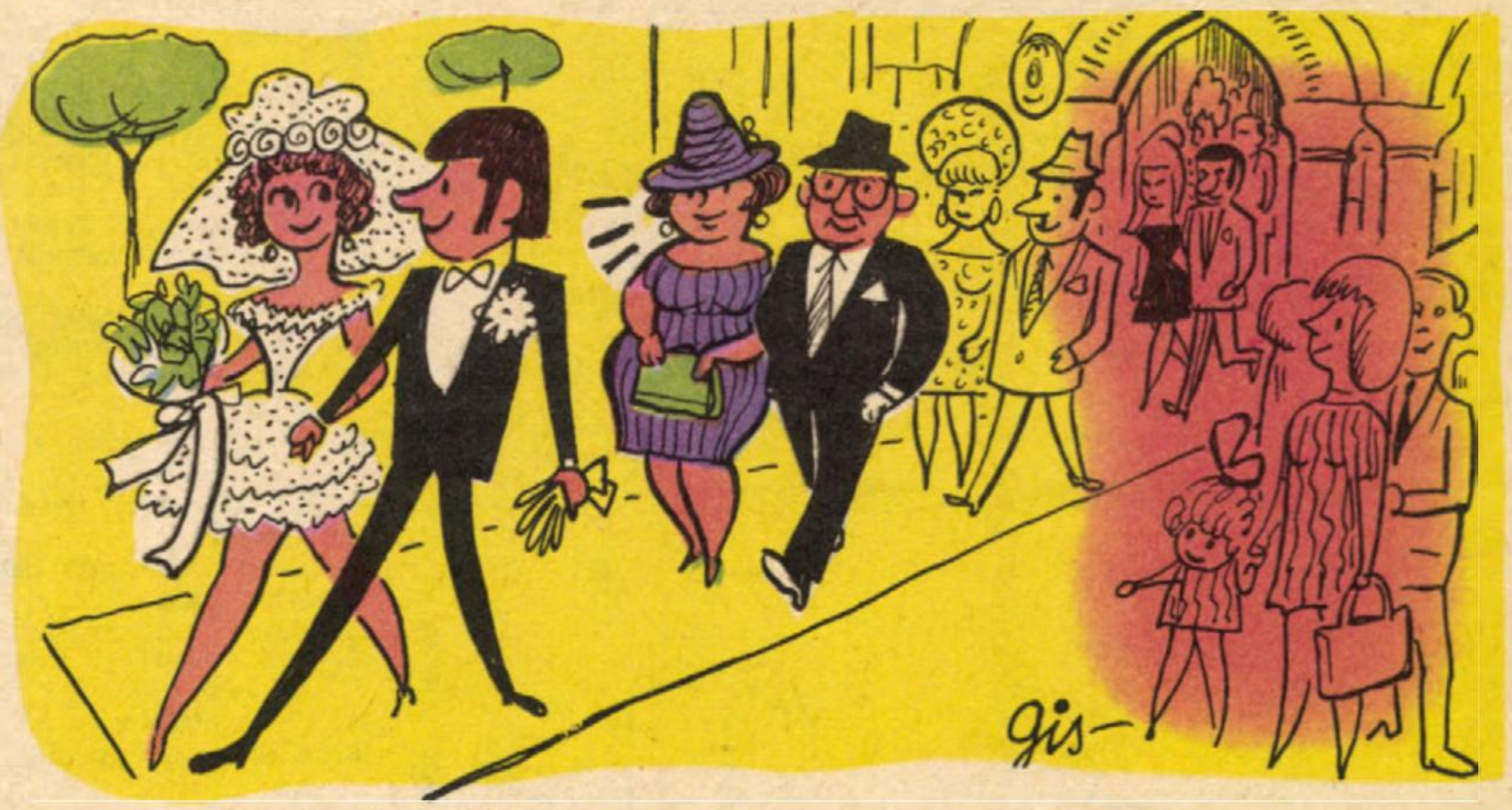

– Megy az idő! Maholnap már egy szép felnőtt, elvált lányunk lesz.

MINŐSÉGI CSERE

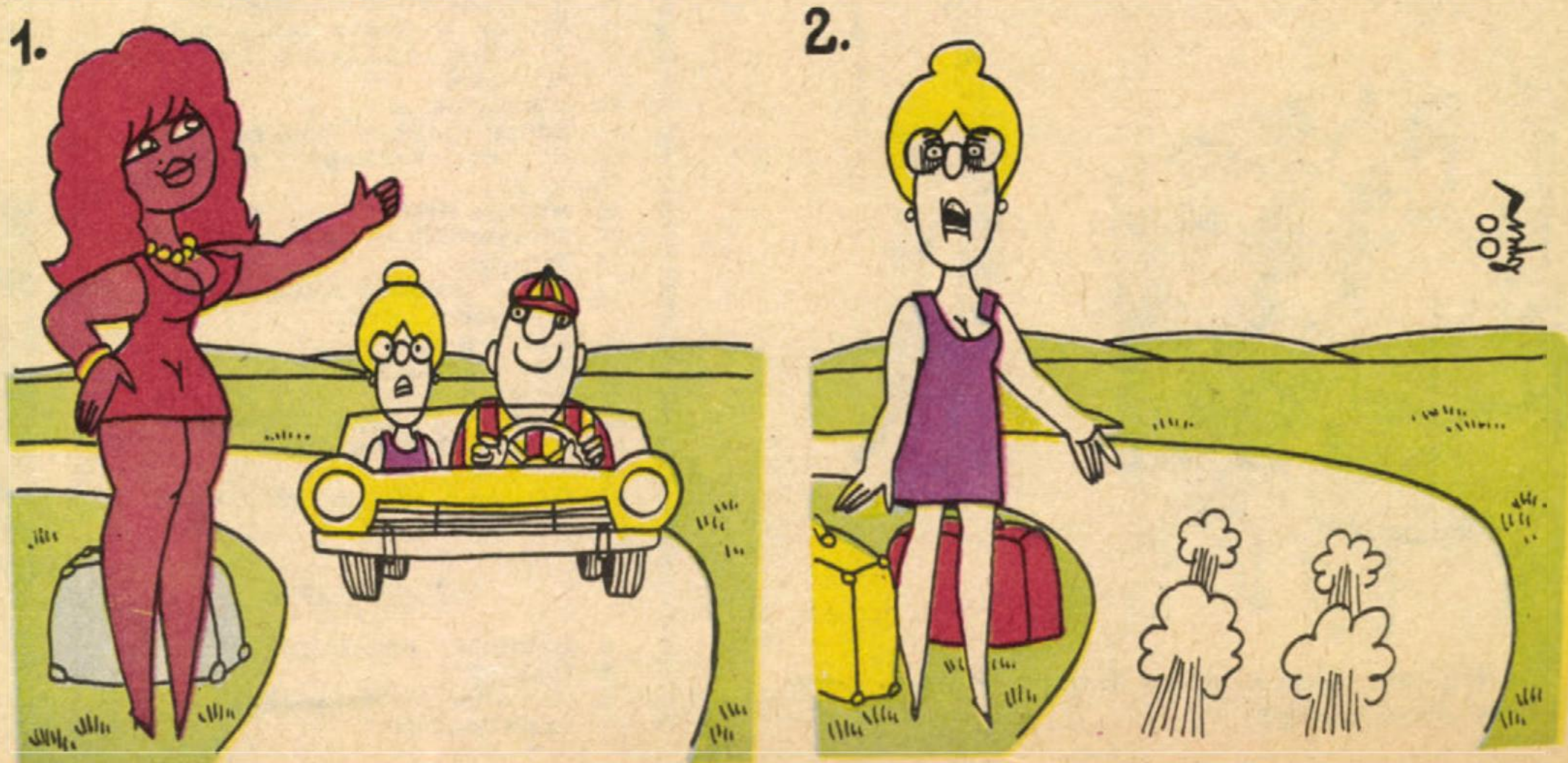

TANULÉKONY GYEREK

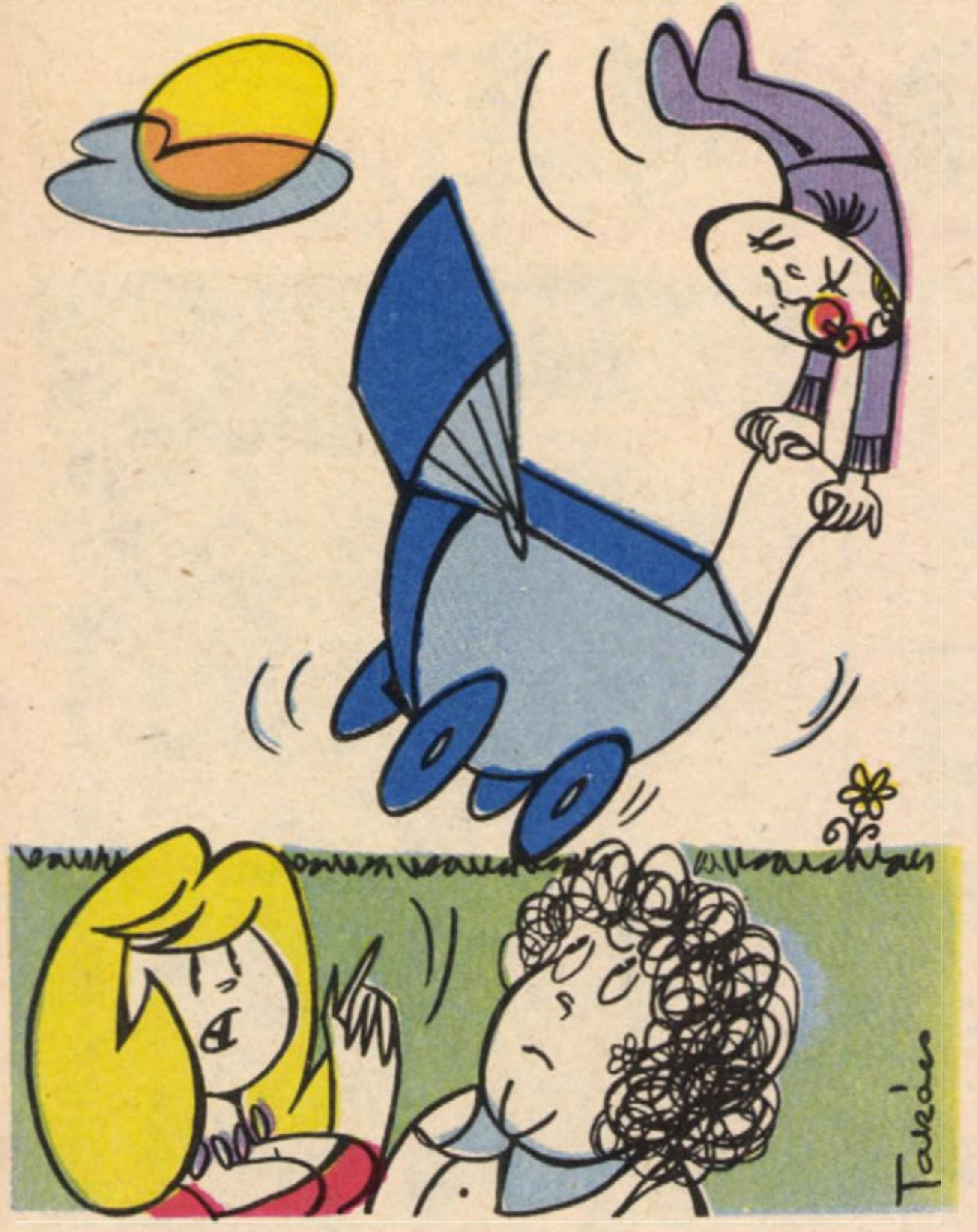

– Amióta az autó-rodeósokat látta, nem bírok vele!

NÉPSZERŰSÉG

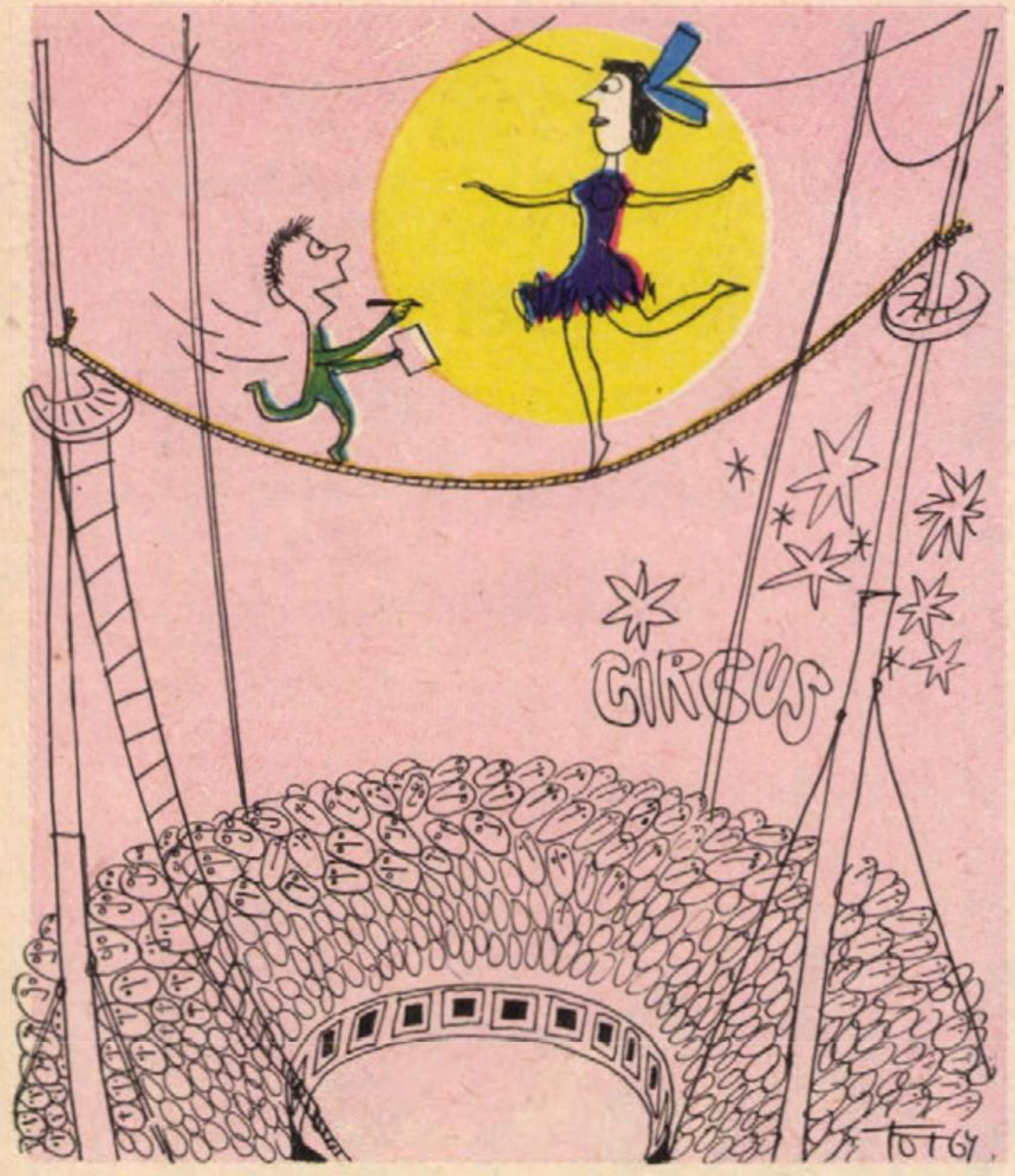

– Kérek szépen egy autogramot!

VENDÉGLÁTÓIPARI SZEMPONT

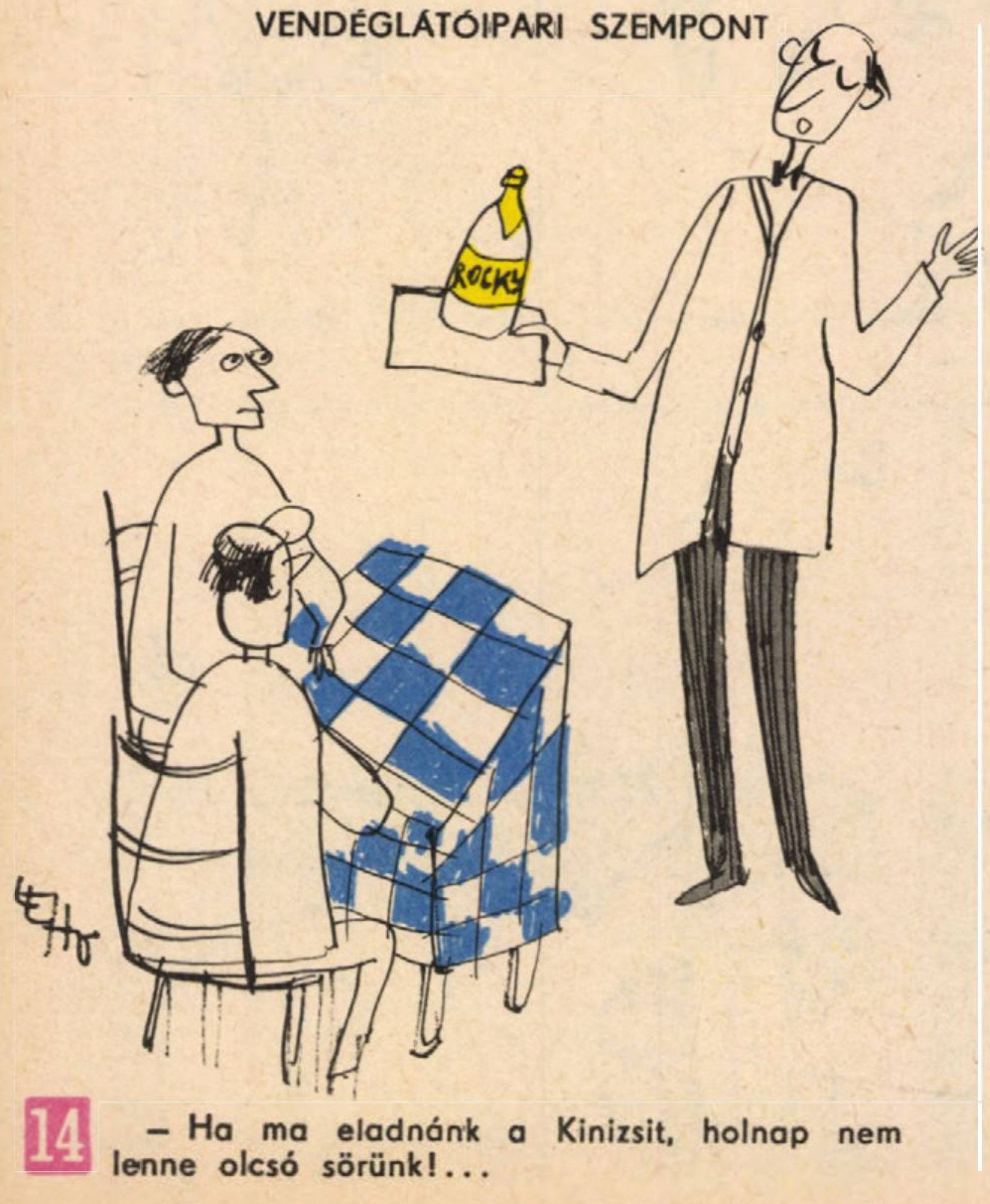

– Ha ma eladnánk a Kinizsit, holnap nem lenne olcsó sörünk!...

Mit felelt G. B. Shaw?

Alábbi keresztrejtvényünkbe egy újságíró kérdését és Shaw válaszát foglaltuk. Megfejtésként ezt a kettőt kell beküldeni legkésőbb augusztus 7-ig, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 8, Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

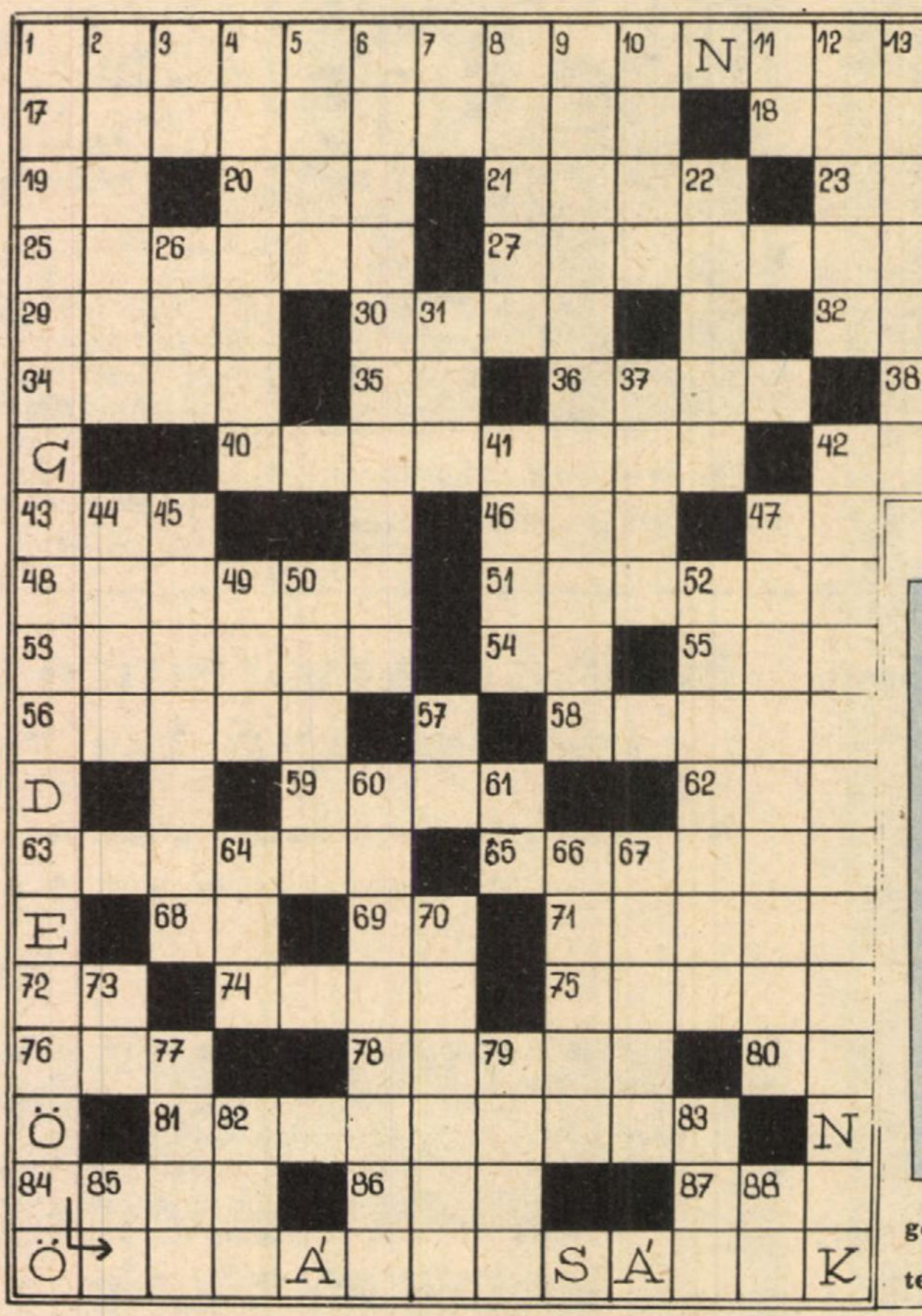

MIT FELELT G. B. SHAW?

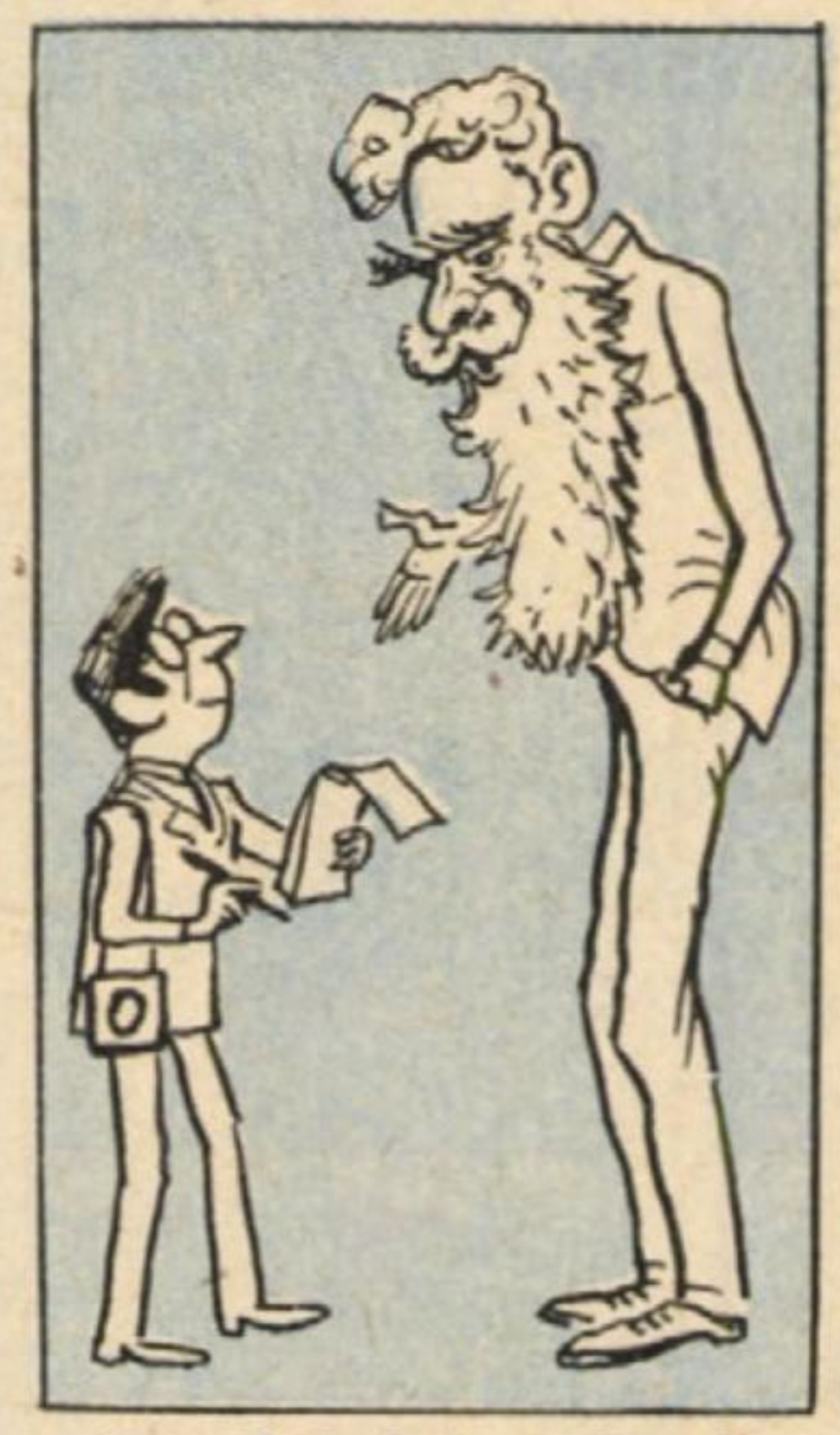

Az újságíró: Függőleges 1. — függőleges 42.
G. B. Shaw: Vízszintes 1.

VÍZSZINTES

17. Modern írószerszám
18. A Szovjetunió egyik köztársaságában élő nép
19. Capone keresztneve volt
20. A szorgalmas sportoló
21. Európai főváros
23. Titokzatos lény a Himalája hegyei között
24. Hosszú idő
25. A magyar nőnevelés egyik szervezője (utca őrzi a nevét)
27. Régi magyar népi hangszer
28. Minden rendben!
29. Szép fa
30. Más szóval: szezon
32. Előadóművésznő zenés műfajban
34. Ottiliát becézik így
35. Folyékony dolog
36. Fontos sziget a Csendes-óceánban
38. Nagy francia festőművész (1824—1904)
40. Interurbán híváshoz tárcsázandó
42. „Egy bizonyos talajművelő eszközt használ”
43. Angol helyeslés
46. Több évtized, esetleg évszázad összessége
47. Olasz folyó
48. Kazalszerűen összerakott gabona
51. Ha nem király lenne az illető, azt mondanák: ül
53. Állítólag a megismerés alapja
54. Az ezüst vegyjele
55. Más szóval: indus
56. Segélykérés — fonetikusan
58. Egyike a kilenc múzsának
59. A római birodalom bukásával ért véget
62. Bibliai óriás
63. Édességboltban kapható
65. Egy óriáshelikopter neve
68. Y. A.
69. Azonos betűk
71. Kunyerálás — „jó” pesti szóval
72. Tiltószó
74. Néger eredetű zenei stílus
75. Zománcot jelent
76. Kinek a tulajdona?
78. Egy csomag kártya
80. Orosz igen
81. Szoktak pl. nyárilakást is
84. Három tagú együttes
86. N. K. C.
87. Összetett idegen szavakban a jelentése: „új”

FÜGGŐLEGES

2. Hatalmas termetéről nevezetes
3. Igekötő
4. Városka a Moszkvába vezető vasútvonalon
5. Divat — idegen szóval
6. Jóindulatú figyelmeztetés a megfontolásra
7. Részvénytársaság
8. Edzi a testet
9. Angol politikus, nagy szerepet játszott az első világháborúban
10. Kb. annyi, mint: ész
11. A gyengébb nem (?)
12. Például a must is
13. Olasz felfedező tengerész keresztneve, melyet egy földrész neve őriz
14. A XX. század utolsó éve
15. ...kő (régi női név)
16. A dysprosium vegyjele
22. Híres operaénekesnőnk (Piroska)
24. Egyszerű gép
26. R. R. T.
28. Világoskék színű gáz, az oxigén módosulata
31. „Úgy gondol”
33. Ö. R. O.
37. Atléta
39. A fordítottja ellentétes kötőszó
41. Ügyirat
44. A föld vonzásának következménye
45. A magyar bábkormány miniszterelnöke volt 1944-ben
47. Folyón létesül, többnyire háborúban
49. Tea — idegen nyelven
50. Régebben nagyon divatos kártyajáték volt
52. A legismertebb vízesés
57. Négylábú háziállat
60. A legtermészetesebb fizetési eszköz
61. R. G.
64. A nagyvárosi élet velejárója
66. Svájci szabadsághős, a tök-alsó őrzi a nevét
67. Csibész — franciául
70. Lopós madár
73. Német tojás
77. Díszít — más szóval
79. Kecsesség, régiesen
82. I. O. H.
83. Fehérnemű
85. Azonos a 7. függőlegessel
88. ...ipso

BÖLCS INTELEM

című keresztrejtvényünk megfejtése: „Azért, mert köhög a halászlétől, még nem biztos, hogy külföldi”.

A háromszor 100 forintos jutalmak nyertesei:

Barkász Mária, Bp. XIII., Vág u. 19.

Péter Piroska, Putnok, Rákóczi u. 2.

Nagy Péter, Bp. XVI., Őrvezető u. 40.

ako mégnembiztoshog
zongora nie sárkány
éptestbenéplélek k
riado operál tl szü
tarol n tc po ital
m i ysaye ou seriff
eroica aralto mentő
re zs ölel ádod nol
tve ermete nekeresd
kirakja nazarénus i
özbak frei
ho r h oka
öregség sc
g varro ét
al u onega
heg osdi e
avasizü is
lena zárt
ászlétől

OLVASOM HOGY...

1

Törik már a finom dohányt
Szabolcs-Szatmár megyében.
Törik, de nem a dohányzás
elleni harc jegyében...

Nem ámítás, a számítás
könnyű mint az egyszeregy:
néhány hónap és az egész
termés biztos füstbe megy! ...

2

Belvárosi kiskutyáknak
kijelöltek néhány utcát,
(ebeddel, míg eljutsz oda,
naponta fél várost futsz át...)

A rendelet ellen, amit
nem tud felülmúlni Nyugat,
egyelőre minden kutya
eredménytelenül ugat...

3

Véget ért a csigavásár,
megy a csiga, (persze, érti!)
Svájcba és az NSZK-ba,
(ha az irányt el nem véti...)

Szívszorongva latolgatom,
mivel a hír felcsigázott;
nem lesz-e az utazástól
a sok csiga elcsigázott?...

Szilágyi György

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

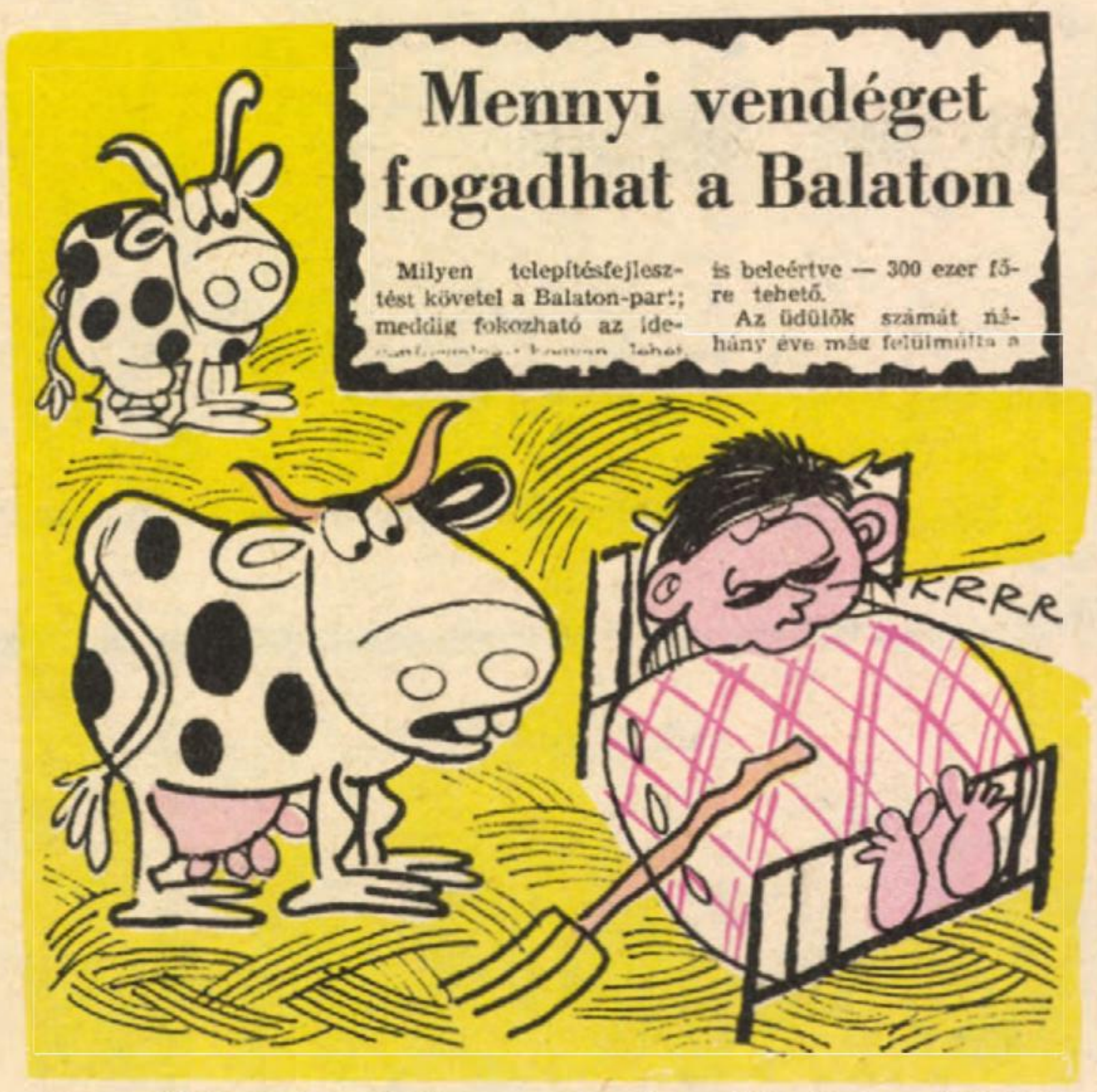

Mennyi vendéget fogadhat a Balaton

Milyen településfejlesztést követel a Balaton-part; meddig fokozható az ide-

is beleértve — 300 ezer főre tehető.
Az üdülők számát néhány éve már felülmúlta a

– Szörnyű, minden szezonban kiadja a házát, és idejön az istállóba, horkolni!

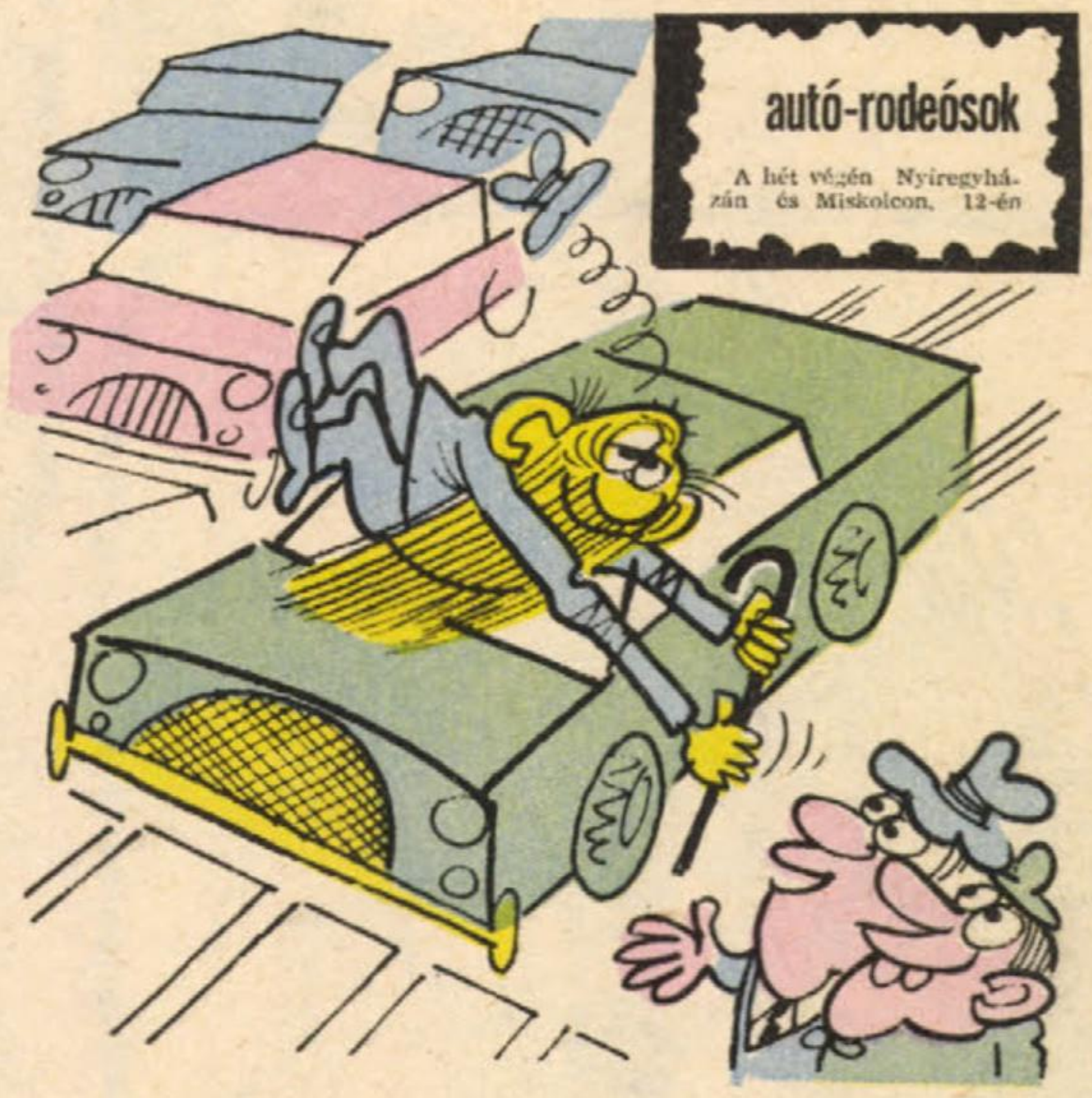

autó-rodeósok

A hét végén Nyíregyházán és Miskolcon, 12-én

– Nézd ezt a nyugdíjast, micsoda tehetség!

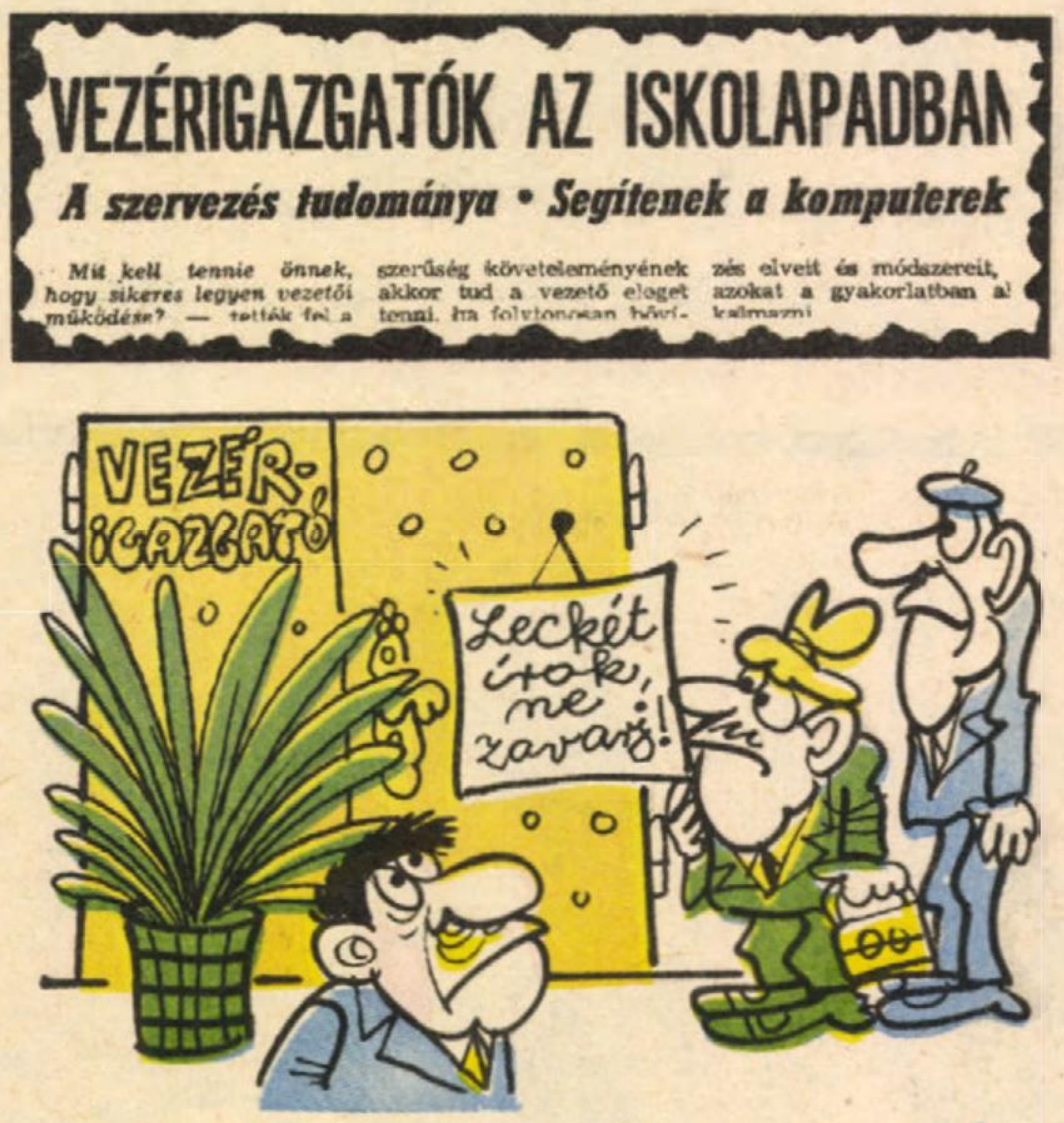

VEZÉRIGAZGATÓK AZ ISKOLAPADBAN

A szervezés tudománya • Segítenek a komputerek

Mit kell tennie önnek, hogy sikeres legyen vezetői működése? — tették fel a

szerűség követelményének akkor tud a vezető eleget tenni, ha folytonosan bővi-

zés elveit és módszereit, azokat a gyakorlatban al-kalmazni

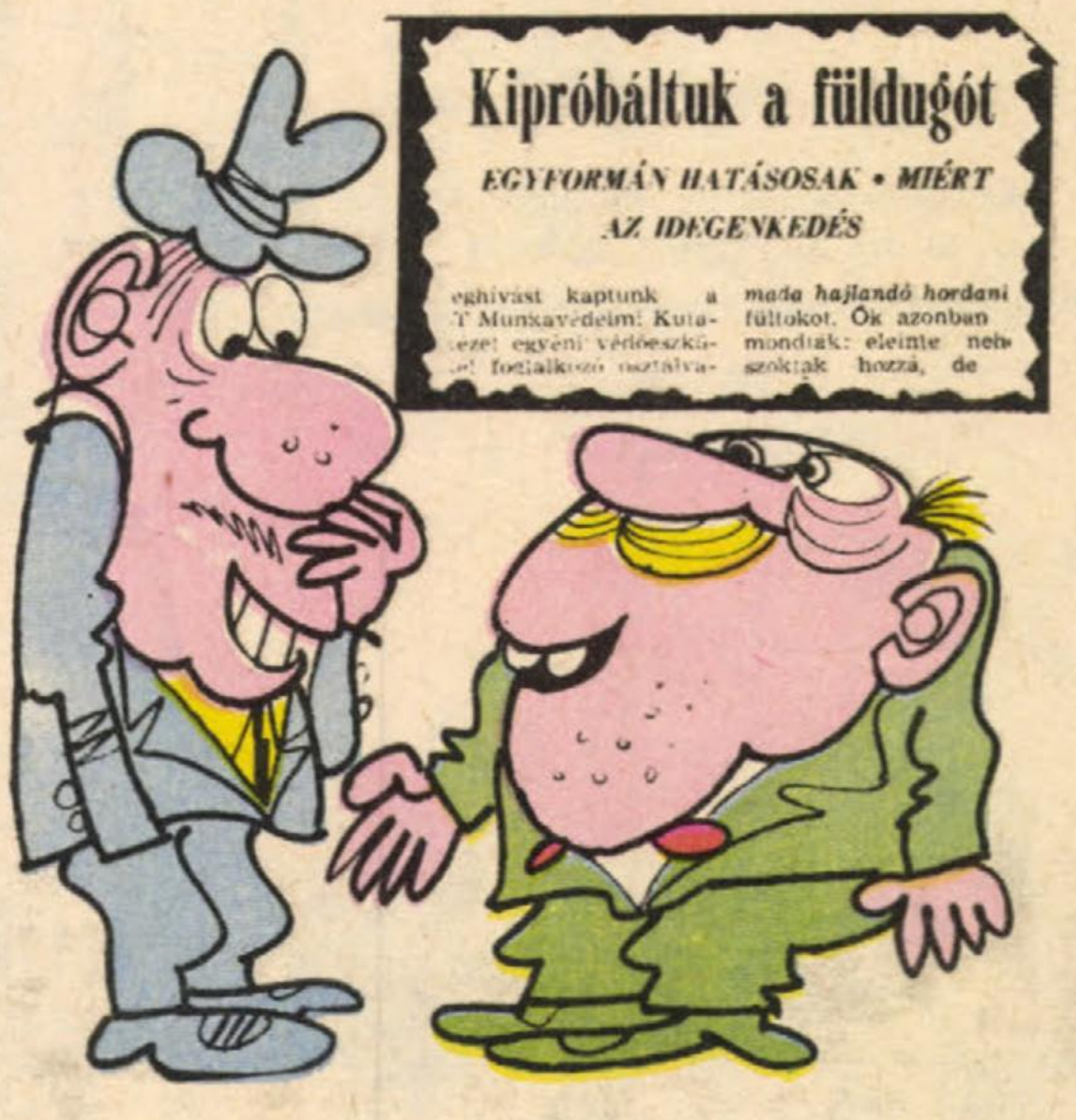

Kipróbáltuk a füldugót

EGYFORMÁN HATÁSOSAK • MIÉRT AZ IDEGENKEDÉS

eghívást kaptunk a T Munkavédelmi Kuta-ezet egyéni védőeszkö-el foglalkozó osztálya-

mada hajlandó hordani fültokot. Ők azonban mondták: eleinte nehezen szoktak hozzá, de

– Hol próbáltuk ki?
– Egy panaszirodában.

A KOR GYERMEKE

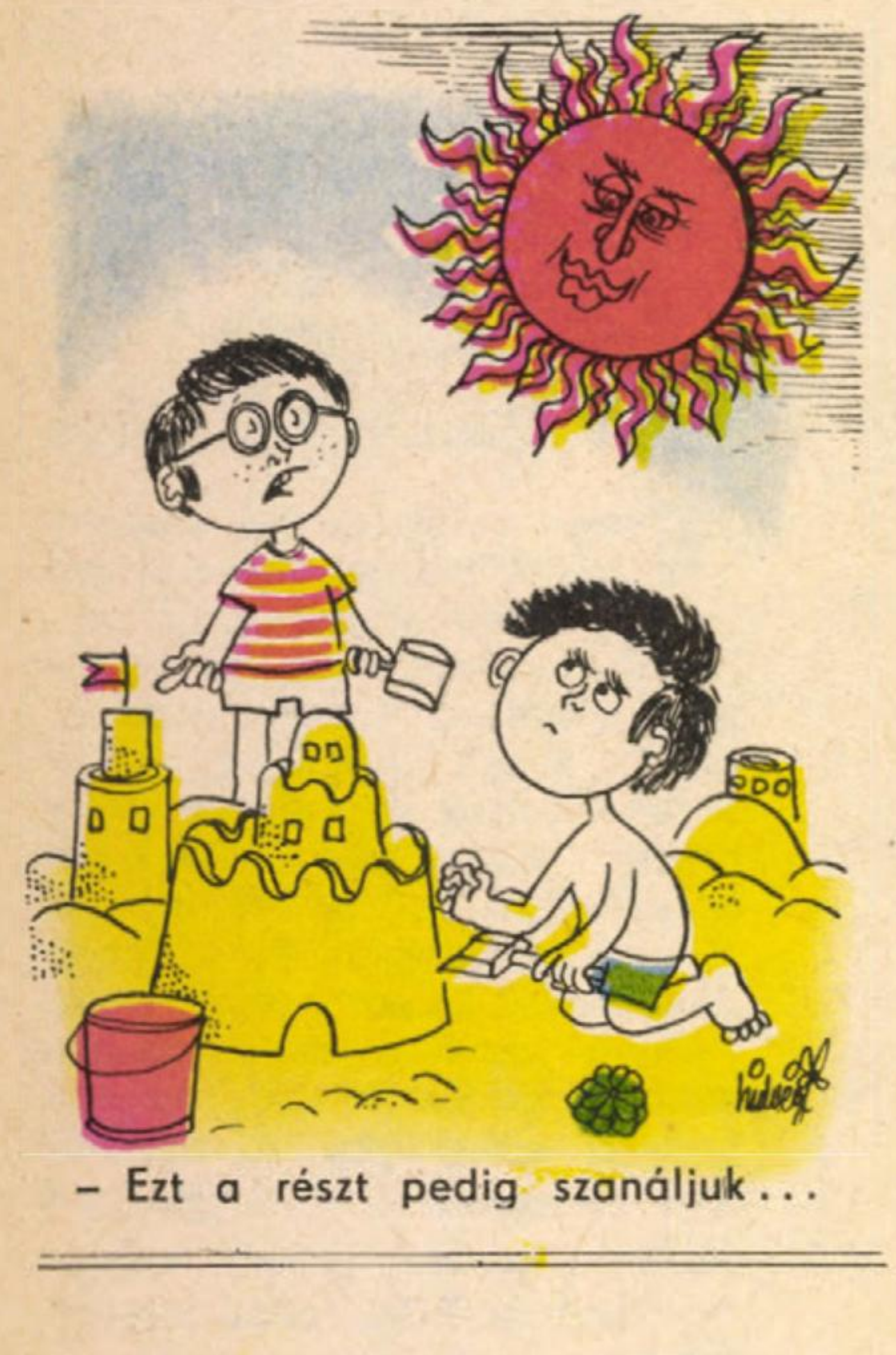

– Ezt a részt pedig szanáljuk...

GINA ZOKOG

Gina Lollobrigida még mindig népszerű az egész világon, de úgy látszik, senki sem prófétanő a saját hazájában. Az „Oggi” című olasz képes újság elmarasztalta a művésznőt, azt állítva, hogy Gina apja a második világháború alatt együttműködött a megszálló németekkel. A művésznő följelentette a szóban forgó újságot, s az első tárgyaláson sírva tiltakozott az ellen az állítás ellen, hogy szülővárosa, Subiaco őt is ellenségesen fogadná, ha hazalátogatna.

Kétségtelen: senki sem tehet arról, amit a szülei követtek el, de nem lenne helyesebb, ha Gina papája tiltakozna a felhozott vádak ellen?

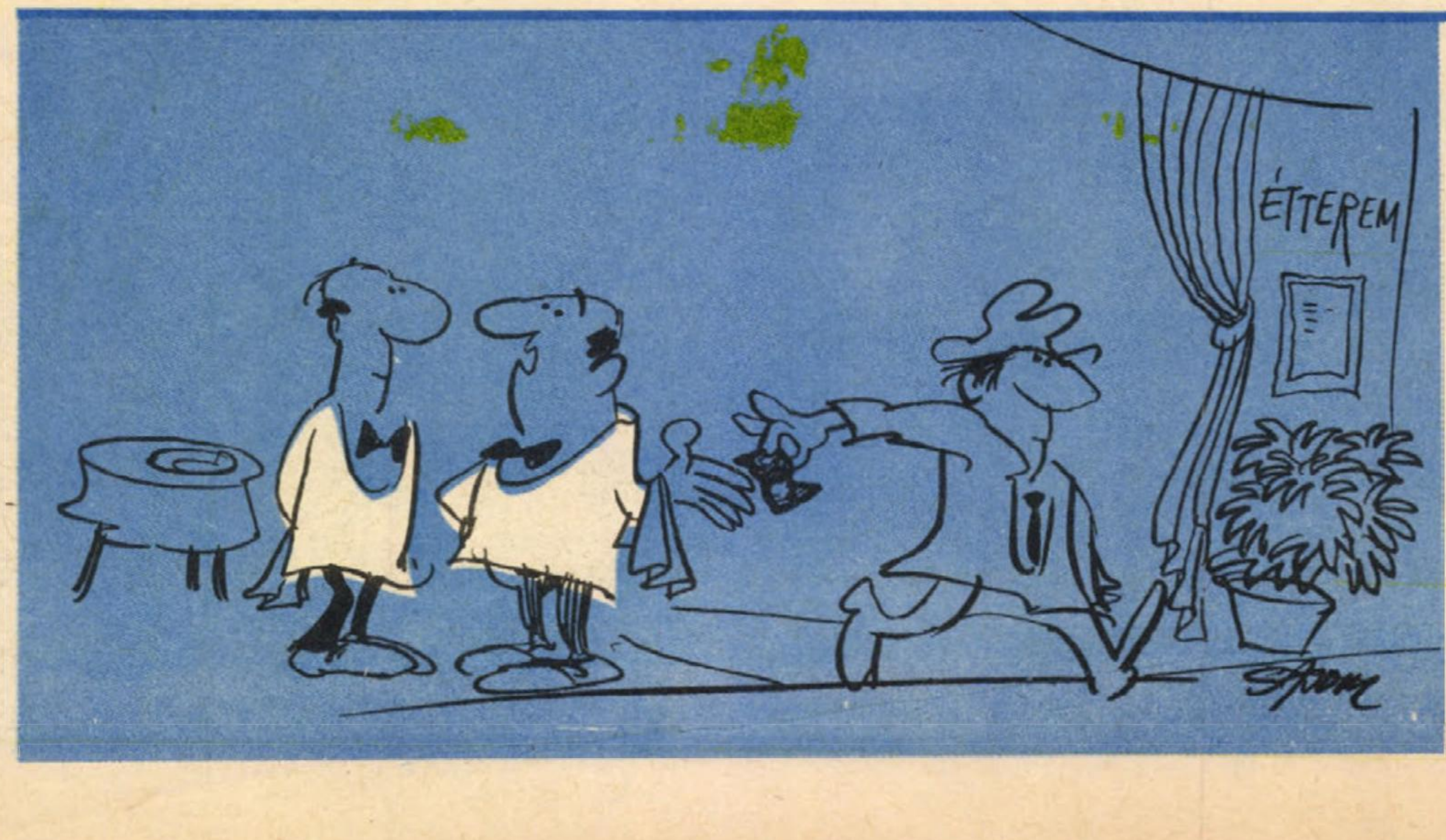

FELHÁBORODÁS

– Az a borzasztó, hogy ezt a borravalót rögtön továbbadhatom a borbélynak...

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 72.2337/2-31 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme:
Budapest, 8. Pf. 53.

CSALÁD 1972

BEFŐZÉS

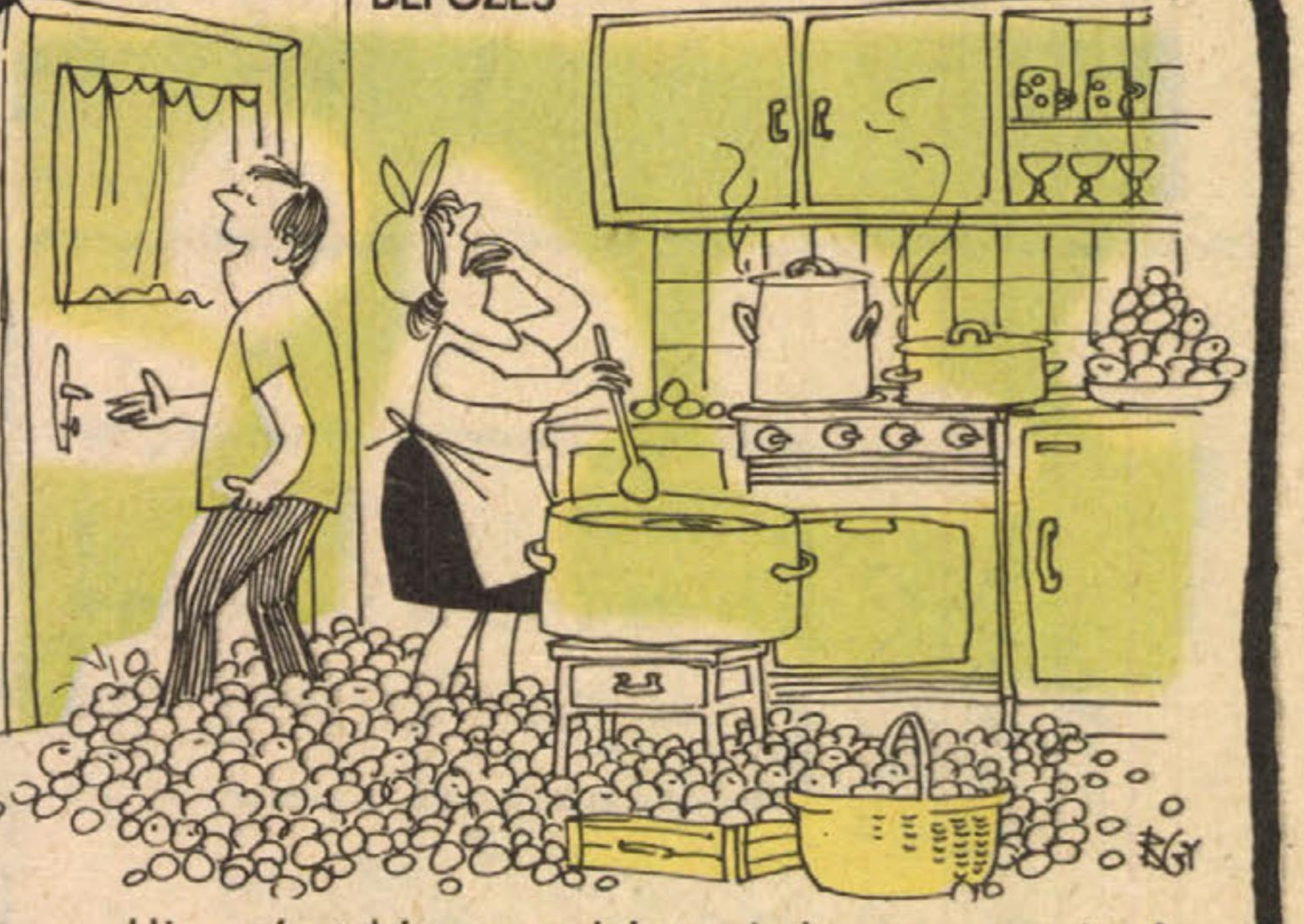

– Hja, szívecském, nem lehet mindennap egyenjogúság!

MÁR KEZDŐDIK . . .

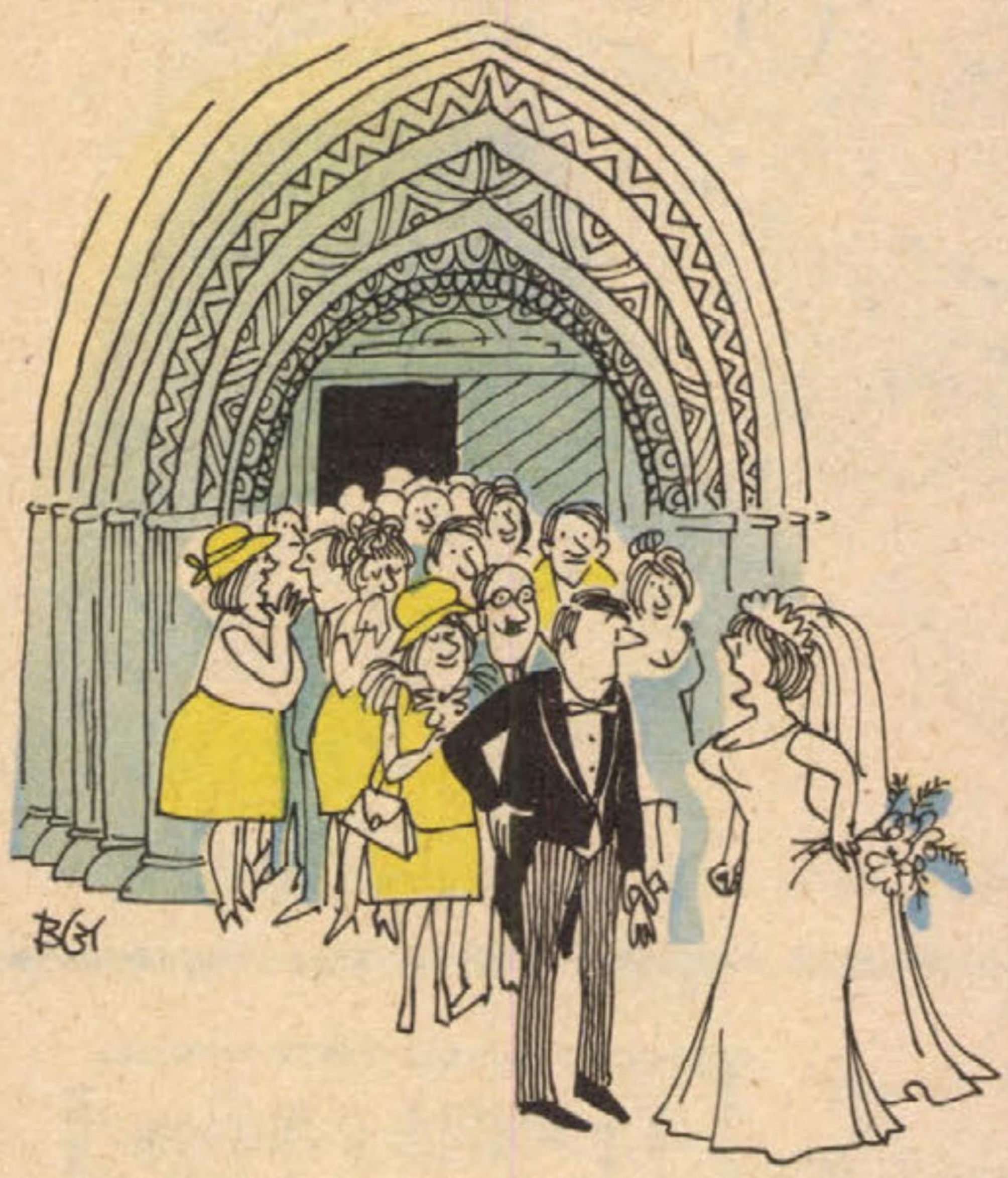

– Követelem, hogy megmondd, ki volt az a kis nő az oszloptól balra?!

VILLÁMHÁRÍTÓ

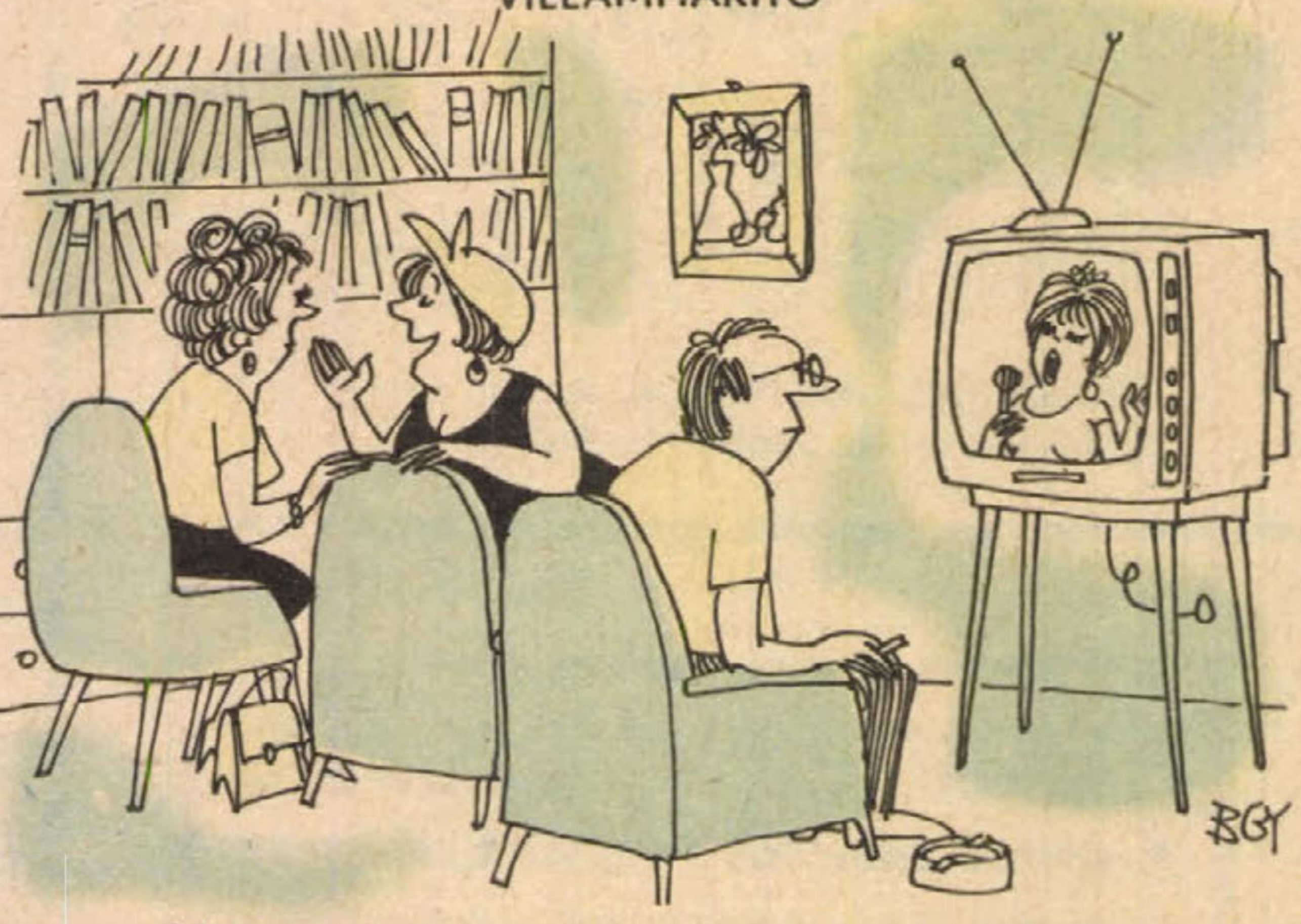

– Mióta megvan a tévénk, már csak hétfőnként öljük egymást.

A SZERELEM MINDENT LEGYŐZ

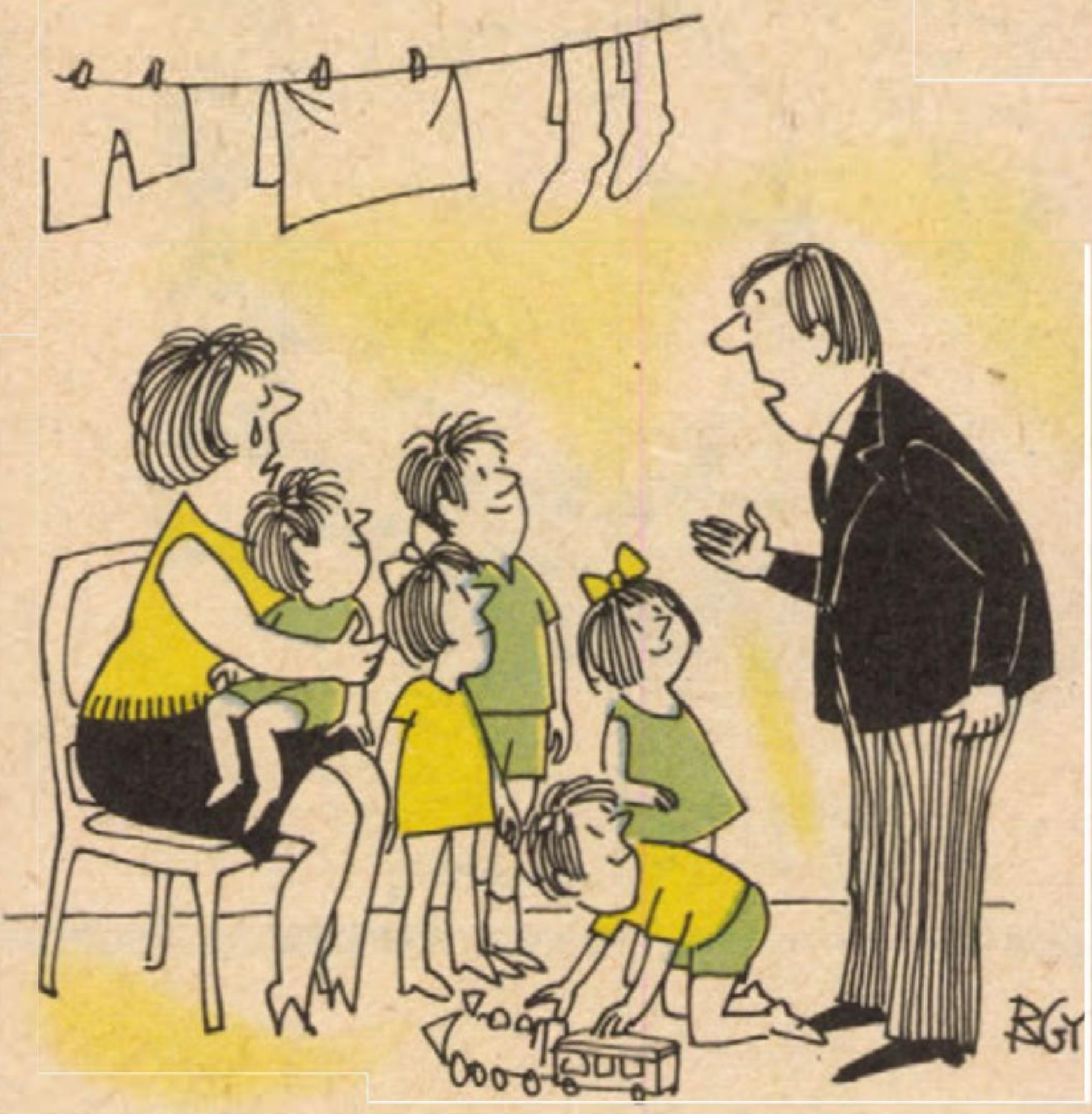

– Tehetek én róla, hogy végre megtaláltam az igazit?!

OSZTOZKODÁS

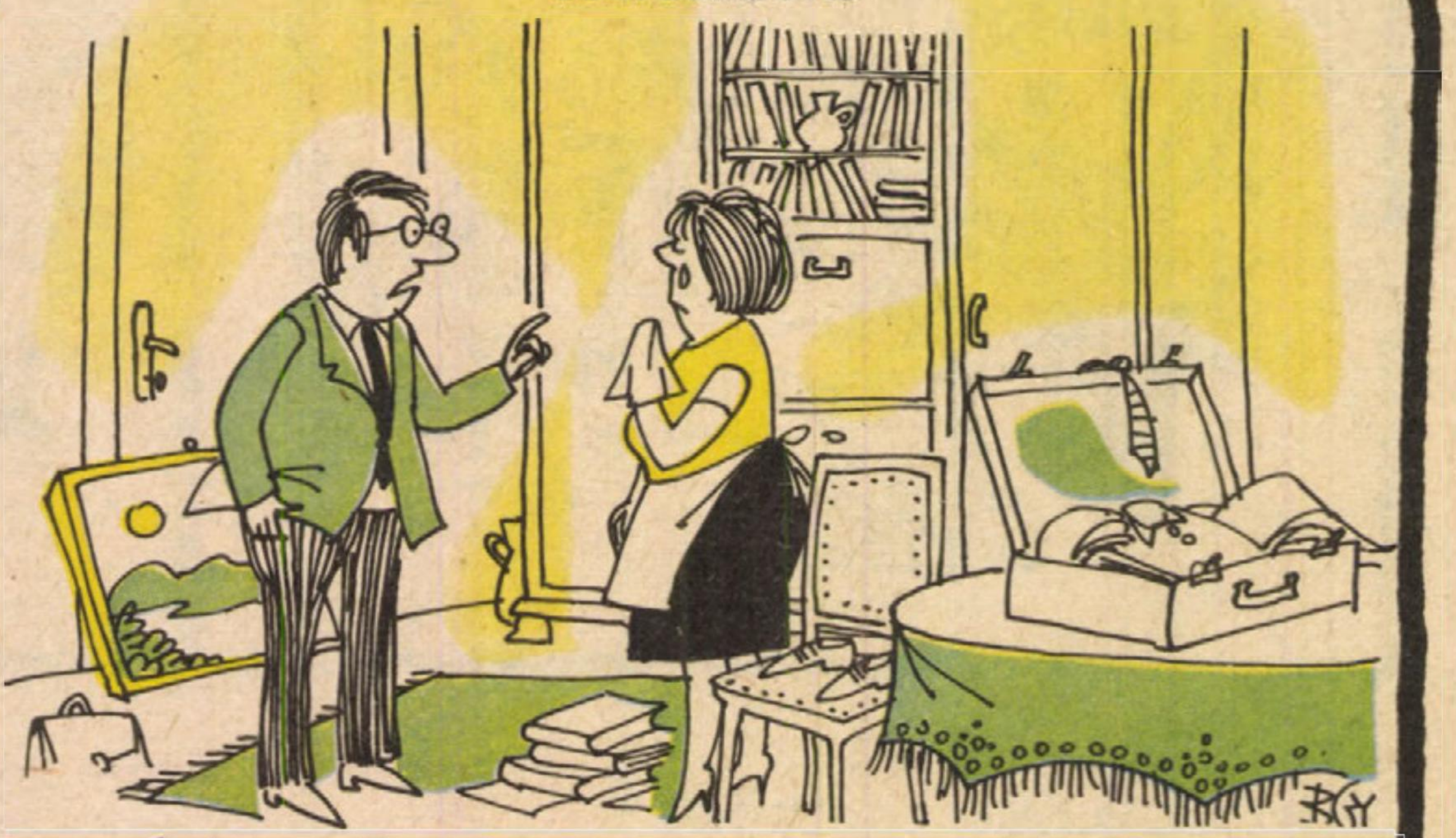

– A kombinált szekrenyt elviszem, viszont tiéd lehet mind a három gyerek!

VIRÁG

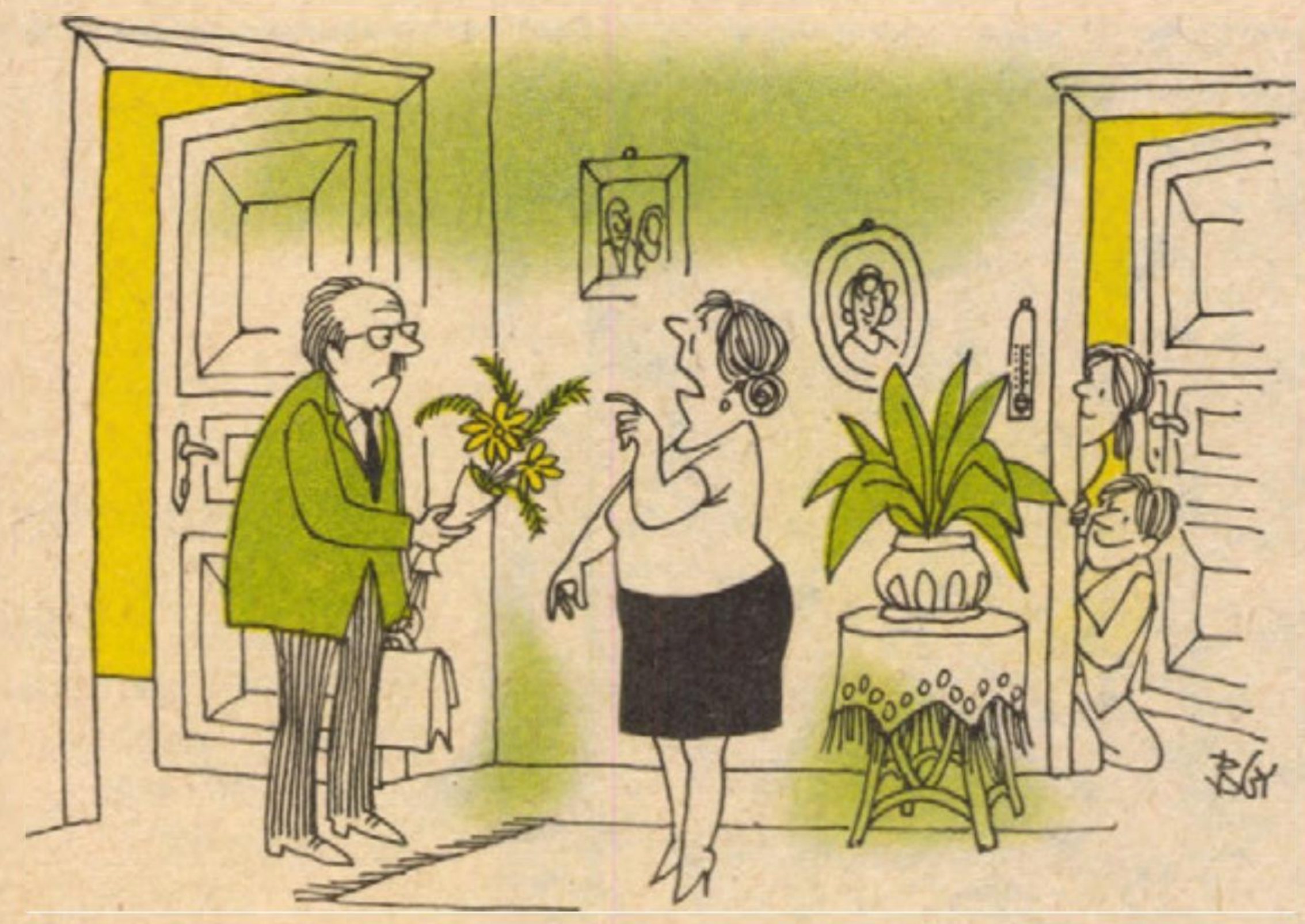

– Jesszusom! Te elkövettél valamit!

LÁTOGATÓBAN

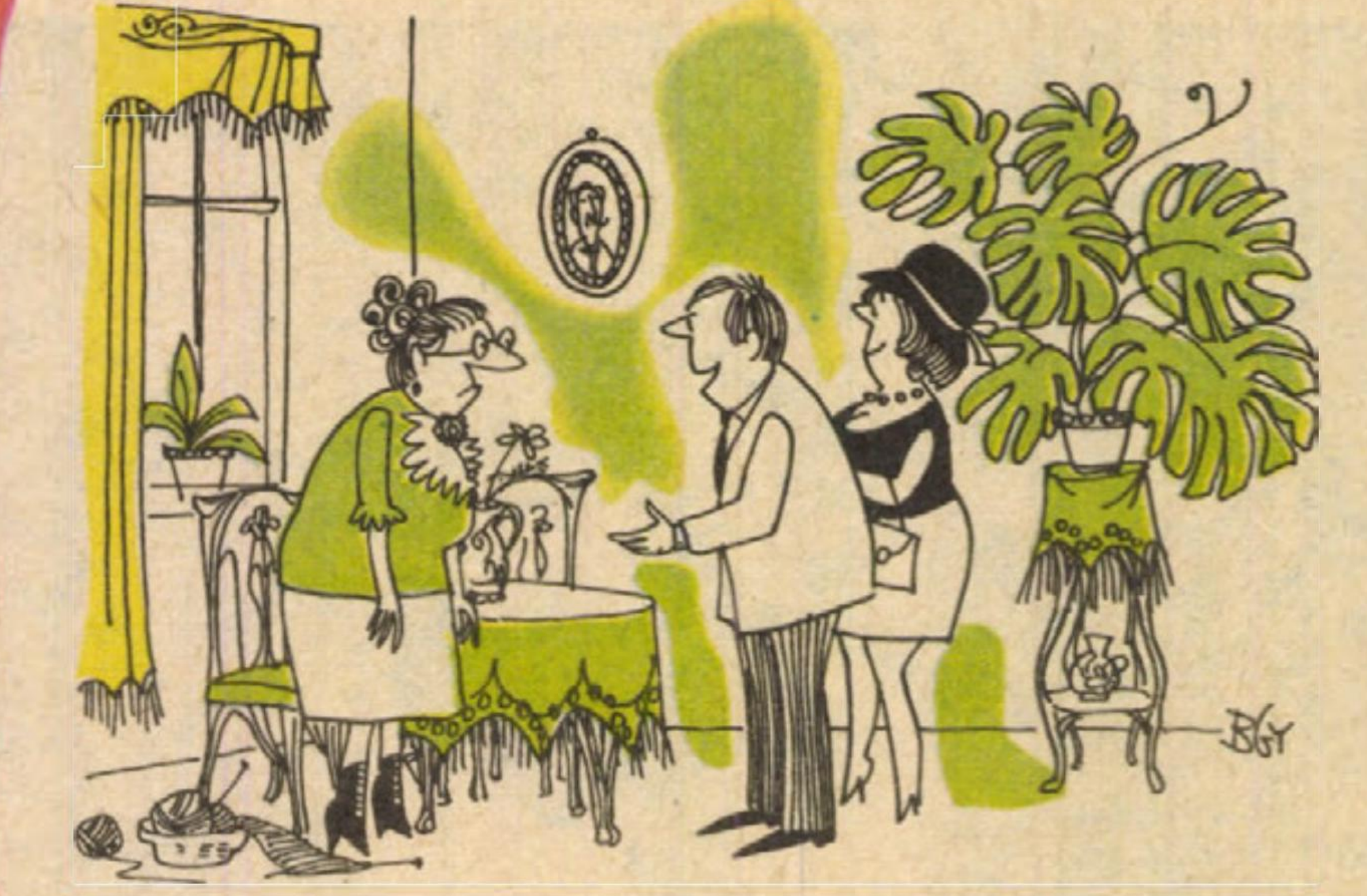

– Adjon papirt és ceruzát, mama. Kiszámítjuk, hogyan kellene beosztania a nyugdíját.

Brenner György rajzai

tribün

Bobby Hull, a kanadai jégkorong legnagyobb csillaga ligát változtatott, otthagyta az NHL-t és átment az újonnan alakult, konkurrens WHA winnipegi csapatához. Két és fél millió dollárért. Egy másik jó hírű profi, Pelé, a következőképpen kommentálta a nagy Bobby húzását a Santos amerikai turnéja során: „Ez volt Hull életének legszerencsétlenebb elhatározása. Én legalább kétszerannyit kértem volna!"

A bajor rendőrség a bűnözés százszázalékos emelkedésére számít az olimpia napjaiban. Főleg a zsebtolvajok elszaporodásától tartanak. Tegyük hozzá: a müncheni tolvajok már az építkezés során sem voltak szívbajosak. Eltűnt 76 fúrógép, 2 márványlapokkal megrakott teherautó, 12 légkompresszor és 1 betonkeverőgép.

És ha ez még százszázalékkal emelkedik . . . Ki győzi majd fúrógéppel?

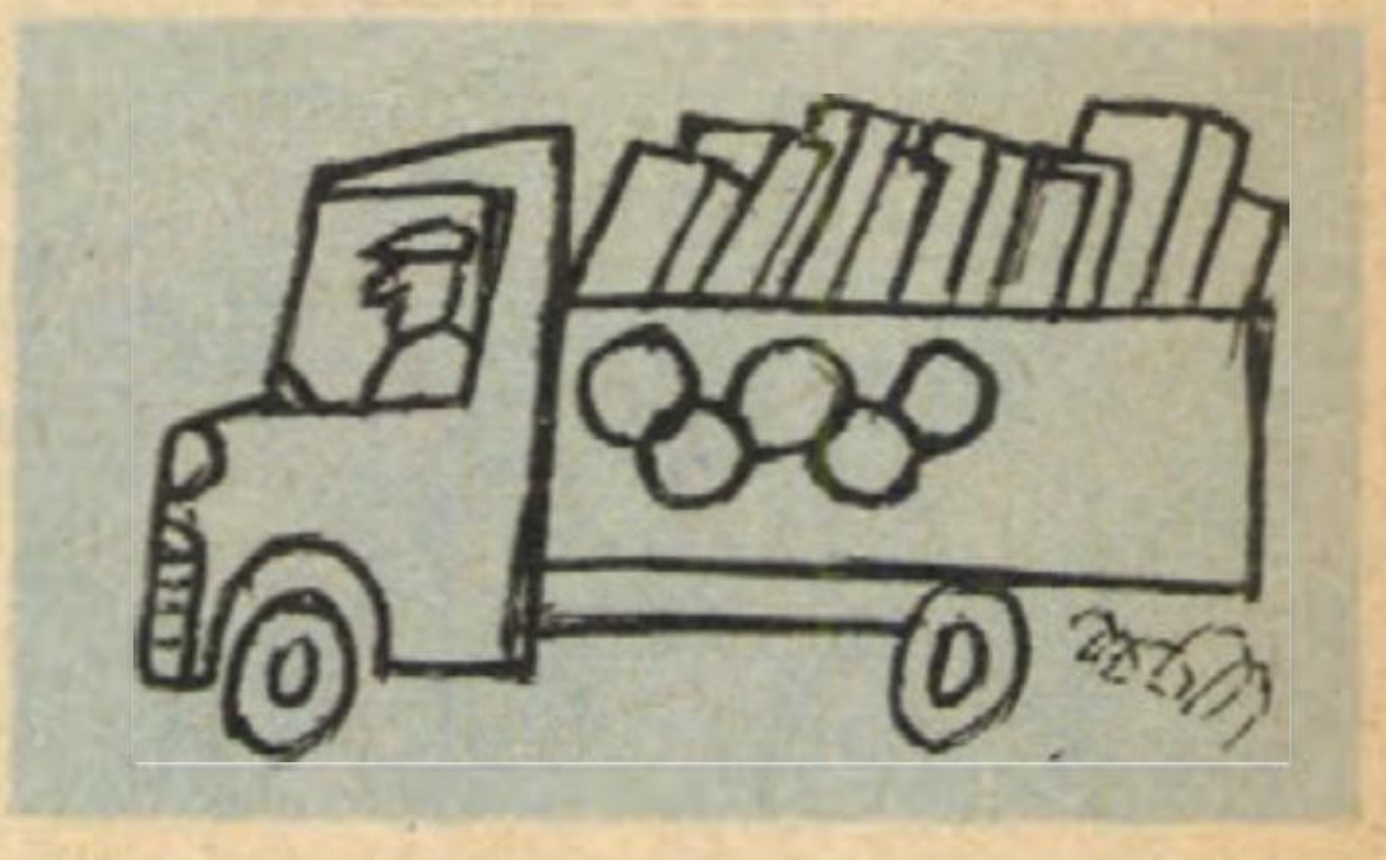

Eysses városka börtönének egyik lakója tízéves büntetését letöltve szabadult volna. Ő azonban könnyes szemmel kérte az intézet igazgatóját: tegye lehetővé, hogy legalább még két hétig a falak között maradhasson. Tíz éven át erőssége volt a börtön labdarúgó-csapatának és a soron következő kupameccsen még egyszer győzelemre akarja segíteni derék társait. Az engedélyt megkapta. A mérkőzést elvesztették. Az igazgató haragra gerjedt és úgy kidobta, hogy a lába sem érte a földet.

***F**rancia lapban olvastuk, de magyar csapattal is megeshetett volna. Az edző megbetegedett és csapatának bajnoki mérkőzését csak a tévén nézhette végig. „Megdöbbentem — mondta utóbb — amikor az egyik akciót lassítva is megismételték. Én már az eredetire azt hittem, hogy lassított felvétel."*

(p. p.)